

епескеψατο ημας

ΕΠΕΣΚΕΨΑΤΟ ΗΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΥΕΩΣ
ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΕΙΣ ΔΡΑΜΑΝ ΕΠΙ ΤΗ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΙ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ
31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2008

ISBN: 978-960-9623-02-5

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΑΜΑΣ
Βενιζέλου 168, 661 00 Δράμα
Τηλ. 25210-32362, Fax: 25210-33014
E-mail: imdramas@otenet.gr

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ:

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ «ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Άσπροβάλτα - Θεσσαλονίκης
Τηλ. 23970 23313, Fax 23970 21754
E-mail: melissa@melissaprint.com

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΡΑΜΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου	7
Πρόλογος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου	9
1. Προσκλήσεις-Προγράμματα Ἑορτῶν Ἀγιοκατατάξεως	11
2. Χρονικὸν τῶν ἑορτασμῶν Ἀγιοκατατάξεως τοῦ Ὁσίου Γεωργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ, μὲ τὴν παρουσία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα- τριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου	17
3. Τάξις ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἐπὶ τῇ Ἀγιοκατατάξει τοῦ ὁσίου καὶ θεο- φόρου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ τοῦ ἐν Δράμα	27
4. Ἐπίσημα ἔγγραφα Ἀγιοκατατάξεως	35
5. Προσφωνήσεις-Χαιρετισμοί	51
• Πρόποσις τοῦ Δημάρχου Σιταγρῶν καὶ προέδρου Τ.Ε.Δ.Κ. κ. Θεο- δώρου Ἀναστ. Ἀθανασιάδη	51
• Χαιρετισμὸς τοῦ Ὑπουργοῦ Μακεδονίας-Θράκης κ. Μαργαρίτη Τζίμα κατὰ τὴν τελετὴν ὑποδοχῆς τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρ- χου Κωνσταντινουπόλεως κ.κ. Βαρθολομαίου	53
• Χαιρετισμὸς τοῦ Δημάρχου Δράμας κ. Θωμᾶ Μαργαρίτη πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον	56
• Χαιρετισμὸς τοῦ Νομάρχου Δράμας κ. Κωνσταντίνου Εὐμοιρί- δη πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κωνσταντι- νουπόλεως κ.κ. Βαρθολομαῖον	58
• Πρόποσις τοῦ Νομάρχου Δράμας κ. Κωνσταντίνου Εὐμοιρίδη	62
• Ἀντιφώνησις τοῦ Ὑπουργοῦ Μακεδονίας-Θράκης κ. Μαργαρί- τη Τζίμα στὴν ἀναγόρευσί του ὡς Μεγάλου Εὐεργέτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας	64
• Ὁμιλία Ἀρχιμ. Δοσιθέου εἰς Μουσικὸν Σχολεῖον Δράμας	66
6. Προσφωνήσεις Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου	72
• Προσφωνήσις ἐπὶ τῇ εὐλογητῇ ἐλεύσει τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκου- μενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀναλήψεως Δράμας	72
• Προσφωνήσις ἐπὶ τῇ εὐλογητῇ ἐλεύσει τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκου- μενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Εἰκοσιφοινίσσης Παγγαίου	75

• Προσφωνήσις ἐπὶ τῇ εὐλογητῇ ἐλεύσει τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς Δράμαν κατὰ τὴν Πατριαρχικὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου	78
7. Ὁμιλίας-Ἀντιφωνήσεις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου	84
• Ὁμιλία εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ προέδρου Τ.Ε.Δ.Κ. Δράμας καὶ Δημάρχου Σιταγρῶν	84
• Ὁμιλία εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀναλήψεως Δράμας	87
• Ὁμιλία ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Εἰκοσιφοινίσσης	90
• Πρόποσις κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ γεῦμα τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου Δράμας	93
• Ἀντιφωνήσις κατὰ τὴν ὑποδοχὴν αὐτοῦ εἰς Δράμαν	95
• Ὁμιλία κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν ἐν Δράμᾳ	97
• Πρόποσις εἰς τὸ Δεῖπνον τοῦ Ἐντιμ. κ. Νομάρχου Δράμας	100
• Ὁμιλία εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς εἰς Δράμαν	102
• Πρόποσις εἰς τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ γεῦμα τοῦ Ἐξοχ. κ. Ὑπουργοῦ Μακεδονίας-Θράκης	105
• Ὁμιλία εἰς τὴν ἐσπερίδα πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνθρονίσεώς του	107
• Πρόποσις εἰς τὸ Δεῖπνον τοῦ Ἐντιμ. κ. Δημάρχου Δράμας	109
8. Εὐχαριστήριες Ἐπιστολές	111
9. Φωτογραφικὸ Παράρτημα	127

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Α.Θ.Π.
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Δράμας, ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε Μακεδονίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Παῦλε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Πολλῆς χαρᾶς ἀφορμὴ ἐγένετο ἡμῖν ἡ μερίμνη τῆς ὑμετέρας φίλης Ἱερότητος πρωτοβουλία ἐκδόσεως Τόμου ἐμπεριέχοντος τὰς γενομένας ὁμιλίας κατὰ τὴν ἡμετέραν Πατριαρχικὴν ἐπίσκεψιν εἰς τε τὴν πόλιν τῆς Δράμας καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Θείας Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος καὶ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Σίψας διὰ τὰς ἑορτὰς ἐπὶ τῇ ἀγιοκατατάξει τοῦ Ὁσίου Γεωργίου τοῦ Καρσλίδου, τοῦ ἐπ’ ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ὁσιακῶς ζήσαντος καὶ κοιμηθέντος ἐν Δράμᾳ.

Εἰς τοὺς δυσκόλους καιροὺς εἰς τοὺς ὁποίους ζῶμεν καὶ κατὰ τοὺς ὁποίους «ἐψύγη ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν» πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἐνάρετον βίον, ἡ παροῦσα ἔκδοσις θὰ ἀποτελῇ οὐχὶ μόνον διαρκῆ ὑπόμνησιν πρὸς ἅπαντας ὅτι οἱ εὐλαβεῖς καὶ ὅσοι δὲν ἐξέλιπον καὶ ὅτι ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἀναδεικνύει εἰς ἐκάστην γενεὰν τοὺς ἀγίους Αὐτοῦ, οἱ ὅποιοι διὰ τῶν θεοπειθῶν εὐχῶν των καὶ τῆς πρὸς Κύριον πρεσβείας των συντηροῦν καὶ σώζουν τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἐκ παραλλήλου καὶ προτροπὴν καὶ πρόσκλησιν διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ ἡμεῖς «δικαίως καὶ σωφρόνως καὶ εὐσεβῶς», μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τῆς ἐναρέτου καὶ ἀγίας ζωῆς τοῦ νεοφανοῦς ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου.

Γνωρίζοντες, Ἱερώτατε ἀδελφέ, ὅτι ὁ ἀνὰ χειρὸς Τόμος ἀποτελεῖ ἔκφρασιν τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ταύτῃ δὲ καὶ τῆς ποιμαντικῆς μερίμνης διὰ τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς καθ’ ὑμᾶς θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας, συγχαίρομεν ὑμῖν καὶ τοῖς συντελεσταῖς τῆς παρούσης ἐκδόσεως διὰ τὴν ἀναληφθεῖσαν πρωτοβουλίαν, εὐχόμενοι τὴν παρὰ Θεοῦ εὐλογίαν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ Αὐτῷ εὐάρεστον.

Ἡ Χάρις καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος εἴησαν μετὰ τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος καὶ τῶν ἐντευξομένων εἰς τὸν ἀνὰ χειρὸς Τόμον.

Ἐπιβ’ Αὐγούστου ιγ’
Ἐκ τῆς ἀγαπῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΡΑΜΑΣ Κ. ΠΑΥΛΟΥ

Ἀναντιλέκτως κορυφαῖον καὶ ὅλως ἔκτακτον γεγονὸς εἰς τὴν σύγχρονον ἱστορίαν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ὑπῆρξεν ἡ ἀναγραφὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ νέου ὁμολογητοῦ, τοῦ ἐν Δράμᾳ ὁσιακῶς τελειωθέντος, εἰς τὰς ἀγιολογικὰς δέλτους τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως καὶ ἡ ἐν Δράμᾳ συνεπείᾳ τοῦ γεγονότος τούτου ἔλευσις καὶ ἐπὶ τριήμερον παραμονὴ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου.

Εἰς ἅπαντα τῆς γῆς τὰ πέρατα διεσαλπίσθη ἡ ἀγιότης τοῦ νεοφανοῦς ὁσίου, καὶ ἡ μαρτυρικωτάτη καὶ ἀκριτικὴ Δράμα ἐδοξάσθη καὶ ἐμεγαλύνθη δικαιοτάτα.

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον τὸν Β' καὶ ἀπὸ τὴν σεβασμίαν χορείαν Ἱεραρχῶν, ἐγένετο δεκτὸς μετ' αἰσθημάτων ἀνεκλαλήτου χαρᾶς, ἀνυποκρίτου σεβασμοῦ καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης ἀπὸ τὸν εὐαγῇ ἱερὸν κλῆρον, τὰς ὑπερεχούσας ἐξουσίας τοῦ Νομοῦ Δράμας καὶ τὸν φιλογενῆ καὶ φιλόχριστον λαόν.

Αἱ πρὸς τιμὴν τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκέπτου ἐκδηλώσεις, προσιδιάζουσαι εἰς τὸ ἥθος καὶ ὕφος τῶν παραδόσεων τοῦ τόπου, ὑπῆρξαν πάμπολλαι καὶ εἰς αὐτὰς ἐξεδηλώθη ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν τροφὸν ἡμῶν, τὴν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν δεξιὸν Αὐτῆς οἰακοστροφὸν καὶ Πατριάρχην τοῦ Γένους. Ὁ Πατριάρχης ἐπεσκέφθη τὰς δύο Ἱερὰς Μονάς, τῆς Θείας Ἀναλήψεως, ἔνθα ἡσκήθη ὁ ὁσιος Γεώργιος, καὶ τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Εἰκοσιφοινίσσης, ὅπου παρεκάθησεν εἰς τὸ ἄριστον μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας.

Ἀποκορύφωσις τῆς εὐλογητῆς ἐλεύσεως τοῦ Πατριάρχου ὑπῆρξεν ἡ Πατριαρχικὴ Θεία Λειτουργία, ἡ τελεσθεῖσα τὴν Κυριακὴν 2αν Νοεμβρίου 2008 ἐν τῷ Ἱερῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

Ἄκρως συγκινητικὴ ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐσπερίς, ἡ πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ διοργανωθείσα εἰς τὸ Μουσικὸν Σχολεῖον Δράμας, ἐπὶ τῇ δεκάτῃ ἐβδόμῃ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς ἐνθρονίσεως Αὐτοῦ εἰς τὸν πάνσεπτον Πατριαρχικὸν θρόνον, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδόθη ἡ δυνατότης εἰς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν καὶ τοὺς πολιτιστικούς συλλόγους νὰ ἐκφράσουν τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ σεπτὸν Αὐτοῦ πρόσωπον, καθὼς καὶ ἡ ἐμπνευσμένη ὁμιλία τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Δοσιθέου, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Τατάρνης.

Μολονότι θεωρούμεν ὅτι ὁ πανδαμάτωρ χρόνος τὰς ἐγχαραχθείσας εἰς τὰς καρδίας μας στιγμὰς δὲν θὰ δυνηθῇ εἰς τὸ παράπαν νὰ ἐξαλείψῃ παραδίδων ταύτας «λήθης βυθοῖς», ἀπεφασίσαμεν ὅπως τύποις ἐκδώσωμεν τὰ τεκμήρια τῶν τελεσιουργηθέντων, παραδίδοντες αὐτὰ ὡς χρήσιμον παρακαταθήκην εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς, ἵνα ἔχωσιν ἐν γράμμασιν τὰ λεχθέντα καὶ ἐν εἰκόνι τὰ γενόμενα, ὡς ἀπεθανάτισε ταῦτα ὁ φωτογραφικὸς φακός.

Αἱ ἐκφωνηθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ τόπου προσλαλιάι, προσφωνήσεις, προπόσεις, ὁμιλίας ἀποπνέουσι τὸ ἄρωμα τῆς εὐσεβείας καὶ εὐλαβείας πρὸς τὴν πολυτρόπως μογήσασαν ὑπὲρ τοῦ τόπου Μητέρα Ἐκκλησίαν, μάλιστα δὲ εἰς χρόνους δυσχειμέρους.

Αἱ ἐκφωνηθεῖσαι Πατριαρχικαὶ ὁμιλίας, ἐκφραστικώτατα ἐξέφρασαν τὴν στοργήν, τὸν πόνον, τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Πατριάρχου πρὸς τέκνα προσφιλῆ, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν δι' ἐκχύσεως τοῦ αἵματός των παρέμειναν πιστὰ εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἄλλα δὲ εἰς περιστάσεις δισέκτων χρόνων ἐξεδιώχθησαν τῶν προγονικῶν ἐστίων αὐτῶν. Ἐνετυπώθησαν δὲ ἐκ τῆς κατὰ πάντα ἱεροπρεπεστάτης καὶ μειλιχίου μορφῆς τοῦ ἐκφωνοῦντος οὐχὶ εἰς λιθίνας πλάκας ἀλλ' εἰς καρδίας παλλομένας ὑπὸ συναισθημάτων ἱερῶν, ἀποτελοῦσι δὲ τὰ κυριώτερα καὶ σημαντικώτερα τοῦ ἀνὰ χεῖρας τόμου κείμενα.

Ὁ σεμνὸς οὗτος τόμος ὑπὸ τὸν τίτλον «ΕΠΕΣΚΕΨΑΤΟ ΗΜΑΣ» παραδίδεται εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας.

Δοξάζομεν τὸν Δωρεοδότην Κύριον, τὴν πανύμνητον Δέσποιναν ἡμῶν, τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ τὸν νεοφανέντα ὅσιον Γεώργιον τὸν ἐκ Πόντου, ὡς καὶ τὸν προσκυνητὸν ἡμῶν αὐθέντην καὶ Δεσπότην, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον, προσφέροντες τὸν παρόντα τόμον εἰς Αὐτὸν ὡς ἐλαχίστην ἀντιπελάργησιν εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνης.

Θερμὰς ὡσαύτως ἐκφράζομεν εὐχαριστίας πρὸς τὸν εὐαγῇ ἱερὸν κλῆρον, τοὺς ἐντιμοτάτους ἄρχοντας καὶ τὸν πιστὸν λαόν, καθὼς καὶ πρὸς ἀπαξάπαντας τοὺς συντελεστάς τῆς Πατριαρχικῆς ἐπισκέψεως ἐν Δράμᾳ καὶ τοὺς κοπιάσαντας διὰ τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν. Ὁ Κύριος διὰ πρεσβειῶν τοῦ ὁσίου Γεωργίου χαρίζοιτο αὐτοῖς μακρότητα ἡμερῶν καὶ τέλη Χριστιανὰ.

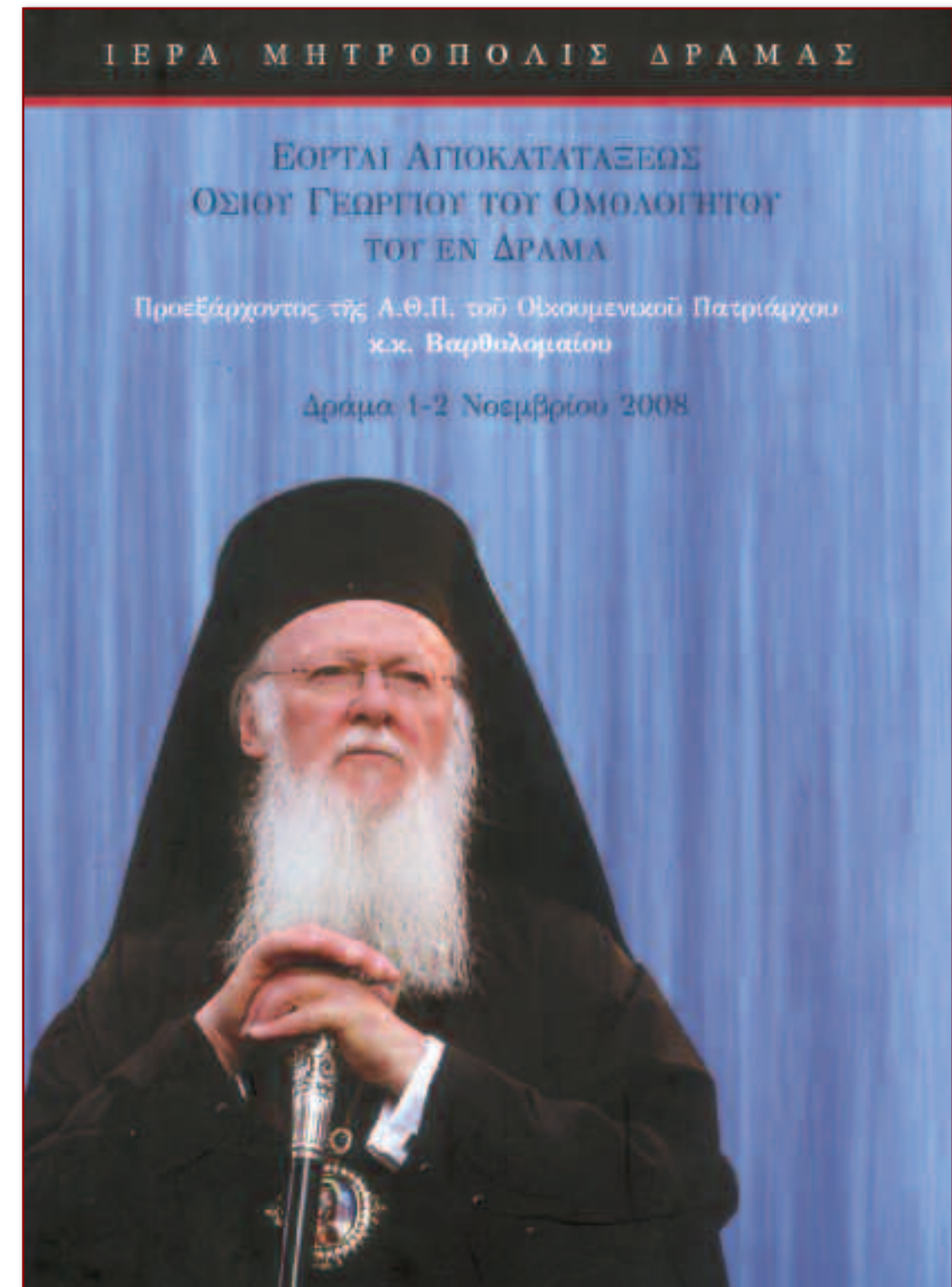
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Δράμας Παύλος

† Ο ΔΡΑΜΑΣ ΠΑΥΛΟΣ

1. ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ-ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΘΟΡΤΩΝ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ

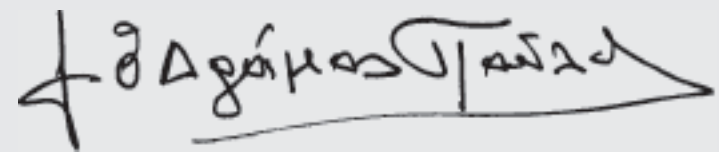
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ-ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Ι.Μ. ΔΡΑΜΑΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Μητροπολίτης Δράμας κ. ΠΑΥΛΟΣ ἔχει
τὴν τιμὴν νὰ σᾶς προσκαλέσῃ εἰς τὰς ἐορτίους
ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ ἀγιοκατατάξει τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ὁμολογητοῦ
τοῦ ἐν Δράμᾳ, εἰς τὰς ὁποίας θὰ προεξάρχει
ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης
κ.κ. Βαρθολομαῖος
τὴν 1ην καὶ 2αν Νοεμβρίου ἐ.ἔ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΡΑΜΑΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Σάββατον 1 Νοεμβρίου 2008

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ

- 16.30 μ.μ. Πέρας προσελεύσεως ἐπισήμων.
- 16.45 μ.μ. Ἐφίξιν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὸ Μητροπολιτικόν Μέγαρον.
Προσφωνήσεις ὑπό:
τοῦ Ἐξοχ. Ὑπουργοῦ Μακεδονίας-Θράκης
κ. Μαργαρίτη Τζίμα,
τοῦ Δημάρχου Δράμας κ. Θωμᾶ Μαργαρίτη.
Ἀντιφώνησις Α.Θ.Π.
Μετάβασιν εἰς Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν.
17.00 μ.μ. Μέγας Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τῆς Α.Θ.Π.
Προσφωνήσεις ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου Νομάρχου
Δράμας κ. Κωνσταντίνου Εὐμοιρίδη.
Ἀντιφώνησις τῆς Α.Θ.Π.
20.30 μ.μ. Δείπνον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ΚΟΥΡΟΣ.

Κυριακὴ 2 Νοεμβρίου 2008

ΙΕΡΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ

- 7.00 π.μ. Ὅρθρος.
- 8.00 π.μ. Πατριαρχικὴ Θεία Λειτουργία.
- 13.30 μ.μ. Γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ΚΟΥΡΟΣ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΟΡΤΙΟΥ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ Α.Θ.Π.
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

ΙΕΡΑ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΔΡΑΜΑΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ
ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ
ΔΡΑΜΑΣ

ΔΗΜΟΣ
ΔΡΑΜΑΣ

ΕΟΡΤΙΟΣ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ Α.Θ.Π.
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΔΡΑΜΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ, 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2008, 18:00

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος,
ὁ Νομάρχης Δράμας κ. Κωνσταντῖνος Εὐμοιρίδης,
καί ὁ Δήμαρχος Δράμας κ. Θωμᾶς Μαργαρίτης
σᾶς προσκαλοῦν εἰς τήν ἐόρτιον ἐκδήλωσιν
πρός τιμήν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ,

εἰς τήν αἴθουσαν τελετῶν
τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Δράμας,
τήν Κυριακὴν 2 Νοεμβρίου 2008 καί ὥραν 18:30,
ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν 17 ἐτῶν
ἀπὸ τῆς ἐνθρονίσεως Αὐτοῦ
εἰς τόν Πάνσεπτον Πατριαρχικόν
Οἰκουμενικόν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως

ΜΕΤΑ ΤΙΜΗΣ
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
Ὁ Δράμας Παῦλος

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ
Κωνσταντῖνος Εὐμοιρίδης

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
Θωμᾶς Μαργαρίτης

Ἡ πρόσκλησις εἶναι αὐστηρῶς προσωπική
Σέ περίπτωσιν κωλύματος τηλεφωνήσατε στό 25210 62374
μέχρι τήν Πέμπτη 30/10/08

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

18:00 Πέρασ προσελεύσεως

18:15 Υποδοχή τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ.κ. Βαρθολομαίου

18:30 ΘΝΑΡΞΙΣ-ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ

- Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος
- Ἡ Διευθύντρια τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Δράμας

• Ὁμιλία ὑπὸ τῆς Δρ. Μαγδαλινῆς Παρχαρίδου
«Ἡ Βυζαντινὴ Δράμα: Μνημεῖα καὶ Προσωπογραφία»

• **Χορωδία Μουσικοῦ Σχολείου Δράμας**
«Μοναχογιὸς ὁ Κωνσταντῖνος» Ἦχος πλ. α' Κωνσταντινουπόλεως
«Ἄγιε μου Γιώργη» Ἦχος α' Κωνσταντινουπόλεως
«Ἀκρίτας ὄντες ἔλαμνεν» Ἦχος λέγετος Πόντου
«Καράβι καραβάκι» Ἦχος πλ. β' Προποντίδος
«Ἀλατσατιανή» Ἦχος πλ. δ' Μικρᾶς Ἀσίας
«Θωμαί» & «Τώρα πού στῆσαν» Ἦχος β' Παγγαίου

• Ἡ ἡθοποιὸς κ. Μελίνα Μποτέλι
διαβάξει ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ π. Δοσιθέου
«Μιά γοργόνα στὸν Κεράτιο»

- Ὁμιλία ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Δοσιθέου,
ἡγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς Τατάρνης
«Ὁ Πατριάρχης τοῦ Γένους ὅπως τὸν γνώρισα»

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

Μορφωτικὸς Πολιτιστικὸς Σύλλογος Ξηροποτάμου
Παμμικρασιατικὸς Σύλλογος Δράμας «Ὁ ἅγιος Χρυσόστομος»
Θρακικὴ Ἑστία Δράμας
Ἀκρίτες Πρασινάδας

ΚΑΤΑΛΗΚΤΗΡΙΟΣ ΟΜΙΛΙΑ ΥΠΟ ΤΗΣ Α.Θ.Π.

ΤΕΛΟΣ

2. ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΩΝ ΘΟΡΤΑΣΜΩΝ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΣΛΙΔΗ

ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ Α.Θ.Π.

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

(1-4.11.2008)

Τὸ γεγονὸς τῆς ἐπισήμου ἀγιοκατατάξεως τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρσλίδη (1901 - 1959) ἀποτελεῖ σημαντικὸ σταθμὸ στὴν ἱστορία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας, μετὰ τὴν ἀναγνώριση τῆς ἀγιότητος τοῦ ἀπὸ Δράμας Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου Καλαφάτη (1922). Ὁ ταπεινὸς καὶ σεμνὸς Ὅσιος Γεώργιος γεννήθηκε στὴν Ἀργυρούπολη τοῦ Πόντου τὸ 1901. Νέος ἔζησε στὴ Γεωργία καὶ Ρωσία, ὅπου ἐκάρη μοναχὸς καὶ ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ Ἱερεύς. Μὲ τὸν ἐρχομὸ του στὴν Ἑλλάδα κατοίκησε ἀπὸ τὸ 1930 στὸ χωριὸ Σίψα τῆς Δράμας - σημερινοὺς Ταξιάρχες· ἵδρυσε τὴ Μονὴ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, ἔζησε βίον ἔνθεον καὶ ἐγένετο σπορικὸς πνευματικὸς πατέρας πολλῶν. Ἀνεπαύθη καὶ ἐτάφη στὸν τόπον τῆς ἀσκήσεώς του στίς 4.11.1959. Μετὰ τὴν ἀνακομιδὴ τῶν τιμῶν λειψάνων του καὶ τὶς δέουσες ἐνέργειες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ.κ. Παύλου, διὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο κατὰ τὴν ἀπὸ αἰώνων καθιερωμένη τάξιν ἡ ἀναγνώριση τῆς ἀγιότητος τοῦ Ὁσίου Γεωργίου ὑπὸ τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τοῦ πρώτου ἑορτασμοῦ τοῦ Ὁσίου Γεωργίου Καρσλίδη τοῦ Νέου, τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ, προεξῆρχε ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, ὁ ὁποῖος περὶ τὴν 6ην μ.μ. τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 2008 ἔφθασε στὸν Ἀερολιμένα «Μέγας Ἀλέξανδρος» Χρυσουπόλεως, ὅπου τὸν ὑπεδέχθησαν ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης Φιλίππων κ. Προκόπιος, ὁ Μητροπολίτης Δράμας κ.κ. Παῦλος καὶ οἱ ἀρχεῖς τῶν νομῶν Καβάλας καὶ Δράμας, καὶ κατευθύνθησαν στὸ Ξενοδοχεῖο «Κοῦρος» τῆς πόλεως Δράμας, ὅπου παρέμεινε ἐπὶ τριήμερον. Τὴν 8ην μ.μ. παρετέθη ἐπίσημο Δεῖπνο ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Τ.Ε.Δ.Κ. Δράμας κ. Θεοδώρου Ἀθανασιάδη καὶ ἀντηλλάγησαν θερμοὶ λόγοι καὶ δῶρα.

Τὴν ἐπομένη, 1η Νοεμβρίου 2008, περὶ ὥραν 9ην π.μ. πραγματοποιήθηκε ἐπίσημος ὑποδοχὴ στὴν Α.Θ.Π. καὶ τὴν Συνοδεία του, ποὺ ἀποτελεῖτο ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Μύρων κ. Χρυσόστομο, Ἰσπανίας κ. Πολύκαρπο, Χόνγκ Κόνγκ κ. Νεκτάριο, Μ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἀθηναγόρα, Μ. Ἀρχιδιάκονο Μάξιμο καὶ Τριτεύοντα Διάκονο Ἀνδρέα, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος Ταξιαρχῶν (Σίψας) Δράμας, ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης Πορφυρίας μοναχῆς καὶ τῆς συνοδείας της, μετὰ φανῶν, λαμπάδων, ἐξαπτέρυγων, λαβάρων καὶ χαρμοσύνων κωδωνοκρουσιῶν, καὶ πλήθους κόσμου ἀπὸ διάφορα μέρη. Κατὰ τὴν καθιερωμένη τάξη ἐγένετο Δοξολογία στὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς, ὅπου ὁ Παναγιώτατος μετὰ τῆς Συνοδείας του ἀσπάσθηκε τὴν κάρτα τοῦ Ὁσίου Γεωργίου. Ὁ Ἅγιος Δράμας προσφώνησε ἀπὸ τὴν Ὡραία Πύλη καταλλήλως τὸν Παναγιώτατο, καὶ ἐκεῖνος ἀντιφώνησε «μὲ αἰσθήματα βαθείας συγκινήσεως καὶ πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως» καὶ εὐχήθηκε «ὅσα εὐφημα, ὅσα θυμήρη, ὅσα σωτήρια» εἰς μίαν ἐκάστην ἐκ τῆς Ἀδελφότητος, ἀπὸ τῆς Ὁσιωτάτης Καθηγουμένης μέχρι καὶ τῆς τελευταίας δοκίμου, καὶ βεβαίως εἰς τὸν Πνευματικὸν καὶ τὸν Ἐφημέριον τῆς Μονῆς», ἀπονέμων αὐτοῖς ὀλόθυμον τὴν Πατριαρχικὴν αὐτοῦ εὐλογίαν καὶ Πατρικὴν εὐχήν.

Στὴ συνέχεια ἐγένοντο τὰ θυρανοίξια τοῦ παρακειμένου κουβουκλίου, ὅπου θὰ φυλάγονται πρὸς προσκύνηση τὰ τίμια λείψανα τοῦ Ὁσίου. Ὁ Παναγιώτατος ἀνέγνωσε εἰδικὴ εὐχή, τὴν ὁποία συνέθεσε ὁ Ἅγιος Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ, καταλήξας: «Κύριε Παντοκράτορ, ἀγίασον τὸ Κιβώριον τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου καὶ ποιήσον αὐτὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας φυλακτήριον θεῖον, τῆς Ἀγιωτάτης Μονῆς τῆς Θείας Ἀναλήψεως διηνεχὲς ἀγιαστήριον, τῶν πιστῶν περιπόθητον προσκύνημα, τῶν Κληρικῶν παραινετικὸν κήρυγμα, τῶν κοσμικῶν κολυμβήθραν ἰαμάτων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σέμνωμα, τῶν πονηρῶν δαιμόνων μάστιγα, τῶν Ἀγγέλων ἐντρύφημα, τῶν ἀσκητῶν καὶ μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα, καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν στήριγμα».

Κατόπιν τελέσθηκε ἡ τάξη τῆς καθιερώσεως τοῦ Κιβωρίου ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ὁσίου Γεωργίου, μέ τὴν ὥραία εὐχή: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τὸν ἐπὶ τοῦ χαριτοβρύτου τάφου τοῦ ὁσίου Γεωργίου ἀνεγερθέντα μικρὸν οἰκίσκον, τὸν ἐπονομαζόμενον κιβώριον, ἀγίασον τῇ θεῷ Σου χάριτι. Ἀνάδειξον τοῦτον ὑπομνηστικὸν τῶν δεόντων πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Ποιήσον τοῦτον θαυμάτων ποικίλων ἀνεπίσχετον ρεῦμα, παρηγορίας πηγὴν, κρήνην πνευματικῆς ἀναψυχῆς, θάρρους καὶ δυνάμεως ποταμόν, ὑπομονῆς, ἀνδρείας, ἀσκήσεως ἐνθύμημα καὶ παντοειδῶν νόσων ἰατρεῖον».

Μετὰ τὸ κέρασμα στὸ ἀρχονταρίκι τῆς φιλόξενης Μονῆς καὶ τὴν ἀνταλ-

λαγὴ ἐνθυμίων, ἀναχώρησαν γιὰ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Εἰκοσιφοινίσσης.

Περὶ τὴν 12ην μεσημβρινὴν στὰ προπύλαια τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς μονῆς τῆς Εἰκοσιφοινίσσης πραγματοποιήθηκε ἡ ὑπάντηση τῆς Α.Θ.Π. καὶ τῆς Συνοδείας του ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης Ἀλεξίας μοναχῆς καὶ τῆς Ἀδελφότητος, αἱ ὁποῖαι ἔψαλλον τὸ «Ἄξιόν Ἔστι», προπορευομένου τοῦ ταλάντου καὶ τῶν ἐξαπτέρυγων, μετὰ σημαιοστολισμῶν, ἀνθοφοριῶν καὶ κωδωνοκρουσιῶν. Ὁ Παναγιώτατος ἀφοῦ προσκύνησε τὴν θαυματουργὸ εἰκόνα τῆς Θεομήτορος καὶ τὴν Ἀγία Τράπεζα, ἀνῆλθε στὸ δεσποτικὸ θρόνον, ὅπου ἀνεπέμφθη δοξολογία, στὸ τέλος τῆς ὁποίας ἐκφωνήθηκαν οἱ δέοντες λόγοι. Ὁ ἅγιος Δράμας ἀπὸ τὴν Ὡραία Πύλη μίλησε μὲ περισσὴ θερμὴ, εἰλικρινῇ ἀγάπη καὶ ἄπειρο σεβασμὸ γιὰ τὸ μεγάλο γεγονὸς τῆς παρουσίας τοῦ Παναγιωτάτου στὴ Μονή, καὶ ἀναφέρθηκε στοὺς Πατριάρχες προκατόχους ποὺ εἶχαν σχέση μὲ τὴν ἀρχαία καὶ ἱστορικὴ αὐτὴ Μονή. Ὁ Παναγιώτατος στὴν ἀντιφώνησή του κατέληξε μὲ τοὺς λόγους: «Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν καὶ τὰς εὐλαβεῖς ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἡμετέραν Μετριοτήτα καὶ τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν Συνοδείαν. Πάντα ταῦτα τὰ θησαυρίζομεν ἐν ἀγάπῃ εἰς τὰ ἐσώτατα τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ εὐχόμεθα πλουσίαν τὴν ἀνωθεν ἀνταπόδοσιν. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμεν ἐν εὐγνωμοσύνῃ πολλῇ τὴν τε Μονὴν καὶ τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην κ.κ. Παῦλον διὰ τὸ τιμαλφέστατον δώρημα τοῦ τεμαχίου τοῦ σεπτοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Α', Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ εἰκόνης, τὰ ὁποῖα θὰ θησαυρισθοῦν εἰς τὸν Πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναόν».

Στὴ συνέχεια παρετέθη τράπεζα στὴν Α.Θ.Π. καὶ τῇ Συνοδείᾳ του, καὶ σὲ ὅλους τοὺς Ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας, ἐκ μέρους τῶν ὁποίων ὁμίλησε δι' ὀλίγων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας, ἐξάρας τὴν ἀφοσίωσή τους στὴν Ἐκκλησία. Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Ἱερεῖς ὁ Παναγιώτατος, μεταξὺ ἄλλων τόνισε πὼς ἓνας ἄξιος ἱερεὺς στάθηκε καὶ ὁ ὁσιος Γεώργιος: «Τοιοῦτος ἀκριβῶς ἐφάνη εἰς τὸν πολυτάραχον εἰκοστὸν αἰῶνα ὁ ἐξ Ἀργυρουπόλεως τοῦ Πόντου ἀοίδιμος Ἱερομόναχος Γεώργιος Καρσλίδης. Οἱ παλαιότεροι τὸν ἐνθυμοῦνται ἀκόμη. Οἱ νεώτεροι ἔχουν ἀκούσει περὶ αὐτοῦ πολλά. Ὅλοι δύνανται νὰ πληροφορηθοῦν περισσότερα ὅχι μόνον ἀπὸ τὰ κυκλοφοροῦντα περὶ αὐτοῦ βιβλία, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ κατὰ καιροὺς δι' αὐτοῦ ἐπιτελούμενα ὑπὸ τῆς Θείας Χάριτος ποικίλα θαύματα. Ὑπῆρξεν ὁ «Παπᾶς», ὁ Πατὴρ! Ὁ Καλὸς Ποιμὴν, ὁ γνήσιος μιμητὴς τοῦ Καλοῦ Ποιμένος Χριστοῦ! Ὁ παρηγορητής, ὁ θεραπευτής, ὁ ἐμπνευστής, ὁ διδάσκαλος, ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς πολιτείας ἐφάνερωναν οὐρανόν». Ἀφοῦ ἔλαβαν ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι τὴν εὐλο-

γία τοῦ Πατριάρχου καὶ ἀπὸ ἓνα ἀναμνηστικὸ, ἀνεχώρησαν γιὰ τὴ Δράμα.

Τὴν 5ην μ.μ. πραγματοποιήθηκε ἐπίσημος ὑποδοχὴ τῆς Α.Θ.Π. καὶ τῆς Συνοδείας τοῦ στὸ Ἐπισκοπεῖο τῆς Ἱ.Μ. Δράμας. Τὸν Παναγιώτατο στὸν ἐξώστη τοῦ Ἐπισκοπεῖου προσφώνησε ὁ Ὑπουργὸς Μακεδονίας-Θράκης κ. Μαργαρίτης Τζίμας μ' ἓναν ἐξαιρετικὸ λόγο, ποὺ φανέρωνε βαθὺ σεβασμὸ στὸ σεπτὸ πρόσωπο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὁ ὁποῖος ἀντιφωνώντας ἀνέφερε: «Ἀναλαμβάνετε εἰρηνικὴν ὁδὸν διὰ τοὺς ἐορτασμοὺς τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ νέου Ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας ὁσίου Γεωργίου τῶν Ταξιαρχῶν, ἤλθομεν εἰς τὴν εὐλογημένην πόλιν τῆς Δράμας, κομίζοντες εἰς ὅλους, ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους, Κλῆρον καὶ Λαόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν στοργὴν καὶ τὰς εὐχὰς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς πνευματικῆς Μητρός σας καὶ εὐσεβοῦς πηγῆς τοῦ Γένους. Ἦλθομεν διὰ νὰ πανηγυρίσωμεν μαζί σας τὴν πρώτην ἐπίσημον ἐορτὴν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἀλλὰ ἤλθομεν καὶ διὰ νὰ ἴδωμεν ἐκ τοῦ πλησίον τὰ προσφιλῆ πρόσωπά σας καὶ τὴν πρόοδόν σας, τόσον τὴν κατὰ Θεόν, ὅσον καὶ τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν, καὶ νὰ χαρῶμεν, διότι πάντοτε σᾶς ἀγαπῶμεν ἐκτενῶς, πάντοτε σᾶς σκεπτόμεθα καὶ προσευχόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν».

Πλήθος κόσμου, ποὺ εἶχε κατακλύσει τὸν γύρω τοῦ Ἐπισκοπεῖου χῶρο, καταχειροκρότησε ἔνθερμα τὸν Παναγιώτατο καὶ στὴ συνέχεια τὸν ἀκολούθησε στὸν ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, προπορευομένων νέων καὶ νεανίδων μὲ τοπικὲς παραδοσιακὲς ἐνδυμασίες καὶ λαϊκὰ ὄργανα, ποὺ ἔδωσαν σὲ ὅλους μεγάλη συγκίνηση καὶ χαρά.

Ἀκολούθησε ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τῆς Α.Θ.Π. μὲ τὴν παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Φιλίππων κ. Προκοπίου, Τρίκκης κ. Ἀλεξίου, Βεροίας κ. Παντελεήμονος, Ἐλασσῶνος κ. Βασιλείου, Καστορίας κ. Σεραφείμ, Ἰόπης κ. Δαμασκηνοῦ, Φλωρίνης κ. Θεοκλήτου, Κασσανδρείας κ. Νικοδήμου, Σερρών κ. Θεολόγου, Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου, Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ, Ζιχνῶν κ. Ἱεροθέου, Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου, Κοζάνης κ. Παύλου, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου, Νεαπόλεως κ. Βαρνάβα καὶ Δράμας κ. Παύλου· τῶν Καθηγουμένων τῶν Ἱερῶν Μονῶν Μεγίστης Λαύρας Προδρόμου, Ἰβήρων Ναθαναήλ, Διονυσίου Πέτρου, Παντοκράτορος Γαβριήλ, Ξενοφώντος Ἀλεξίου, Τατάρνης Δοσιθέου, Ἀγίου Γεωργίου Στυλίδος Ἱγνατίου· τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἀγίου Ὅρους Γέροντος Νικοδήμου Ἀγιοπαυλίτου, Ἱερομονάχου Γρηγορίου Ξενοφωντινοῦ καὶ τοῦ Ἀρχιγραμματέως Ἱερομονάχου Κυπριανοῦ Βατοπεδινοῦ· τῶν Ἀγιορειτῶν πατέρων Γέροντος Παύλου Λαυριώτη, Γέροντος Μαξίμου Ἰβηρίτου, Ἱερομονά-

χου Ἰωσήφ Καρακαλληνοῦ, Ἱερομονάχου Σεραφείμ Ξενοφωντινοῦ, Ἱερομονάχου Λουκά Ξενοφωντινοῦ, Γέροντος Μωϋσῆ καὶ Ἱερομονάχου Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος διακόνησε ὡς βηματάρης καὶ τυπικάρης μετὰ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Ἰουστίνου Μπαρδάκα καὶ Ἀθηναγόρα Μπίρδα. Παρέστησαν ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς Μακεδονίας-Θράκης κ. Μαργαρίτης Τζίμας, ὁ Νομάρχης Δράμας κ. Κωνσταντῖνος Εὐμοιρίδης, ὁ Δήμαρχος Δράμας κ. Θωμᾶς Μαργαρίτης, ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, δικαστικῶν, δημοτικῶν καὶ λοιπῶν ἀρχῶν.

Στὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ μίλησε ἐπικαιρὰ καὶ εὐσύνοπτα ὁ Νομάρχης Δράμας κ. Κωνσταντῖνος Εὐμοιρίδης καὶ ἀπάντησε μεστὰ, ὡς συνήθως, ὁ Παναγιώτατος, ὁ ὁποῖος ἐπανέλαβε τὸν κύριο λόγο τῆς συνάξεως, τὴν τιμὴ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρσλίδη: «Αὐτὸν τὸν ἐπίγειον ἄγγελον, τοῦ ὁποῖου τὴν ἀγιότητα καὶ τὰ θαύματα ἡ τοπικὴ σας Ἐκκλησία μεγαλοφώνως μαρτυρεῖ, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως χρεωστικῶς κατέταξε προσφάτως καὶ ἐπισήμως εἰς τὰς δέλτους τῶν γνωστῶν Ἀγίων τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰδοὺ ἀπόψε, ἐν ἀτμοσφαίρᾳ καὶ φωτὶ Ἀναστάσεως πανηγυρίζοντες, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην του...». Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι μετὰ τῶν Ἀναστασίμων τροπαρίων τῆς ἡμέρας ἐψάλησαν καὶ τὰ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ὑπὸ τῶν καλλικελάδων χορῶν τῶν Βυζαντινῶν Ἱεροψαλτῶν, τοὺς ὁποῖους διηύθυναν οἱ πρωτοψάλτες κ. Ἀπόστολος Ἀθιανός, κ. Γρηγόριος Παπαεμμανουήλ καὶ κ. Πέτρος Παπαεμμανουήλ, τοὺς ὁποῖους συνεχάρη καὶ ὁ Παναγιώτατος. Τὴν πλήρη ἱερὰ ἀσματικὴ ἀκολουθία συνέθεσε ὁ δόκιμος ὑμνογράφος κ. Χαράλαμπος Μ. Μπούσιας μὲ περισσὴ ἀγάπη, εὐλάβεια, γνώση καὶ τέχνη. Τοῦ ἐορτασμοῦ δέσποζε ἡ ἱερὰ εἰκόνα τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, τεχνουργημένη ὠραιότατα ὑπὸ τοῦ ἐργαστηρίου τῆς βυζαντινῆς ἀγιογραφίας τῶν ἀδελφῶν τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἀναλήψεως, ἀπὸ τὴν ὁποία εἶχαν μεταφερθεῖ πρὸς προσκύνηση ὑπὸ τῶν πιστῶν καὶ τὰ τίμια λείψανα τοῦ Ἀγίου.

Στὴ συνέχεια παρετέθη ἐπίσημο δεῖπνο ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Δράμας κ. Κωνσταντίνου Εὐμοιρίδη πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου. Στὴν προσφώνησή του ὁ κ. Νομάρχης μὲ σεβασμὸ καὶ εὐγένεια ἀνεφέρθη στὴ χαρὰ ὅλου τοῦ νομοῦ γιὰ τὴν ὑψηλὴ ἐπίσκεψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου στὴ Δράμα. Ὁ Παναγιώτατος ἀπαντώντας ἐπανέλαβε: «Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ ὑπογραμμίσωμεν τὴν πολλὴν συγκίνησην καὶ χαρὰν τὴν ὁποῖαν αἰσθανόμεθα ἀνάμεσά σας, ἀνάμεσα εἰς ἀδελφοὺς καὶ τέκνα ἰδιαιτέραν θέσιν ἔχοντα πάντοτε εἰς τὴν καρδίαν καὶ εἰς τὰς προσευχὰς ἡμῶν».

Τὸ πρωὶ τῆς 2ας Νοεμβρίου 2008 στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ ναὸ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ἐτελέσθη ἡ Πατριαρχικὴ Θεία Λειτουργία, ἱεουργούντων τῆς Α.Θ.Π. καὶ τῶν Ἀρχιερέων ποὺ χοροστάτησαν στὸν Ἑσπερινό. Στὸ τέλος

τῆς Δοξολογίας τοῦ Ὁρθρου ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κ. Ἀθηναγόρας ἀνέγνωσε τὴν Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξη Ἀγιοκατατάξεως τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρσλίδη, στὴν ὁποία μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρεται: «Θεσπίζομεν Συνοδικῶς καὶ ἐν Ἀγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι ὅπως ὁ εἰρημένος Ὅσιος Γεώργιος Καρσλίδης συναριθμῆται τοῖς Ἀγίοις τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μέχρι τοῦδε, οὕτω καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα τιμώμενος παρὰ τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων γεραιρόμενος κατ' ἔτος τῇ δ' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, ἡμέρᾳ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας αὐτοῦ».

Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας μὲ ἰδιαιτέραν συγκίνηση καὶ χαρὰ ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης κ. Παῦλος προσφώνησε τὸν Παναγιώτατο, εὐχαριστήσας αὐτόν γιὰ μία ἀκόμη φορὰ γιὰ τὴν εὐλογημένη παρουσία του καὶ τοῦ παρέδωσε τεμάχιο λειψάνου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Ὁ Παναγιώτατος στὴν ὁμιλία του ἀναφέρθηκε στὸν ἔνθεο βίο τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, τονίσας μεταξὺ ἄλλων: «Ὁ Θεὸς ἐκλέγει συχνὰ ἀπὸ κοιλίας μητρὸς των ὀρισμένας ὠραίας ψυχάς, καὶ ἐμπιστεύεται εἰς αὐτὰς μεγάλα χαρίσματα καὶ ἐκτάκτους δωρεὰς προκειμένου νὰ ἐργασθοῦν καρποφόρως εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, νὰ γίνουν φωστῆρες ἐν τῷ κόσμῳ, ὁδηγοὶ πολλῶν εἰς τὴν χριστιανικὴν ζωὴν καὶ πολιτείαν, ἀλείπται πλήθους ἀγωνιστῶν τῆς εὐσεβείας. Χωρὶς ἀμφιβολίαν, ἓνας ἐξ αὐτῶν εἶναι ὁ προσφάτως ἐπισήμως ὡς Ἅγιος ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας μακάριος Ἱερομόναχος Γεώργιος Καρσλίδης».

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ.κ. Παῦλος τίμησε τὸν Ὑπουργὸ Μακεδονίας-Θράκης κ. Μαργαρίτη Τζίμα μὲ τὸ χρυσὸ Σταυρὸ τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας. Ὁ κ. Ὑπουργὸς εὐχαρίστησε θερμὰ.

Στὴ συνέχεια παρετέθη ἐπίσημο γεῦμα ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργό, στὸ ὁποῖο, κατὰ τὸ ἔθος, ἀντηλλάγησαν προπόσεις καὶ δῶρα. Ὁ Παναγιώτατος στὴν προσφώνησή του μεταξὺ ἄλλων, ἀνέφερε: «Κρατοῦμεν ἀναχωροῦντες ἐκ Δράμας τὰς καλυτέρας τῶν ἀναμνήσεων καὶ ἐκφράζομεν θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς πάντας ὅσοι μὲ πρωτοπόρον τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην κ.κ. Παῦλον ἐκοπίασαν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἐορτασμῶν καὶ ὁπωσδήποτε συνέβαλον εἰς τὴν λαμπρότητά των. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμεν τὸν ἀγαπητὸν ἀμφιτρώνα τοῦ παρόντος γεύματος Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν Μακεδονίας-Θράκης κ. Μαργαρίτην Τζίμαν διὰ τὴν ὅλην συμμετοχὴν του, διὰ τοὺς εὐλαβεῖς καὶ πλήρεις ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ λόγους του, τόσον χθὲς εἰς τὴν ἐπίσημον ὑποδοχὴν ἡμῶν, ὅσον καὶ σήμερον, καθὼς καὶ διὰ τὸ σημερινὸν γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐπισφραγίζει, ὡς εἴπομεν, τὴν χαρὰν τῆς προλαβούσης Θείας Λειτουργίας».

Τὴν 6ην μ.μ. ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Δράμας, ἡ Νομαρχιακὴ Αὐτοδιοίκηση

Δράμας καὶ ὁ Δῆμος Δράμας πραγματοποιήσαν ἐόρτια ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τῆς Α.Θ.Π. στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Δράμας, τοὺς συντελεστὲς τῆς ὁποίας παρουσίασε ὁ Ἀρχιμ. Γεράσιμος Βλατίτσας. Κατ' αὐτὴν μίλησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ.κ. Παῦλος λίαν ἐνθέρμως ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαεπταετίας τῆς Α.Θ.Π. στὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνον· ἡ Διευθύντρια τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Δράμας κ. Εὐτυχία Δούζμπη-Σαρηπανίδη· ἡ Δρ κ. Μαγδαληνὴ Παρχαρίδου μὲ θέμα: «Ἡ Βυζαντινὴ Δράμα: Μνημεῖα καὶ Προσωπογραφία» μὲ τὴν παρουσίαση φωτεινῶν εἰκόνων· ὁ Ἀρχιμανδρίτης Δοσίθεος Κανέλλος μὲ θέμα: «Ὁ Πατριάρχης τοῦ Γένους, ὅπως τὸν γνώρισα», ὁ ὁποῖος κατασυγκίνησε τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον. Ἡ ἡθοποιὸς κ. Μελίνα Μποτέλη ἀνέγνωσε ἀπόσπασμα τοῦ βιβλίου τοῦ π. Δοσιθέου: «Θέλω νὰ πῶ ὅλο τὸ Βόσπορο». Ἡ πολυμελὲς νεανικὴ καὶ ὠραιότητι χορωδία τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Δράμας ἀπέδωσε παραδοσιακὰ τραγούδια μὲ τὴ συνοδεία μουσικῶν ὀργάνων, καὶ ὁ Μορφωτικὸς Πολιτιστικὸς Σύλλογος Ξηροποτάμου, ὁ Παμμικρασιατικὸς Σύλλογος Δράμας «Ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος», ἡ Θρακικὴ Ἑστία Δράμας καὶ οἱ «Ἀκρίτες» Πρασινάδας ἀπέδωσαν παραδοσιακοὺς χοροὺς Μακεδονικοὺς, Μικρασιατικοὺς, Θρακικοὺς καὶ Ποντιακοὺς καὶ καταχειροκροτήθηκαν. Τέλος, ὁ Παναγιώτατος συγκινημένος ἀπὸ τὴν ὅλη ἐπιτυχὴ πρὸς τιμὴν του ἐκδήλωση εὐχαρίστησε θερμὰ καὶ ἐγκάρδια ὅλους τοὺς πρόθυμους συντελεστὲς καὶ παράγοντες τῆς ὠραίας ἐσπερίδος: «Πολλὴν συγκίνησιν δοκιμάζομεν ἀπόψε μὲ τὴν ὠραίαν καλλιτεχνικὴν ἐκδήλωσιν, τὴν ὁποίαν διωργανώσατε, διὰ νὰ τιμήσετε τὴν δεκάτην ἐβδόμην ἐπέτειον τῆς ἐνθρονίσεως μας εἰς τὸν ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Στὴ συνέχεια παρετέθη ἐπίσημο δείπνο πρὸς τιμὴν τῆς Α.Θ.Π. ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Δράμας κ. Θωμᾶ Μαργαρίτη, ὁ ὁποῖος προσφώνησε κατάλληλα καὶ ἀξιόχρεα τὴν Α.Θ.Π. Ὁ Παναγιώτατος ἀπάντησε: «Τὸ δείπνον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἡ εὐγένεια καὶ εὐλαβὴς ἀγάπη τοῦ κ. Δημάρχου παραθέτει, ἀποτελεῖ καταληκτῆριον ἐκδήλωσιν τῆς ἐπισήμου Πατριαρχικῆς παρουσίας εἰς τὴν Δράμαν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐορτασμῶν τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς Ἀγίου τοῦ Ὁσίου Γεωργίου. Τὸ τριήμερον ὑπῆρξε πλουσιώτατον εἰς εὐλογίαν Θεοῦ, εἰς πνευματικὴν ἀνάτασιν, εἰς σύσφιγξιν ἱερῶν δεσμῶν, εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ εὐσεβοῦς φρονήματος, εἰς κοινωνίαν ἀγάπης, εἰς κοινὴν πάντων χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν. Ἐζήσαμεν ὅλοι ἐντόνως τὴν παρουσίαν τῆς χάριτος τοῦ τιμωμένου Ἀγίου».

Τὸ πρωὶ συνοδευόμενος ὁ Παναγιώτατος καὶ ἡ τιμία αὐτοῦ Συνοδεία ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Δράμας μετέβη στὸ ἀεροδρόμιο Χρυσουπόλεως, ἀπ' ὅπου ἀναχώρησε γιὰ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν. Εἶναι γεγονὸς πανθομολογούμενο ὅτι ἡ πα-

ρουσία τοῦ Παναγιωτάτου λάμπρυνε τὶς λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ ἦταν ἀδιαμφισβήτητα μία παρουσία ἡ ὁποία χαροποίησε τὸν πιστὸ λαό, ποὺ ἔλαβε τὴν Πατριαρχικὴ εὐχὴ καὶ εὐλογία του.

Τὴν 6ην μ.μ. στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος ἐπεστράφησαν τὰ τίμια λείψανα τοῦ Ἁγίου ἀπὸ τὸν ἱερὸ Μητροπολιτικὸ ναὸ Δράμας καὶ ἐναπετέθησαν στὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς. Χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ ἄρχισε ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγρυπνίας μέσα σὲ ἡσυχία καὶ κατάνυξη, παρὰ τὸ πλῆθος τοῦ κόσμου. Ὁ Ἅγιος βοήθησε καὶ ὑπῆρχε καλοκαιρία, καὶ ἔτσι δὲν ταλαιπωρήθηκε καθόλου ὁ πολὺς κόσμος ποὺ εἶχε κατακλύσει ἀπὸ νωρὶς ὅλο τὸν αὐλαιο χῶρο. Στοὺς χοροὺς τῶν ψαλτῶν ἔψαλαν μοναχὲς ἀπὸ διάφορες μονὲς τῆς Μακεδονίας. Καθηγούμενες εἴκοσι μονῶν μετὰ τῶν συνοδειῶν των παρευρέθησαν στὴν κατανυκτικὴ Ἀγρυπνία. Στὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ μοναχὸς Μωϋσῆς Ἀγιορείτης, ὁ ὁποῖος συνέγραψε τὸν βίο τοῦ Ἁγίου, μίλησε καταλλήλως, τονίσας τὰ σημεῖα τῆς ἐνθέου βιοτῆς τοῦ Ἁγίου ποὺ τὸν χαρίτωσαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, τὴ γνήσια ταπεινοφροσύνη, τὴ σεμνότητα, τὴν πενία, τὴν ἄσκησι, τὴν ἀδοξία καὶ μυστικότητα τῆς ὅλης ἐνάρετης ζωῆς του. Κατὰ τὴν πρωινὴ Θεία Λειτουργία προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων, ὁ ὁποῖος κήρυξε ἐπίκαιρα, μετὰ συλλειτουργῶν τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, Φλωρίνης κ. Θεοκλήτου, Νεαπόλεως κ. Βαρνάβα καὶ Δράμας κ. Παύλου· μετὰ τῶν ἁγίων Καθηγουμένων Ἁγίου Παύλου Παρθενίου, Φανερωμένης Λευκάδος Νικηφόρου, καὶ ἄλλων Ἱερέων καὶ Ἱεροδιακόνων. Ἀκολούθησε λιτανεῖα τῶν ἁγίων λειψάνων πέριξ τῆς Μονῆς, καὶ στή συνέχεια παρετέθη τράπεζα, κατὰ τὴν ὁποία ἀνεγνώσθησαν νεότερα θαύματα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ὁποῖου ἡ εὐχὴ νὰ συνοδεύει ὅλους πάντοτε.

Οἱ ὅλοι ἐορτασμοὶ τελείωσαν αἴσια καὶ χαροποίησαν ὅλους τοὺς προσκυνητὲς ποὺ ἦλθαν ἀπὸ πλησίον καὶ ἀπὸ μακριά. Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δράμας κ.κ. Παῦλο γιὰ τὸν ἐξαίρετο προγραμματισμό, τὴν ἄρτια ὀργάνωση καὶ τὸν ἐπιμελῆ συντονισμό ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τοῦ νέου Ἁγίου. Ταπεινὰ εὐχόμεθα ὁ Ἅγιος νὰ τὸν ἐνισχύει στὸ ἔργο του πλούσια. Ἐπίσης, στή φιλόθεη καὶ φιλάγια Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος συγχαρητήριες εὐχὲς γιὰ τοὺς πολλοὺς κόπους τῆς, τοὺς ὁποῖους νὰ πληρώσει ὁ Ἅγιος. Στοὺς συμμετέχοντες κάθε εὐλογία. Ἐμεῖς οἱ ταπεινοὶ ὑπογράφοντες χαιρόμεθα εἰλικρινὰ γιὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχία τοῦ ὅλου ἐορτασμοῦ τοῦ Ἁγίου, τοῦ ὁποῖου οἱ ἀκοίμητες πρεσβεῖες εἶθε νὰ μᾶς συνοδεύουν πάντοτε, γιατί τὶς ἔχουμε ὅλοι μεγάλη ἀνάγκη.

Μοναχὸς Μωϋσῆς Ἀγιορείτης

Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξις Ἀγιοκατατάξεως
τοῦ ἐν ὁσίοις πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν Δράμᾳ

3. ΤΑΞΙΣ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΕΠΙ ΤΗ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΙ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΔΡΑΜΑ.

ΔΡΑΜΑ 2008

Σημειώσεις:

Αί εὐχαὶ ἐποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ.κ. Ἰωήλ.

ΤΑΞΙΣ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΩΣ ΚΙΒΩΡΙΟΥ
ΟΣΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΟΣ ΤΗΝ ΛΑΡΝΑΚΑ
ΤΩΝ ΧΑΡΙΤΟΒΡΥΤΩΝ ΙΕΡΩΝ
ΑΥΤΟΥ ΛΕΙΨΑΝΩΝ

Ὁ Διάκονος·
Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Πατριάρχης·
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Γεωργίου
Ἦχος Α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.
Θείας χάριτος ρεῖθρον, θεοφόρον Γεώργιον,
καὶ κρουνὸν θαυματῶν παντοίων
εὐφημήσωμεν κράζοντες·
δομῆτορ Ἀναλήψεως μονῆς
καὶ Δράμας ἀντιληπτορ καὶ φρουρέ,
μὴ ἐλλίπης ἱκετεύων τὸν μεγαλύναντά σε, πάτερ ὅσιε.
Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ.
Δόξα τῷ σὲ ἀγιάσαντι,
δόξα τῷ νεαυγῶν σε ἀσκητῶν πυξίον δείξαντι.

Δόξα καὶ νῦν
Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε,
ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Διάκονος·
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Βαρθολομαίου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Πατριάρχης τὴν εὐχὴν·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος «ἐπὶ θρόνου ἁγίου», ὁ «παντὸς ἁγιασμοῦ αἴτιος», ὁ διδοὺς χάριν τοῖς ὁστέοις τῶν ἁγίων θαυματουργεῖν, διώκειν τοὺς δαίμονας, παρηγορεῖν τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀποπνέειν ἀρώματα τῆς εὐωδίας τοῦ Παναγίου Σου Πνεύματος, ὁ ἱκανώσας τὰ ὁστᾶ τοῦ προφήτου Σου Ἑλισαῖε σημεῖα ποιεῖν καὶ ἀναστῆσαι νεκρόν, ὁ τὰ σουδάρια καὶ τὰ σιμικίνθια τοῦ Παύλου σημειοφόρα καταστήσας, ὥστε πολλοὺς τῶν ἀσθενούντων εὐρεῖν τὴν ἰατρειάν ἐκ τῶν νόσων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐνεργουμένων ἀπαλλαγῆναι ἀπὸ τῆς καταδυναστείας τοῦ ἀντικειμένου, ὁ κατὰ τὴν ῥῆσιν τοῦ Χρυσορρήμονος Ἰωάννου ἐπόμενος τοῖς ἁγίοις καὶ παροικῶν ἐν τοῖς ὁστέοις αὐτῶν, ὁ διὰ τῶν τερατουργῶν ἁγίων λειψάνων τῶν τε μαρτύρων καὶ ὁσίων καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀπτὴν ποιήσας τὴν ζωοποιὸν ἐνέργειάν Σου, ὁ ὑπερλίαν ἀγαπήσας τοὺς ἁγίους Σου καὶ τιμήσας αὐτῶν οὐ μόνον τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ τὰ σώματα, δωρούμενος τοῖς μέλεσιν αὐτῶν ζωτικὴν δύναμιν ἐνεργεῖν τὰ ὑπὲρ φύσιν καὶ ξένα, ὁ τὴν ἱατρικὴν Σου χάριν ὡς ἀρχίατρος ἐπιστήμων μεταβιβάσας ἀρρήτως τοῖς θείοις τῶν ἁγίων λειψάνοις πρὸς θεραπείαν τῶν νενοσηκότων καὶ ἰώμενος τοὺς πάντας, Παντοδύναμος Βασιλεὺς, ἁγίασον τὸ κουβούκλιον τοῦτο τὸ περιέχον τὰ πάντιμα λείψανα τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ταῦτα γὰρ, Δέσποτα ἅγιε, τῇ σῇ ἄνωθεν ῥοπῇ φῶς ἐξέπεμπον παραμυθητικὸν ἐκ τοῦ τάφου τοῦ μακαρίου Γεωργίου πληροῦν

δέους καὶ κατανύξεως τοὺς Ὁρθοδόξους πιστοὺς, ὅσους ἐδωρήσατο πλειστάκις τοῖς ἐρχομένοις ἐπ' αὐτὰ καὶ αἰτουμένοις τὴν ἱασιν ἀνιάτων παθῶν καὶ ἀσθενημάτων, θάρσος παρεῖχον τοῖς ἀπηλπισμένοις, χαρὰν τοῖς εὐσεβέσι, μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, νηπίοις τὴν θεραπείαν, δύναμιν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ πᾶσι τὸ λείπον κατὰ τὴν ἐκάστου ἀνάγκην.

Διό, Κύριε Παντοκράτορ, ἁγίασον τὸ κιβώριον τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου καὶ ποίησον αὐτὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας φυλακτήριον θεῖον, τῆς ἁγιοτάτης Μονῆς τῆς Θείας Ἀναλήψεως διηνεκὲς ἁγιαστήριον, τῶν πιστῶν περιπόθητον προσκύνημα, τῶν Κληρικῶν παραινετικὸν κήρυγμα, τῶν κοσμικῶν κολυμβήθραν ἱαμάτων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σέμνωμα, τῶν πονηρῶν δαιμόνων μάστιγα, τῶν ἀγγέλων ἐντρυφήμα, τῶν ἀσκητῶν καὶ μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα, καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν στήριγμα.

Σὺ γὰρ εἰ τῶν ἁγίων ἀπάντων ἡ δόξα καὶ τὸ κλέος καὶ σοὶ τὸν αἶνον ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

Ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Πατριάρχης·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. Δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἄλειτουργοὺς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι’ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον

Ἦχος Α΄.

Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· βρύει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἄλειτουργοις θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Γεωργίου

Ἦχος Δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε...

Ἐκ Πόντου ἀνέτειλας ὥσπερ ἀστὴρ φαεινός, τὴν Δράμαν ἐφώτισας ταῖς διδασκαίς σου σοφέ, τῇ ἰσαγγέλῳ πολιτείᾳ σου· ὅθεν τοῖς προσιούσι τῇ ἀγίᾳ Μονῇ σου νέμεις αὐτοῖς εἰρήνην καὶ παντοίας ἰάσεις ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, Γεώργιε, πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Βαρθολομαίου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Πατριάρχης τὴν εὐχὴν·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντες γινώσκουμεν ὅτι οἱ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ποικίλοις τρόποις ζήσαντες ἅγιοι σάρκες εἰσὶν ἐκ τῶν σαρκῶν Σου καὶ ὁστέα ἐκ τῶν ὀστέων Σου. Μέλη γὰρ ὄντες τοῦ Σώματός Σου εἴλκυσαν τὸν σὸν ἁγιασμόν καὶ χάριν καὶ γεγόνασι φωστῆρες λάμποντες ἐν τῷ κόσμῳ «λόγον ζωῆς ἐπέχοντες». Ζήσαντες ἐν μέσῳ γενεᾶς «σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης» πρότυπα γεγονάσι τοῖς πιστοῖς, ἰσχυρὰ παράκλησις τοῖς ἀπηλπισμένοις, ἰατροὶ τοῖς νοσοῦσι, πρόμαχοι τῶν Ὁρθοδόξων διδασκῶν καὶ δογμάτων, τῆς Ἐκκλησίας φωτόμορφα τέκνα.

Οὗτοι, Κύριε, ἄνθρωποι ὑπῆρχον, ὥσπερ ἡμεῖς, καὶ οὐδὲν πλεον ἐκτήσαντο, εἰ μὴ προαίρεσιν εἰς τὸ ἀγαθόν, σπουδὴν τε καὶ ὑπομονήν, ταπεινώσιν καὶ ἀγάπην πρὸς Σὲ τὸν μόνον ὄντα Θεόν, τὸν Ἅγιον καὶ Ἀμόλυντον. Προσέτι οἱ πανσεβάσμιοι τοῦ Χριστοῦ ἅγιοι καὶ διὰ τοῦ βίου αὐτῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἀγίων αὐτῶν πρεσβειῶν καὶ τῶν τιμίων λειψάνων πρὸς ζῆλον ἐγείρουσιν πάντας ἡμᾶς τοὺς ἀγωνιζομένους ἐν τῇ γῇ καὶ ἐκζητοῦντας τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ ἔτι πλεον ἄγουσιν ἡμᾶς καὶ εἰς πολλὴν τοῦ συνειδότητος κατάγνωσιν διὰ τε τὴν ῥαθυμίαν καὶ κακότροπον ἡμῶν θέλησιν πρὸς τὸ ἐπιστρέφαι πρὸς Σὲ διὰ τῆς μετανοίας, ταπεινώσεως καὶ ἀγαθῶν ἔργων. Ὅντως οὗτοι οἱ τῶν οὐρανίων μονῶν οἰκήτορες διὰ τῶν ἐλλάμψεων καὶ τῶν φωτισμῶν Σοῦ τῆς δικαιοσύνης νοητοῦ ἡλίου ἐξευγενισθέντες καὶ βελτιωθέντες τῇ θεωρίᾳ, πρότυπα τῶν ἀνθρώπων κατεστάθησαν, κατηξιώθησαν τῆς σῆς ὁμιλίας, ἐγνώρισαν τῆς Βασιλείας Σου τὰ ἄρρητα μυστήρια, θείας φύσεως κοινωνοὶ ἐγένοντο, σφραγισθέντες τῷ ἁγίῳ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, ἐν ᾧ κοινωνοῦνται καὶ ἐν ᾧ ζῶσι καὶ ὀρώσι.

Πάντα οὖν ταῦτα τὰ προλεχθέντα ἔσχε καὶ ὁ μακάριος Γέρων

Ἀρχιμανδρίτης καὶ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Γεώργιος, ὅστις ἔλκει μὲν τὴν καταγωγὴν ἐξ Ἀργυρουπόλεως τοῦ Πόντου, καὶ ἐκ τόπων εἰς τόπους εὗρεθεις ἔνεκα τῶν περιστάσεων, ἀγώνων θεοφιλῶν, κινδύνων τῶν ἀλλοφύλων καὶ κακοτρόπων ἀνθρώπων, ἐγκλεισμῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς, κακουχιῶν καὶ θλίψεων, κατήντησε δὲ θείᾳ βουλήσει ἐν τῇ κώμῃ Σίψα, ἔνθα καὶ μονὴν ἀνήγειρεν, τοὺς πιστοὺς ἐστήριξε, νίκας κατὰ τοῦ διαβόλου κατήγαγε, τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν ἐκήρυξε, πολλοὺς εἰς μετάνοιαν καὶ σωτηρίαν ἤνεγκε καὶ μετὰ πολλῶν θαυμαστῶν κατορθωμάτων καὶ ἀσκητικῶν παλαισμάτων τὸ ζῆν ἐξεμέτρησεν, ἀφείς ἄριστον παράδειγμα καλοῦ ποιμένου καὶ ἀρίστου πνευματικοῦ Πατρός.

Ὅθεν οὖν ταῦτα τὰ ἀληθῆ καὶ θαυμάσια ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν ἡ Μήτηρ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸ πάνσεπτον Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν ἀκριβῆ εἰσήγησιν τοῦ φιλαγίου Μητροπολίτου Δράμας κυρίου Παύλου προέβη διὰ τῆς ἐμῆς Μετριοτήτος καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὴν κατάταξιν αὐτοῦ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἁγίων.

Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ νυνὶ ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ τῆς ἀνακηρύξεως αὐτοῦ ὡς ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας δέεται πρὸς Σὲ καὶ ἱκετεύει διὰ στόματος τοῦ διὰ τοῦ σοῦ ἐλέους κατασταθέντος Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου οὕτως· Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς ἡμῶν, δέξαι τὰς πρεσβείας τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης πάσης, ὑπὲρ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμενικῆς καθέδρας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐξ ἧς καὶ τὴν ρίζαν ἔσχεν ὁ σήμερον ἀνακηρυσσόμενος τρισόλβιος ἅγιος, ὑπὲρ τῆς ἁγιοτόκου Μητροπόλεως Δράμας, ὑπὲρ τῶν μοναζουσῶν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ὁσίου σεμνείου, ὑπὲρ τῆς ἀγωνιζομένης νεότητος, ὑπὲρ τῶν πιστῶν τῶν ἐκζητούντων τὴν βοήθειαν αὐτοῦ, ὑπὲρ τοῦ κλήρου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ἵνα δοξάζεται, ὑμνῆται καὶ κραταιοῦται τὸ πάντιμον ὄνομά Σου σὺν τῷ Ἀνάρχῳ Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

4. ΕΓΓΡΑΦΑ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ
ΥΠΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΡΑΜΑΣ ΠΑΥΛΟΥ

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ
ΠΑΥΛΟΣ

Ἐν Δράμᾳ τῇ 12ῃ Μαρτίου 2007

Πρὸς τὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Εἰς Ἀθήνας

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Κατόπιν μακροχρονίου ἐπιθυμίας, οὐχὶ μόνον τῶν ἐν Δράμᾳ οἰκούντων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπανταχοῦ εὐσεβῶν Ποντίων, ὡς καὶ τῶν πολυπληθῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν τῆς ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει κειμένης σεβασμίας Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Θείας Ἀναλήψεως, ἀπεφασίσαμεν τὴν Κανονικὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων πρὸς ἐπίσημον κατάταξιν εἰς τὸ ἁγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ μακαρία τῇ λήξει γενομένου τὴν 4ην Νοεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1959 Ἱερομονάχου Γεωργίου τοῦπίκλην Καρσλίδου.

Τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ τυχόντες τῆς Θείας εὐλογίας τῆς μετὰ τοῦ μακαριστοῦ Ἱερομονάχου Γεωργίου κοινωνίας, καὶ οἱ διὰ γραπτῶν ἢ προφορικῶν λόγων μαθόντες τὰ Ἱερὰ παλαιίσματα καὶ θαυμαστὰ σημεῖα τοῦ ἐν λόγῳ ὁσίου γέροντος, μεγάλην θὰ ἡσθάνοντο τὴν πνευματικὴν ἀγαλλίασιν ἐκ τῆς ἐπισήμου κατατάξεως αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων Ἀγίων, ἡ δὲ πρᾶξις αὕτη τῆς Ἐκκλησίας θὰ ᾔτολίαν λυσιτελῆς καὶ ὠφέλιμος εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἅπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Ἡ κατάταξις εἰς τὰς ἐπισήμους ἀγιολογικὰς δέλτους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ γέροντος Γεωργίου ἀποτελεῖ καθολικὸν, ὡς προανεφέρθη, αἷτημα τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς κατὰ Δράμαν Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ διασπορᾷ εὐσεβῶν Χριστιανῶν, εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ὁποίων ἔχει ἐδραιωθῆ ἡ ἀγιότης αὐτοῦ. Ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος ἀποτελεῖ ἡ προσέλευσις πλήθους Χριστιανῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος Δράμας, ἔνθα ὁ τάφος αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς 9ης Φεβρουαρίου 2006 ἐν τῷ καθολικῷ τῆς Μονῆς ἐναποτεθειμένα πάνσεπτα αὐτοῦ ἱερὰ λείψανα, ἅτινα κατετέθησαν μετὰ τὴν γενομένην ἀνακομιδὴν αὐτῶν. Ἡ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ προσέλευσις τῶν πιστῶν πρὸς προσκύνησιν τῆς ἱερᾶς εἰκόνης αὐτοῦ. Ἡ σύνθεσις καὶ ἡ ψαλμωδία ἱερῶν πρὸς αὐτὸν ὕμνων ὑπὸ φιλακολούθων πιστῶν καὶ δοκίμων ὑμνογράφων, τῶν ἀποτιόντων οὕτω τὸν προσήκοντα φόρον τιμῆς καὶ εὐλαβείας εἰς τὸν προαναφερθέντα πατέρα, οὗ καὶ τὰς πρεσβείας αὐτοὶ ἐπικαλοῦνται πρὸς τὸν θεμελιωτὴν τῆς πίστεως ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ὅθεν, πάνυ εὐλαβῶς ἀποστέλλομεν Ὑμῖν τὸν ἀρτίως καταρτισθέντα φάκελον μετὰ τοῦ βιογραφικοῦ αὐτοῦ ὑπομνήματος καὶ ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ ἐγγράφων καὶ λοιπῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων περὶ τῆς ἀγιότητος τοῦ προαναφερθέντος εὐλαβοῦς ἀνδρὸς τοῦ ἐν Δράμα ἐν τοῖς ὑστέροις χρόνοις διαλάμψαντος, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐλέγξητε τοῦτον καὶ προβῆτε εἰς τὰς κανονικὰς ἐνεργείας διὰ τὴν ἔκδοσιν Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς πράξεως ἀγιοκατατάξεως εἰς τὰς ἀγιολογικὰς δέλτους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ προαναφερθέντος Ἱερομονάχου Γεωργίου τοῦ πικλὴν Καρσλίδου, κυρωθῇ δὲ ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἡ 4η Νοεμβρίου ὡς ἡμέρα τῆς ἐτησίου μνήμης αὐτοῦ, καθ' ὅτι ἄξιόν ἐστιν τοῦτον ἐν τῷ χορῷ τῶν ἁγίων τιμᾶσθαι καὶ γεραίρεσθαι.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενος τὴν ἀγίαν δεξιὰν τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος, ἐπικαλούμενος τὰς Θεοπειθεῖς εὐχὰς Αὐτῆς καὶ εὐλογίας, διατελῶ,

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ,
ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† Ο ΔΡΑΜΑΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)
ΤΗΛ. 210-72.72.204, FAX 210-72.72.210

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ. 1321
ΔΙΕΚΠ. 989

ΑΘΗΝΗΣΙ 19η Μαΐου 2008

Πρὸς
Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Δράμας κ. Παῦλον.
Εἰς Δράμαν.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 1102/1802/3.9.2007 Συνοδικοῦ Γράμματος, διεβιβάσθη τῇ Μητρὶ Ἀγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τὸ ὑμέτερον αἷτημα, περὶ κατατάξεως ἐν ταῖς ἀγιολογικαῖς δέλτοις τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἱερομονάχου Γεωργίου Καρσλίδου, ὁσιακῶς κοιμηθέντος ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ὑμετέρας Μητροπολιτικῆς περιφερείας, τοῦ εὐσεβοῦς ὑμῶν ποιμνίου ἔχοντος ἐν τῇ θρησκευτικῇ συνειδήσει αὐτοῦ ἀδιάκοπον καὶ ζῶσαν τὴν μαρτυρίαν περὶ τῆς ὁσιότητος καὶ ἀγιότητος τοῦ εἰρημένου Ἱερομονάχου.

Ὅθεν, Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθείσῃ ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 8ης μηνὸς Μαΐου ἐ.ἔ., εὐαρέστως γνωρίζομεν τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι ὅτι ὁ ἀνωτέρω Ὅσιος ἀνὴρ κατετάγη μεταξὺ τῶν Ἀγίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 320/18.3.2008 Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως, ἣν συνημμένως ᾧδε, ἐν ἀντιγράφῳ, ἀποστέλλομεν ὑμῖν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

† Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Αρχ. Κυρίλλος Μισιακούλης

† Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Κοινοποιήσις:

Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν

Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων.

Παρ' ἡμῖν.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ
ΤΟΥ ΕΝ ΟΣΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΔΡΑΜΑ.

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Αριθμ. Πρωτ. 320

Τοὺς ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ εὐσεβῶς καὶ ὁσίως πολιτευσαμένους, ζῶντας δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐκείσε ἀπὸ τῶν ἐνθὲνδε ἀποδημίαν ἰσχυρὰν σχόντας τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, διατηρούντων διὰ τοῦτο δι' ἀδιακόπου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν παραδόσεως τὴν περὶ τῆς ὁσιότητος καὶ ἀγιότητος αὐτῶν ἱερὰν ἀνάμνησιν, μετὰ πάσης εὐλαβείας τιμᾶν καὶ γεραίρειν μετὰ τοῦ περιουσίῳ τοῦ Θεοῦ λαοῦ οἶδεν ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῇ χορείᾳ τῶν Ἀγίων αὐτοὺς συναριθμοῦσα καὶ τὴν τούτων ἐπικαλουμένη μεσιτείαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, ἰάσεως ἀσθενῶν, καὶ ἀπαξιαπλῶς ὠφελείας ψυχικῆς τοῦ χριστωνύμου πληρώματος.

Ἐπειδὴ τοίνυν τοιοῦτος τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν κατεδείχθη καὶ ὁ ἐν Ἀργυρουπόλει τοῦ Πόντου γεννηθεὶς καὶ ἐν Σίψᾳ Δράμας τελευτήσας τὸν ἐπὶ γῆς βίον, μετὰ θάνατον δὲ ἰσχυρὰν σχὼν τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν Ἱερομόναχος Γεώργιος τοὑπίκλην Καρσλίδης, καθ' ἃ ἄρτι ὑπέβαλε τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ καὶ ἀγαπητὸς ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς κύριος Σπυρίδων, Προεδρεύων τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀναφέρων μὲν ὅτι ὁ ἐπιτόπιος Ἱεράρχης Ἱερώτατος ἀδελφὸς Μητροπολίτης Δράμας κύριος Παῦλος καὶ οἱ ἐκ Πόντου εὐσεβεῖς χριστιανοὶ στοιχοῦντες τῇ συνεχεῖ καὶ ἀδιακόπῳ διὰ μέσου τῶν τελευταίων δεκαετιῶν παραδόσει ὡς Ἁγίον καὶ Ὅσιον αὐτὸν τιμῶσι καὶ γεραίρουσι, πανδήμως τὴν μνήμην αὐτοῦ κατ' ἔτος τῇ δ' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τελοῦντες καὶ κατ' αὐτὴν ἐν πίστει εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτοῦ προστρέχοντες, αἰτούμενος δὲ ὅπως ἡ Ἐκκλησία προέλθῃ ἐπισήμως εἰς τὴν ἐν τῷ

Ἑορτολογίῳ αὐτῆς ἔνταξιν αὐτοῦ ὡς Ὁσίου καὶ Ἀγίου, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ὑπ' ὅψιν λαβόντες τὴν ἀδιάκοπον ζῶσαν μαρτυρίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς Δράμας περὶ τῆς ὁσιότητος καὶ ἀγιότητος τοῦ εἰρημένου Ἱερομονάχου, καὶ τὴν ἀρχῇθεν ἀποδιδομένην αὐτῷ ὡς Ἀγίῳ τιμὴν, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, ὡς εὐλογον καὶ πρέπον τὸ αἶτημα τῆς αὐτοῦ Σεβασμιότητος ἐκρίναμεν τε καὶ ἀπεδεξάμεθα.

Διὸ καὶ θεσπίζομεν Συνοδικῶς καὶ ἐν Ἀγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι ὅπως ὁ εἰρημένος Ὁσιος Γεώργιος Καρσλίδης συναριθμῆται τοῖς Ἀγίοις τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μέχρι τοῦδε οὕτω καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα τιμώμενος παρὰ τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων γεραιρόμενος κατ' ἔτος τῇ δ' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, ἡμέρᾳ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας αὐτοῦ.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Πατριαρχικὴ ἡμῶν καὶ Συνοδικὴ Πρᾶξις, καταστρωθεῖσα μὲν καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷδε τῷ Ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ ἀπαραλλάκτῳ ἀποσταλεῖσα τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμῳ πρὸς διαβίβασιν τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Δράμας κυρίῳ Παύλῳ, πρὸς ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν, καὶ κατάρθωσιν καὶ ἀσφαλῆ τήρησιν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς κατ' αὐτὸν Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ, βη' κατὰ μῆνα Μάρτιον (ιη')

Ἐπινεμήσεως Α'

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ἀποφαίνεται

† ὁ Περιγᾶμου Εὐάγγελος

† ὁ Δέρκων Κωνσταντῖνος

† ὁ Βελγίου Παντελεήμων

† ὁ Ἱεραπόλεως καὶ Σητείας Εὐγένιος

† ὁ Δαρδανελλίων Ἰωάννης

† ὁ Λύστρων Καλλίνικος

† ὁ Ἡλιουπόλεως καὶ Θείρων Ἀθανάσιος

† ὁ Ντένβερ Ἡσαΐας

† ὁ Μοσχονησίων Ἀπόστολος

† ὁ Σασίμων Γεννάδιος

† ὁ Ἰκονίου Θεόληπτος

† ὁ Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπалаίας

Παῖσιος

Ἀριθ. Πρωτ. 322

Ἐν Δράμᾳ τῇ 8ῃ Μαΐου 2008

Πρὸς

τὴν Α.Θ.Π.

Τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην

Κύριον Κον ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ

Εἰς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Διὰ τῆς παρουσίας προαγόμενος ν' ἀναφερθῶ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Σεπτὴν κορυφὴν, κατασπάζομαι τὴν χαριτόβρυτον Δεξιὰν τῆς ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος.

Μετ' αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης καὶ ἀνεκλαλήτου χαρᾶς ἐδέχθημεν τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς κατατάξεως εἰς τὰς ἀγιολογικὰς δέλτους τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ὁμολογητοῦ τοῦ ἐν Δράμᾳ ἀσκήσαντος.

Ἡ Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τῇ ἐνθέρμῳ εἰσηγήσει τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, εἰσήκουσεν τὰς δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῆς μαρτυρικῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας Δράμας ἀκουτισθεῖσα καὶ ἐνστερνισθεῖσα τὴν πανορθόδοξον κοινὴν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν συνείδησιν, ἔθεσεν τὸν λύχνον ἐπὶ τὴν λυχνίαν, διατρανώσασα διὰ τῆς σεπτῆς ἱεροκανονικῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τῆς 18ης Μαρτίου ἐ.ἔ. ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας, κληρουχίας τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνου, ἐκφράζων καὶ τὴν κοινὴν συνείδησιν τοῦ ὑπ' ἐμοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, ὀλοκαρδίως εὐχαριστῶ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς διὰ τὰ περὶ τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου γενόμενα.

Πανευλαβῶς παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ ἐκ προσώπου τῶν ἐντιμοτάτων ἀρχόντων τοῦ Νομοῦ Δράμας καὶ τοῦ εὐσεβεστάτου ποιμνίου μου, ὅπως εὐαρεστούμενος προσέλθῃτε καὶ προεξάρχῃτε τῶν πανηγυρικῶν

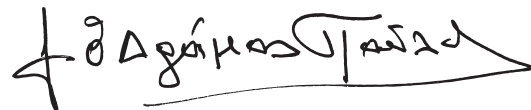
έορτῶν ἐπὶ τῇ ἀγιοκατατάξει καὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐν Δράμα κατὰ τὴν 1ην καὶ 2αν Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους.

Ἡ παρουσία τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς τὴν μαρτυρικὴν καὶ ἀκριτικὴν Μητρόπολιν Δράμας, ἥ ὁποία βαρὺν ἐπλήρωσεν φόρον αἵματος διὰ τὴν προσήλωσίν της εἰς τὸν ἁγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον, θὰ πληρώσῃ ἀφάτου χαρᾶς τόσον τὴν ἡμετέραν ἐλαχιστότητα, ὅσον καὶ τὸ περὶ ἐμὲ ποίμνιον καὶ θὰ μᾶς δοθῇ ἡ δυνατότης νὰ ἐκφράσωμεν τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν προσήλωσιν πρὸς τὴν μητέρα μας Ἐκκλησίαν καὶ Ὑμᾶς, τὸν μετ' ἐπιστήμης πηδαλιουχοῦντα ταύτην καὶ φρυκτωροῦντα ἐπὶ τῶν ἀδελφάντων ἐπάλξεων τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίστεως καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους.

Ἐπὶ δὲ τούτοις κατασπάζομαι τὴν Δεξιὰν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἐξαιτούμενος τὰς Θεοπειθεῖς εὐχὰς Αὐτῆς καὶ εὐλογίας.

Ἐλάχιστος ἐν Ἀρχιερεῦσιν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δράμας Παῦλος

Ἀριθ. Πρωτ. 323

Ἐν Δράμα τῇ 8ῃ Μαΐου 2008

Πρὸς
τὸν Μακαριώτατον
Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
Κύριον Κον ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ
Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Εἰς ΑΘΗΝΑΣ

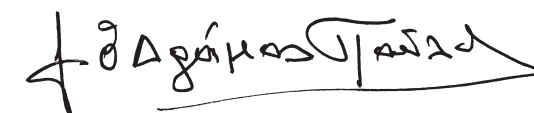
Μακαριώτατε,

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, με ἀπόφασίν της τὴν 18ην Μαρτίου ἐ.ἔ., ἀπεφάσισεν τὴν συγκαταρίθμησιν τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ ἐν Δράμα ἀσκήσαντος καὶ τελειωθέντος, εἰς τὰς ἀγιολογικὰς δέλτους τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ τούτῳ γεγονότι, ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Μητρόπολις θὰ διοργανώσῃ λαμπρὰς ἐορτὰς κατὰ τὴν 1ην καὶ 2αν Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους, κατὰ τὰς ὁποίας προσεκάλεσεν τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Κον Βαρθολομαῖον.

Πάνυ εὐλαβῶς παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ὅπως καὶ Ὑμεῖς προσωπικῶς συμμετάσχητε εἰς τὰς πανηγυρικὰς ἐορτὰς, λαμπρύνοντες αὐτὰς διὰ τῆς Ὑμετέρας παρουσίας.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δράμας ΠΑΥΛΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 666

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἱερώνυμε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Λαβόντες καὶ ἀξιολογήσαντες μετ' ἀδελφικῆς χαρᾶς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀπὸ τῆς ιδ' Μαΐου ἐ.ἔ., ἀριθμ. Πρωτ. 1509, γράμματος τῆς Ὑμετέρας λίαν ἡμῖν ἀγαπητῆς καὶ περισπουδάστου Μακαριότητος, διαβιβαζούσης γράμμα τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κυρίου Παύλου, προσκαλοῦντος τὴν ἡμετέραν Μετριότητα ὅπως ἐπισκεφθῶμεν τὴν κατ' αὐτὸν Ἱερὰν Μητρόπολιν ἐπὶ τῷ τέλει ἵνα προστῶμεν τῶν προγραμματιζομένων ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ Ἀγιοκατατάξει καὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ ἐν Δράμᾳ ἀσκήσαντος, μεταξὺ α'-β' προσεχοῦς Νοεμβρίου, γνωρίζομεν εἰς ἀπάντησιν ὅτι προτιθέμεθα νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν ἡμῖν πρόσκλησιν ταύτην.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, παρακαλοῦντες τὴν Ὑμετέραν φίλην Μακαριότητα ὅπως ἐντείληται ταῖς ὑπ' Αὐτὴν ὑπηρεσίαις τὴν διαβίβασιν τοῦ ἐπισυναπτομένου γράμματος ἡμῶν πρὸς τὸν εἰρημένον ἀδελφόν, περιπτυσσόμεθα Ὑμᾶς ἀδελφικῶς καὶ αὖθις καὶ διατελοῦμεν μετὰ πολλῆς τῆς ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγάπης καὶ πάσης τιμῆς.

βῆ' Ἰουνίου ιη'
Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Ἡ Κυρία Πανσέβητος Σεβασμιότης

Ἡ Κυρία Πανσέβητος Σεβασμιότης

Αριθμ. Πρωτ. 666

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Δράμας, ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε Μακεδονίας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Παῦλε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Λαβόντες καὶ ἀξιολογήσαντες μετ' ἀδελφικῆς χαρᾶς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀπὸ τῆς η' Μαΐου ἐ.ἔ., ἀριθμ. Πρωτ. 322, γράμματος τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἱερότητος, ὑποβαλλούσης τῇ ἡμετέρᾳ Μετριότητι τὴν παράκλησιν ὅπως ἐπισκεφθῶμεν τὴν καθ' ὑμᾶς Ἱερὰν Μητρόπολιν ἐπὶ τῷ τέλει, ἵνα προστῶμεν τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ Ἀγιοκατατάξει καὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ ἐν Δράμᾳ ἀσκήσαντος, μεταξὺ α'-β' Νοεμβρίου, γνωρίζομεν ὑμῖν εἰς ἀπάντησιν ὅτι εὐχαρίστως ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν ἡμῖν ἀδελφικὴν ὑμῶν πρόσκλησιν ταύτην, θέλομεν ἔλθει εἰς Δράμαν κατὰ τὰς ὥς ἄνω ἡμέρας.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, εὐχαριστοῦντες θερμῶς, προτρεπόμεθα τὴν ὑμετέραν ἀγάπην, ὅπως προφρόνως ἐντείληται ταῖς ὑπ' αὐτὴν ὑπηρεσίαις τὴν ἀποστολὴν λεπτομεροῦς προγράμματος τῆς αὐτόθι ἐπισκέψεως ἡμῶν, πρὸς ἔγκαιρον προετοιμασίαν, καὶ ἐν τῇ προσδοκίᾳ τῆς συναντήσεως καὶ ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου αὐτῆς, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν χάριν καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

βῆ' Ἰουνίου ιη'
Ἡ Κυρία Πανσέβητος Σεβασμιότης

† Ὁ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ Β΄

Αριθμ. Πρωτ./Χ/ΕΞ. 1531/2008

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Μαΐου 2008

Πρὸς
Τὸν Σεβασμιώτατον
Μητροπολίτην Δράμας
κ. Παῦλον
Βενιζέλου 168
66100 ΔΡΑΜΑΝ

Σεβασμιώτατε καὶ ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ κ. Παῦλε,

Μὲ ιδιαίτερη χαρὰ ἔλαβον τὴν τιμητικὴν πρόσκλησίν σας προκειμένου νὰ παραστῶ στὶς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Νοεμβρίου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ πνευματικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος τῆς Ἀγιολογικῆς κατατάξεως τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, τοῦπίκλιν Καρσλίδη, τοῦ ἐκ Δράμας, καὶ ἀσμένως ἀποδέχομαι αὐτήν.

Εὐχομαι ἀρίστην ἐπιτυχίαν εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς καὶ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῆς Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου πρὸς εὐκλειαν τῆς ἀγίας ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ πνευματικὴν οἰκοδομὴν τοῦ φιλοαγίου λαοῦ μας. ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Μετὰ πλείστης ἀγάπης καὶ ἀδελφικῶν ἀσπασμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ

† Ἀθηνῶν Ἱερωσύμος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον
καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν
τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοσώστου Μητροπόλεως.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα,

Κατὰ τὸ ἔτος τὸ ὁποῖον διανύομεν, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπεφύλαξεν μίαν ἰδιαιτέραν εὐλογίαν διὰ τὴν ἀκριτικὴν μας Μητρόπολιν. Ὁ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς βιώσας καὶ ὁσιακῶς τελειώσας τὸν ἐπὶ γῆς βίον του ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀναλήψεως ὁσιος Γεώργιος, συγκατηριθμήθη, διὰ Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως, εἰς τὸ ἀγιολόγιον τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἔχομεν ἀκόμη ἕναν μεσίτην πρὸς Κύριον δι' ἅπαντας ἡμᾶς. Δοξάζομεν τὸν ἅγιον Θεὸν διὰ τὸν πλοῦτον τῆς χρηστότητός Του καὶ διότι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐδώρισεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του τὸν νεοφανῆ Ἅγιον, ὅστις καὶ ἐπαληθεύει ὅτι ὁ Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ Αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Δράμας διοργανώνει λαμπρὰν πανήγυριν, τῆς ὁποίας θὰ προστῇ ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὁ προσκυνητὸς ἡμῶν αὐθέντης καὶ Δεσπότης κύριος κ. Βαρθολομαῖος. Ἡ ἔλευσις καὶ ἡ παρουσία τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀρχιθυτῶν τῆς Οἰκουμένης περιποιεῖ ἰδιαιτέραν εὐλογίαν καὶ τιμὴν διὰ τὴν ἀκριτικὴν μας Μητρόπολιν. Αὐτὸς οὗτος ὑποστασιάζει τὴν ἔννοιαν τοῦ Γένους καὶ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεώς μας. Εἶναι ὁ φύλαξ τῆς προγονικῆς μας παρακαταθήκης εἰς τόπους ἀγίους καὶ ἱερούς.

Ἔρχεται ὁ Παναγιώτατος τὸ Σάββατον 1ην Νοεμβρίου καὶ ὥραν 4.30 τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν πόλιν τῆς Δράμας, ὅπου καὶ θὰ τὸν ὑποδεχθῶμεν ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ, ἐμπροσθεν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου.

Παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς ὅπως χαρμοσύνως κηρύξῃτε τὸ γεγονός τῆς μεγίστης αὐτῆς εὐλογίας καὶ σύμπας ὁ Ἱερὸς Κλήρος καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς τὸν ὑποδεχθῶμεν, ὀλοκαρδίως ἐκδηλοῦντες διὰ τῆς παρουσίας μας τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ πρόσωπόν του καὶ τὸν ὀφειλόμενον σεβασμόν, ἀποδεικνύοντες οὕτω ὅτι ἅπαντες τυγχάνομεν πιστὰ τέκνα τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δράμας Παῦλος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ ΕΙΣ ΔΡΑΜΑΝ

ΤΗΣ Α.Θ.Π.

31/10 ἕως 3/11/2008

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/10 ΕΣΠΕΡΑΣ

- ΑΦΙΞΙΣ Α.Θ.Π. ΕΙΣ ΔΡΑΜΑΝ – ΚΑΤΑΛΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΟΥΡΟΣ.
- ΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ, ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ, ΝΟΜΑΡΧΟΥ, ΔΗΜΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΑΥΤΩΝ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1/11

ΩΡΑ 9.00 π.μ.

- ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ Ι. ΜΟΝΗΝ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.
- ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ, ΚΑΘΑΓΙΑΣΜΟΣ ΚΙΒΩΡΙΟΥ ΑΓΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΟΥ ΑΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

ΩΡΑ 12.00 μ.

- ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ Θ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΝ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΝ ΜΟΝΗΝ ΕΙΚΟΣΙΦΟΙΝΙΣΣΗΣ.
- ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ-ΓΕΥΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΡΑΜΑΣ.

ΩΡΑ 4.30 μ.μ.

- ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ Α.Θ.Π. ΕΙΣ ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ.
- ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΔΡΑΜΑΣ.
- ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΝΑΟΝ ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ – ΔΕΙΠΝΟΝ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 2/11

ΩΡΑ 7.00 - 11.00 π.μ.

- ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.
- ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ - ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΕΙΣ.
- ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΓΕΥΜΑ.

ΩΡΑ 6.00 μ.μ.

- ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΗΣ Α.Θ.Π. – ΟΜΙΛΗΤΗΣ Ο ΠΑΝΟΣΙΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΜ. ΔΟΣΙΘΕΟΣ, ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΑΤΑΡΝΗΣ.
- ΔΕΙΠΝΟΝ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 3/11

ΩΡΑ 8.15 π.μ.

- ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΕΡΟΛΙΜΕΝΑ ΧΡΥΣΟΥΠΟΛΕΩΣ.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΑΜΑΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2008

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΡΑΜΑΣ

Τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Δράμας θὰ ἐπισκεφθεῖ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος ἀπὸ τῆς 31ης Ὀκτωβρίου ἕως τῆς 3ης Νοεμβρίου ἐ.ἔ., μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν τῆς ἀγιοκατατάξεως τοῦ ὁσίου Γεωργίου.

Συγκεκριμένα:

Τὸ Σάββατο 1 Νοεμβρίου καὶ ὥρα 9.00 τὸ πρωὶ θὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν ἱερὰ μονὴ Ἀναλήψεως στὴ Σίψα, καὶ τὶς μεσημβρινὲς ὥρες τὴν ἱερὰ μονὴ Εἰκοσιφοινίσσης, ὅπου καὶ θὰ παρακαθῆσει σὲ γεῦμα μὲ τὸν ἱερὸ κλῆρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας.

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου στὶς 4.30, θὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ ἐπίσημη ὑποδοχὴ του στὴν πόλη τῆς Δράμας, μπροστὰ στὸ Μητροπολιτικὸ Μέγαρο, καὶ ἐν συνεχείᾳ στὸν ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναό, θὰ χοροστατήσῃ κατὰ τὸν Μέγα πανηγυρικὸ ἑσπερινό.

Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς 2ας Νοεμβρίου στὸν ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Δράμας θὰ τελεσθεῖ Πατριαρχικὴ Θεία Λειτουργία, στὴν ὁποία θὰ συμμετάσχει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος καὶ Ἱεράρχες τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, στὶς 6.30, στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Δράμας θὰ πραγματοποιηθεῖ ἑορταστικὴ ἐκδήλωσις πρὸς τιμὴν τοῦ Πατριάρχου, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπετείου τῆς συμπληρώσεως δεκαεπτὰ ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνθρονίσεώς του στὸν Πατριαρχικὸ θρόνο.

Ὁ Παναγιώτατος τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας 3ης Νοεμβρίου θὰ ἀναχωρήσῃ γιὰ τὴν Πάτρα.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

5. ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ – ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΠΡΟΠΟΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΣΙΤΑΓΡΩΝ
ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Τ.Ε.Δ.Κ.
κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΝΑΣΤ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ
(31-10-2008)

Παναγιώτατε

Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἀποτελεῖ ὕψιστη τιμὴ γιὰ ὅλους μας ἡ σημερινὴ Σας ἐπίσκεψή στὴν πόλη τῆς Δράμας. Ἰδιαίτερη δὲ συγκίνηση αἰσθάνομαι αὐτὴ τὴ στιγμή, ὡς πρόεδρος τῆς ΤΕΔΚ, ποὺ σᾶς ἀπευθύνω αὐτὸ τὸ χαιρετισμό. Διότι στό πρόσωπό Σας δὲν ἀποτίουμε τιμὴ καὶ σεβασμὸ μόνο στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἓνα μεγάλο Ἱεράρχη τῆς σύγχρονης Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ἐκ μέρους τοῦ ΔΣ τῆς ΤΕΔΚ ποὺ ἐκπροσωπῶ ἐκφράζω πρὸς Ἑσᾶς τὰ ἐντελῶς ἰδιαίτερα αἰσθήματα τιμῆς καὶ σεβασμοῦ καὶ τὸ ὁλόκαρδο καλωσόρισμά μας.

Παναγιώτατε,

Στὸ πρόσωπό Σας τιμοῦμε καὶ σεβόμαστε σήμερα ὅλες τὶς μεγάλες στιγμὲς τῆς πολυαἰώνης Ἱστορίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Στιγμὲς ποὺ κατὰ κανόνα συνδέονται ἄρρηκτα μὲ πολὺ κρίσιμα γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ γένους μας γεγονότα. Στὸ πρόσωπό Σας τιμοῦμε τὸ ρόλο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὸ σύγχρονο κόσμο, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ δυναστεύεται ἀπὸ τὶς διχόνοιες τοῦ παρελθόντος, ἀπὸ τὶς αὐθαιρεσίες τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τὶς κοινωνικὲς ἀδικίες. Στὸ πρόσωπό Σας τιμοῦμε καὶ ἀναγνωρίζουμε σήμερα τὴ στενὴ καὶ ἄρρηκτη σχέση ποὺ ἔχουμε μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Μιὰ σχέση ποὺ εἶναι διαμορφωμένη σὲ στέρεες βάσεις καὶ συντελεῖ πάντοτε στὴν πνευματικὴ προαγωγὴ ὁλόκληρου τοῦ τόπου.

Οἱ καιροὶ εἶναι δύσκολοι, καὶ σ' αὐτοὺς χρειάζεται ἰδιαίτερα τὸ πνεῦμα τῆς συνδιαλλαγῆς καὶ τῆς κατανόησεως, τὸ ὁποῖο ἐκπροσωπεῖτε. Πιστεύουμε βαθύτατα, ὥστόσο, ὅτι ἡ μακραίωνη εἰρηνopoιὸς παράδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἡ δική Σας παρουσία στὴν κορυφὴ του ἀποτελοῦν σήμερα οὐσιαστικὸ στοιχεῖο ἐλπίδας γιὰ τὴν ἄρση τῶν ἀδιεξόδων τοῦ σύγχρονου κόσμου.

Παναγιώτατε,

Όλοι έμεϊς συνειδητοποιοῦμε, ιδιαιτέρως σήμερα, κατὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ ὥρα τῆς ἐπισκέψεώς Σας στὴν περιοχὴ τῆς Δράμας, πόσο ἔχουμε τὴν ἀνάγκη τοῦ Πατρὸς τοῦ Γένους, τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ τῆς Μητρὸς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἔχουμε τὴν ἀνάγκη τῶν Ὑμετέρων προσευχῶν, εὐλογιῶν καὶ νουθεσιῶν, τῆς Πατρικῆς στοργῆς καὶ ἀγάπης καὶ τοῦ Πατερικοῦ Σας λόγου ἐκ τοῦ στόματός Σας καθημερινῶς.

Δεήθητι, Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, «ἵνα μὴ ἐκλείψῃ ἡ πίστις», ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ εὐγένεια ἀπὸ τὸν ἀκριτικὸ αὐτὸ τόπο. Τὴν ὥρα αὐτὴ ὅλοι οἱ συνδαιτυμόνες αἰσθάνονται ἄφατη χαρὰ εὐρισκόμενοι μεθ' Ὑμῶν. Ἐπιτρέψτε μου, Παναγιώτατε, διερμηνεύοντας τὴν ἐπιθυμία καὶ τὰ συναισθήματα τῶν ἐντίμων μελῶν τοῦ Δ.Σ. τῆς Τ.Ε.Δ.Κ. Ν. Δράμας, καθὼς καὶ ὅλων τῶν συνδαιτυμόνων, νὰ ἐγείρω τὸ κύπελλο καὶ ἐκφράσω ὀλοκάρδια εὐχὴ ὑπὲρ τῆς υἱείας τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ τῆς τιμίας Συνοδείας Αὐτῆς.

Ὡς εὖ παρέστητε, Παναγιώτατε. Τιμὴ καὶ δόξα τῇ Ὑμετέρᾳ Κορυφῇ.

Εἰς ἀνάμνησιν τῆς εὐλογητῆς ἐλεύσεώς σας στὸ νομὸ μας, δεχθεῖτε, παρακαλῶ, ἐκ μέρους ὅλων τῶν Δημάρχων τὸ ἐγκόλπιο αὐτὸ ὡς ἔκφραση σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης.

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ
κ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ ΤΖΙΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
(Δράμα 1 Νοεμβρίου 2008)**

Παναγιώτατε,

Μὲ ιδιαίτερη τιμὴ καὶ μεγάλη χαρὰ σᾶς ὑποδεχόμαστε καὶ εὐχόμαστε μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μας τὸ «καλῶς ὀρίσατε» στὴν πόλη καὶ τὸ νομὸ τῆς Δράμας. Στὴν πόλη τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἡρώων, στὴν πόλη ποὺ ἦταν τὸ πνευματικὸ καὶ ἐθνικὸ ἐφαλτήριο τοῦ Μητροπολίτη Δράμας καὶ μετέπειτα Σμύρνης μάρτυρα Ἀγίου Χρυσοστόμου.

Παναγιώτατε,

Εἶναι μεγάλη ἡ συγκίνηση, ὅχι μόνο ἡ δική μου ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν συμπολιτῶν μας, γιὰ τὴν ἔλευσή σας στὴν ἀκριτικὴ μας περιοχὴ, ποὺ οἱ εὐσεβεῖς κάτοικοί της εἶχαν καὶ ἔχουν τὴν Ὁρθοδοξία ὡς Φάρο Ζωῆς καὶ Ἀξιῶν. Ἡ Πίστις μᾶς ὅπλισε μὲ θάρρος καὶ αὐταπάρνηση σὲ δύσκολες γιὰ τὴν περιοχὴ μας ἐποχές, καὶ σήμερα ἀποτελεῖ τὴν ἐλπίδα μας γιὰ ἓνα καλύτερο αὐριο, γιὰ μία ὀλοκληρωμένη πνευματικὴ ζωή.

Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ἡ Μητέρα Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως, μὲ τὴ μακραίωνη κανονικὴ παράδοσή του, μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τὴ συνέχιση τῆς πνευματικῆς ἀποστολῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εἶναι τὸ ἄσβεστο Φανάρι τῆς Πίστεώς μας καὶ τῆς Ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ, ἡ πνευματικὴ μας καταφυγή, ἡ συνέχιση τῆς μακραίωνης ἱστορίας τοῦ Γένους μας.

Εἶναι ἡ φωνὴ τῆς περιβαλλοντικῆς μας συνείδησης, ποὺ κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου γιὰ τὸν πλανήτη μας καὶ τὶς καταστροφικὲς συνέπειες τῆς ἀλόγιστης χρήσης τῶν φυσικῶν μας πόρων.

Ἐσεῖς μὲ τὸν καθαρὸ, ὀρθόδοξο καὶ πνευματικὸ σας λόγο μᾶς ὑπενθυμίζετε καθημερινὰ τὴν πραγματικὴ ἀποστολὴ μας στὸν σύγχρονο ταραγμένο κόσμο.

Ἀποτελεῖτε τὴ φωνὴ τῆς ἐνότητος καὶ τῆς ἀγάπης, μέσα ἀπὸ τὴν πτωχεῖα τοῦ πνεύματος μᾶς δείχνετε τὸ δρόμο τῆς μακαριότητος καὶ τῆς ταπεινότητος.

Ἡ ὀρθόδοξη πίστις μας εἶναι ἡ ἀπάντησις στὴν κενότητα τῆς ἐποχῆς μας καὶ στὴν ἀνάκτησις τῶν χαμένων ἀξιών τῆς ἀνθρωπότητος. Σήμερα δὲν καταρρέει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ καταρρέει ὁ ὑλικὸς κόσμος καὶ τὰ ὑλικά πρότυπα στὰ ὁποῖα ἐπένδυσε. Ἐκεῖ ἀποδεικνύεται ἡ ἀξία τῆς ρήσεως τοῦ Εὐαγγελίου «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζῆσεται ἄνθρωπος».

Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία ἔχουμε μιὰ κοινὴ στόχευσι. Τὴν εὐημερίαν, πνευματικὴ καὶ ὑλική, τῶν πολιτῶν. Τὴ βελτίωσι τῆς καθημερινότητός τους καὶ τὴν ἐπίλυσι τῶν προβλημάτων τους. Στὸ σημεῖο αὐτὸ συναντῶνται οἱ διακριτοὶ ρόλοι τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, μὲ συνέπειαν τὴν ἐποικοδομητικὴ καὶ ἐπ' ὠφελείαν ὅλων συνεργασία.

Ἡ Ὀρθοδοξία, λόγῳ τῆς ἐνταξίσεως τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ρουμανίας στὴν Ε.Ε., ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ μελλοντικὴ προσχώρησι καὶ ἄλλων χωρῶν τῆς Ν.Α. Εὐρώπης ἀποκτᾷ νέα δυναμικὴ καὶ καθίσταται σύμβολο κοινῆς πνευματικῆς παράδοσης ἑκατομμυρίων πολιτῶν.

Ἡ Δράμα, λόγῳ τῆς σημαντικῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως, εἶναι ἓνα ἀναπτυσσόμενο οἰκονομικὸ καὶ πολιτισμικὸ κέντρο τῆς Ν.Α. Εὐρώπης.

Σήμερα εἶναι μιὰ μεγάλη μέρα, μιὰ μέρα ποὺ θὰ μείνει ἄσβεστη στὴ μνήμη ὅλων μας. Διότι δεχόμαστε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τιμοῦμε τὴν ἱερὰ Ἀγιοκατάταξιν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Γεωργίου Καρσλίδου, τοπικοῦ Ἀγίου τῆς Δράμας, ποὺ ἔζησε ἀνάμεσά μας ὡς ὁ καλὸς ποιμὴν καὶ κόσμησε μὲ τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν ἱεροπρέπειάν του τὸν τόπον μας.

Ὑπάρχουν ἀνάμεσά μας πιστοὶ ποὺ εἶχαν τὴν τύχην νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ βιώσουν τὴν Ἀγιωσύνην καὶ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Γεωργίου. Ἀκουσαν τὶς διδασκαλίας του γιὰ τὴν ὀρθόδοξην ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν «ἐξ ἄκρας συλλήψεως» καὶ παραδειγματίσθηκαν ἀπὸ τὸ λιτὸ καὶ πνευματικὸ του βίον. Δέχθηκαν τὶς εὐλογίες του καὶ διδάχθηκαν ἀπὸ τὰ φλογερά του λόγια, ποὺ ἐνδυνάμωναν τὴν πίστιν τῶν χριστιανῶν.

Ἐκφράζοντας τὰ συναισθήματα ὅλων τῶν συμπατριωτῶν μου, θέλω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ποὺ τιμᾶτε μὲ τὴν παρουσίαν σας τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τὴν ἡμέραν τῆς ἱερᾶς Ἀγιοκατάταξεως τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Γεωργίου Καρσλίδου.

Νὰ εὐχαριστήσω καὶ νὰ συγχαρῶ θερμὰ τὸν ἄξιον Μητροπολίτην μας κ.κ. Παῦλον, ὁ ὁποῖος μετατρέπει καθημερινὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ λαοῦ μας σὲ ἔργον

πνευματικόν, ἔργον ποὺ ἀναδεικνύει τὴν ὀρθόδοξην παράδοσίν μας καὶ κληρονομιά.

Εὐχομαι ἡ διαμονὴ σας στὴ Δράμα νὰ εἶναι εὐχάριστη, νὰ ἀπολαύσετε τὴν ὑπέροχην φύσιν, ἀλλὰ καὶ τὴ ζεστὴ καὶ γεμάτη ἀγάπην φιλοξενίαν τοῦ Δραμινοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ὁλόφυχον ἐπιθυμεῖ νὰ τοῦ ἀπονείμειτε τὴν Πατριαρχικὴν σας Εὐχὴν καὶ Εὐλογία.

Μαργαρίτης Τζίμας
Ὑπουργὸς Μακεδονίας-Θράκης

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΔΡΑΜΑΣ
κ. ΘΩΜΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ
(Δράμα 1 Νοεμβρίου 2008)

Παναγιώτατε,
 Μακαριώτατε,
 Σεβασμιώτατοι,

Ἡ Δράμα σᾶς ὑποδέχεται μὲ εἰλικρινῇ αἰσθήματα χαρᾶς, σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης. Ὡς Δήμαρχος αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς πόλης ἐκ μέρους τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ὅλων τῶν κατοίκων σᾶς ὑποδέχομαι στὴ Δράμα. Μιὰ πόλη ποὺ οἱ εὐσεβεῖς κάτοικοί της διατηροῦν νωπὴ τὴν ἱστορικὴ μνήμη καὶ ἔχουν δώσει μεγάλους ἀγῶνες γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴ δημοκρατία. Ἡ καρδιὰ τῆς Ὁρθοδοξίας χτυπᾷ σήμερα στὴ Δράμα, τὸν μαρτυρικὸ τρόπο εὐσεβῶν χριστιανῶν, τὸν τρόπο ποὺ ἀνέδειξε ἄξιους ποιμενάρχες καὶ πατέρες μὲ στοργὴ καὶ ἀγάπη γιὰ τὸ ποίμνιό τους. Τύχη ἀγαθὴ γιὰ ὅλους τοὺς Δραμινοὺς ἡ ἱστορικὴ αὐτὴ ἡμέρα ποὺ ἡ Παναγιότητά σας βρίσκεται στὸν τρόπο μας ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἁγιοκατατάξεως τοῦ Μακαριστοῦ πατέρα Γεωργίου Καρσλίδη στὸ ἁγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὕστερα ἀπὸ τὴν φωτισμένη πρόταση τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη μας κ.κ. Παύλου.

Παναγιώτατε,

Στὸ πρόσωπό σας συμβολίζονται ἀγῶνες αἰώνων τοῦ γένους καὶ τῆς ἐκκλησίας μας. Ὡς κεφαλὴ αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας καὶ χάρη στὴν προσωπικότητά σας δώσατε νόημα στὴν ἔννοια τῆς οἰκουμενικότητας. Ὁ λόγος σας ἀπευθύνεται στὸν οἰκουμενικὸ ἄνθρωπο πέρα ἀπὸ διακρίσεις φυλῆς, ἐθνικότητας, κοινωνικῆς θέσης καὶ ἀξιώματος. Εἶναι λόγος οὐσιαστικός, σωτήριος, ἐλπιδοφόρος καὶ ζωοποιός. Εἶναι ὅμως καὶ λόγος εἰρηνοποιός, ποὺ θεωρεῖ τὴν εἰρήνην ὕψιστη κατὰκτηση ψυχῆς καὶ ἐσωτερικῆ πληρότητα.

Ὁ σημερινὸς πολυσύνθετος κόσμος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ φωτισμένους ἡγέτες, γιὰ νὰ δείξουν τὸ δρόμο καὶ νὰ ὀδηγήσουν τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε νὰ διεκδικήσουν μιὰ κοινωνία μὲ ἀλληλεγγύη καὶ σεβασμὸ στὸν ἄνθρωπο. Οἱ ὑψηλὲς ἀξίες τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συγγνώμης ἐπιβάλλεται νὰ κυριαρχήσουν καὶ νὰ φωτίσουν τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ποιμενάρχες ποὺ προβάλλουν τὸ οὐσιαστικότερο στοιχεῖο τοῦ χριστιανισμοῦ, τὸν βαθὺ ἀνθρωπισμό.

Παναγιώτατε,

Μᾶς δίνει δύναμη καὶ μᾶς φωτίζει, γιὰ νὰ ὑπερβοῦμε τὰ στενὰ ὅρια τῶν ἀτομικῶν φιλοδοξιῶν καὶ τῆς ματαιότητος ὁ δικός σας λόγος τῆς ταπεινότητας, τῆς μετριοπάθειας καὶ τῆς συγγνώμης. Ἀναλάβετε σημαντικὲς πρωτοβουλίες καὶ ἀναδείξατε τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος ὡς τὸ κατεξοχὴν σύγχρονο πρόβλημα ποὺ ἀπειλεῖ τὸ δημιουργημα τοῦ Θεοῦ, τὴ Γῆ. Διατρανώσατε τὸ οἰκολογικὸ μήνυμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας διὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἐκφράζοντας τὰ συναισθήματα ὅλων τῶν Δραμινῶν σᾶς καλωσορίζω στὴ φιλόξενη καὶ μαρτυρικὴ πόλη τῆς Δράμας σὲ αὐτὴν τὴν ἱστορικὴ ἐπίσκεψη.

Καλῶς ἦλθατε στὴ Δράμα.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΔΡΑΜΑΣ
κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΥΜΟΙΡΙΔΗ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Θ.Π. ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ
στὸν Ἑσπερινὸ τοῦ Σαββάτου
(1-11-2008)

*«Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ,
 τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον».*

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἡ προτροπὴ αὐτὴ τοῦ μεγίστου τῶν Ἑθνῶν, Ἀποστόλου Παύλου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔμπλεος ἀνυποκρίτου χαρᾶς ἔκφρασις τοῦ μαρτυρικοῦ λαοῦ τῆς Δράμας, τοῦ προμαχοῦντος ἐπὶ τρεῖς καὶ πλέον χιλιετηρίδας εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ ἑλληνικοῦ βορρᾶ, μᾶς παραινεῖ, ὥστε, παραλλήλως μὲ τὸ ὡς εὖ παρέστητε, νὰ ἀναχθῶμεν εἰς τὸ πολυσχιδές, πολύμορφον καὶ ἄκρως σωτήριο ἐργον, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖτε ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεώς Σας εἰς τὸν κορυφαῖον θῶκον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀγίας Ἐκκλησίας μας.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἀνυστάκτως στρέφοντες τὸ βλέμμα τῆς ψυχῆς ἡμῶν, οὐ μόνον εἰς τὴν ἐν τῷ κοσμοϊστορικῷ Φαναρίῳ δρᾶσιν Ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐργῶδες ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἀδιαλείπτως ἐπὶ παγκοσμίου ἐπιπέδου σεμνῶς καὶ μαχητικῶς ἐπιδεικνύετε, εὐλόγως ἡμεῖς, τὰ πνευματικὰ Ὑμῶν τέκνα, χάριτας πολλὰς ὀφείλομεν τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι.

Εἰδότες σαφῶς ὁποῖον Γολγοθᾶν ἀναβαίνετε καθ' ἐκάστην ἐν μέσῳ τριβόλων καὶ παγίδων, ἐν μέσῳ συνανθρώπων μας οἱ ὁποῖοι ἐλαχίστως εὐλαβοῦνται τὸ κορυφαῖον τῶν θρησκευμάτων, τὸν Ὁρθόδοξον Χριστιανισμόν, καὶ εἰς κάθε εὐκαιρίαν ἐντέχνως ἐπινοοῦντες τριβὰς ἀνυποστάτους, ἀδιστάκτως παραβιάζουσι τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, εὐλόγως καὶ δικαίως ἐκφράζομεν τὸν θαυμασμόν ἡμῶν, διὰ τὴν ἐπιδεξιότητα καὶ συνετὴν παράκαμψιν τῶν ὑφάλων καὶ σκοπέλων τοὺς ὁποῖους ὀρθοῦσιν εἰς τὴν μετριοπαθεῖ, εὐφυῇ καὶ φιλόανθρωπον στάσιν καὶ πορείαν Ὑμῶν.

Εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ τοῦ ἱεροῦ Παλλαδίου τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ ἐρεῖδοντος ἐπὶ δύο περίπου χιλιετίας τὸν περιούσιον λαὸν τοῦ Κυρίου, τυγχάνομεν ἀσμένως καὶ πλουσιοπαρόχως τῆς πατρικῆς εὐλογίας καὶ φιλοξενίας Ὑμῶν, ἡ ὁποία μᾶς ἐνδυναμώνει ψυχικῶς καὶ κρατύνει τὸν ἄρρηκτον δεσμόν

ἡμῶν μετὰ τῶν κορυφῶν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Διὸ καὶ εὐχόμεθα ἐκ μέσης καρδίας, ὅπως ὁ ἐτάζων νεφροὺς καὶ καρδίας Πανάγιος καὶ Πολυεύσπλαχνος Κύριος ἐνισχύῃ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα, ὥστε ἀκωλύτως νὰ ἐπιτελῇ τὸ λίαν ἐπωφελές καὶ ψυχωφελές ἔργον αὐτῆς.

Ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ προσκυνηταὶ τοῦ ἱεροῦ Παλλαδίου, μνήμονες τῆς βαρείας καὶ ὑψικορύφου πνευματικῆς ἡμῶν κληρονομιάς, ὅσον ζῶμεν καὶ ἀναπνέομεν, θὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ διατηροῦμεν στερρόν τὸν ὁμφάλιον λῶρον, τὸν ἀρρήκτως συνδέοντα ἡμᾶς μετὰ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Δι' ἓνα εἰσέτι λόγον εἵμεθα εὐγνώμονες πρὸς τὴν Παναγιότητα Ὑμῶν. Διὰ τὸν σθεναρὸν καὶ ἐν τῷ ἅμα σεμνὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διεξάγετε διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ περιβάλλοντος.

Δυστυχῶς, ὑπεροπτικόν, ἀλαζονικὸν καὶ ὑπερφίαλον τὸ τελειότερον τῶν δημιουργημάτων τοῦ τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ποιήσαντος θείου Δημιουργοῦ ἀπεμπόλησεν τὴν θείαν δωρεὰν καὶ μετὰ πολλῆς μανίας ἐπεδόθη εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ἀσυνέτως.

Ἐπιλήσμων τῆς δωρεᾶς ταύτης καὶ οἰστροηλατούμενος ἀπὸ τὴν ψευδαισθήσεις ὁ ἔμφρων ἄνθρωπος ὅτι κατέστη καὶ οὗτος μικρὸς θεός, ἐρειδόμενος ἐπὶ τῶν φθαρτῶν καὶ ἐπωδύνων ἐν πολλοῖς ἐπινοήσεών του, αἵτινες ἀποτελοῦσι σκιὰν ἐναντι τῶν ὅσων ἀγαθῶν τοῦ παρέχει ἀφειδῶς ὁ Μεγαλοδύναμος Κύριος, λαμβάνει καθ' ἐκάστην θέσιν ἀντιπάλου πρὸς τὸν εὐεργέτην, τοῦτέστιν πρὸς τὸ περιβάλλον τὸ ὁποῖον ἀπερισκέπτως δολοφονεῖ μὲ τὸ μολυσμένον θανατηφόρον νέφος, τὴν ὄξινην βροχήν, τὴν καταστροφὴν τοῦ προστατευτικοῦ ὄζοντος, τὸ φαινόμενον τοῦ θερμοκηπίου, τὴν ἀλόγιστον χρῆσιν λιπασμάτων καὶ φυτοφαρμάκων δηλητηριωδῶν, τὴν μόλυνσιν τοῦ ποσίου ὕδατος, τὴν καταστροφὴν τοῦ θαλασσίου πλούτου, τὴν διατάραξιν τῆς διατροφικῆς ἀλυσίδας, τὴν θανατηφόρον χρῆσιν τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας, τὴν καταστροφὴν τῶν δασῶν συντελουμένην ἀπερισκέπτως ἐνίοτε, συχνάκις δὲ σκοπίμως πρὸς οἰκοπεδοποίησιν ἢ ἄλλην τινὰ ὑστερόβουλον χρῆσιν.

Λησμονεῖ τῷ ὄντι ὁ ἀλαζὼν καὶ ἐπαιρόμενος ἄνθρωπος ὅτι ἐμβυθίζει κρυερὸν ἐγγχειρίδιον εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, αὐτοχειριζόμενος, ἰδίᾳ δὲ ὁδηγῶν εἰς συμφορὰν τοὺς ἐπιγενομένους, καταχρώμενος ἀνυπάρκτου δικαιώματος.

Καὶ εἰς ταύτην τὴν δολοφονικὴν αὐτοῦ συμπεριφορὰν, ἐναντιοῦνται ἐχέφρονες συνάνθρωποί μας, Προμηθεῖς καὶ οὐχὶ Ἐπιμηθεῖς τῆς ἐπιούσης

βιβλικῆς καταστροφῆς. Αὐτοδίκαιη μεταξύ τῶν σωφρόνων καὶ ἐχεφρόνων συγκαταλέγεται καὶ ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης, ἡ ὁποία παρὰ τὸν φόρτον τὸν ὁποῖον ἐπωμίσθη ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεώς της εἰς τὸν κορυφαῖον θῶκον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, οὐδόλως φείδεται κόπου καὶ χρόνου ἐκβάλλουσα μετὰ συνέσεως στεντορείαν τὴν ἀγωνιώδη κραυγὴν καὶ κρούουσα τὸν κώδωνα κινδύνου ὀλεθρίας συμφορᾶς.

Καὶ διὰ τοῦτο Σᾶς εἵμεθα πολλαπλῶς εὐγνώμονες.

Ἔτι δὲ καὶ δι' ἓν ἄλλο εὐγνώμονες, ἐκφράζομεν ἐκ μέσης καρδίας ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα.

Τὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Ἱεράρχου ἡμῶν κ. Παύλου περὶ ὁσιοκατάταξεως τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Καρσλίδου, τοῦ νεαυγοῦς φωστῆρος τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, γόνου εὐανθοῦς τοῦ Ἀγιότοκου καὶ μαρτυρικοῦ καὶ πολλὰ προσενεγκόντος τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ ἐλληνικῷ πολιτισμῷ Πόντου, εὐανθοῦς κρίνου, εὐωδιάσαντος τὴν Μακεδονίαν διὰ τῶν τερπνῶν Αὐτοῦ χαρισμάτων, ἡγουν τῆς φιλανθρωπίας, τῆς παρηγορίας, τῆς προφητείας, τῆς διορατικότητος, τῆς σοφίας, τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῆς ἀκενώτου Αὐτοῦ ἀγάπης, τοῦ ἀναργύρου παρέχοντος ἰάματα τοῖς προσιοῦσιν Αὐτῷ πιστοῖς, καὶ τῷ ἀρότρῳ τῆς πίστεως γεωργήσαντος ψυχὰς Ὁρθοδόξων, ἔτι δὲ ἐν χειμερίοις καιροῖς διατηρήσαντος ἀρραγῇ τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ θωρακίσαντος αὐτήν, ἔναντι τῶν ἀνηλεῶν ἐπιθέσεων τῶν ἐναντίων τῆς Ὁρθοδοξίας.

Σεμνυνόμεθα, Ἁγιε Πάτερ, διότι ηὐτυχήσαμεν ἐν καιροῖς ἐπελάσεως τοῦ ἐωσφόρου διὰ τῶν ὑψηλῶν ὕλικῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ ἀνθρωπίνου νοός, νὰ ἔχωμεν ὡς προστάτην διανοίας καὶ ψυχῆς Ἀγίαν Μορφήν, τῆς ὁποίας ἡ φήμη διέδραμε πέραν τῶν ὁρίων τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος, φθάσασα μέχρις Εὐρώπης, Ἀμερικῆς, Καναδᾶ καὶ Αὐστραλίας, ἐπιβεβαιοῦσα ἀκραδάντως τὰς ἐπὶ γῆς προφητείας Αὐτοῦ.

Ἀξιοπρόσεκτον τῷ ὄντι τυγχάνει τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Σεπτοὶ Πατέρες τῆς Ἀγιωνύμου Πολιτείας ἀνεγνώρισαν τὸ μυροβόλον κρίνον καὶ τὸ τιμαλφές κλέϊσμα τῶν ὁμολογητῶν τῆς πίστεως, ὡς τὴν μεγαλυτέραν Ὁσιακὴν Μορφήν τῆς τελευταίας ἐκατονταετίας, μεθ' ὧν ὀρθῶς ταυτιζομένη καὶ ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης ἐπεκύρωσεν ἀναντιλέκτως τὴν Ἀγιοκατάταξιν Αὐτοῦ.

Ὅποια εὐλογία, Ἁγιε Πάτερ καὶ Δέσποτα, δι' ἓνα τόπον, καὶ δὴ ἐν καιροῖς καθ' οὓς ἐπερίσσευσεν ἡ κακία, νὰ τελῇ ὑπὸ τὴν εὐλογίαν θεοφόρου πατρός, τὸν ὁποῖον ἐνέδειξεν ἡ χάρις τοῦ Μεγαλοδυνάμου Κυρίου ὡς χεῖμαρρον θαυμασίων χαρισμάτων;

Ὅποῖος ἀπάνεμος λιμὴν διὰ κλυδωνιζομένας ψυχὰς, πυρακτωμένας ὑπὸ

τοῦ καύσωνος τῆς θανασίμου ἁμαρτίας, τῆς ἀλαζονείας, ἡ Ἱερὰ Αὐτοῦ Μονή, ἡ καθαγιασθεῖσα διὰ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν μετὰ πολλῶν δακρύων μεσιτείαν πρὸς τὸν Πανάγαθον Κύριον, ὅπως σκέπη φιλευσπλάγχχως τὸ εὐσεβὲς Αὐτοῦ ποῖμνιον!

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Δὲν προτίθεται ἡ ταπεινότητά μου διὰ μακροσκελοῦς λόγου νὰ προσθήσῃ εἰσέτι φόρτον εἰς τὴν ἤδη πεφορτισμένην ψυχὴν καὶ τὸν ὑπὸ πολλῶν, σοβαρωτάτων καὶ δυσεπιλύτων προβλημάτων κατατρυχόμενον νοῦν Ὑμῶν.

Περαίνουσα ἡ ἡμετέρα μετριότης, εὐχεται ὀλοψύχως, ὅπως ὁ πανθ' ὁρῶν Μεγαλοδύναμος καὶ Φιλεύσπλαγχνος Κύριος χαρίζῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ὑγείαν καὶ σθένος ἀκατάβλητον πρὸς συνέχισιν τῆς ἀγλαοκάρπου ποιμαντορίας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβεστάτου ποιμνίου Ὑμῶν, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ ὁποῖου ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης περιφρονεῖς ἐνέταξεν καὶ ἡμᾶς, ἐπευλογοῦσα συχνάκις. Δι' ὃ καὶ ἡμεῖς θεωροῦμεν χρέος ὑψηλὸν ὅπως ἐκφράζωμεν εὐχαριστίας πηγαίας καὶ ἀπείρους.

Παναγιώτατε Πάτερ,

Ὁ μαρτυρικός, ὁ παθὼν ἄλγη πολλά πιστότατος, φιλόχριστος, εἰρηνικός, φιλόπονος καὶ πλήρους ἀγάπης λαὸς τῆς Δράμας διαθέτει περισσευμα ἀνυστεροβούλου καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν προσφέρει ἐκουσίως καὶ ἀφειδῶς καὶ πρὸς τὸν καθ' ὅλα ἄξιον προκαθήμενον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον.

Παναγιώτατε,

Ὡς ἐκπρόσωπος ἑκατὸ χιλιάδων καὶ πλέον εὐσεβῶν πιστῶν, διαβιούντων φιλονόμως καὶ φιλοπόνως εἰς τὴν ἐσχατιὰν ταύτην τῆς ἐλληνίδος γῆς, ἀποτελούντων τὸ ποῖμνιον τῶν Μητροπόλεων Δράμας καὶ Κάτω Νευροκοπίου, ἀπευθύνομεν τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι τὸ ὡς εὔ παρέστητε, ἅμα τῇ παρὰ κλήσει, ὅπως αἱ ἐπευλογίαι Ὑμῶν συνεχίζωσι νὰ λαμβάνωσι χώραν εἰς πυκνότερα διαστήματα, ὥστε ἀντλοῦντες δυνάμεις ἀκμαίας νὰ ἀνταποκρινώμεθα ἐπαξίως εἰς τὴν κορυφαίαν τῶν ἐντολῶν, τοῦτέστιν τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας, τῆς δοθείσης ἡμῖν πολλάκις ὑπὸ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐχέφρονος Δραμινοῦ λαοῦ τοῦ πολλὰ μοχθοῦντος καὶ φιλησύχως διαβιούντος.

Καὶ σᾶς προσφέρω συμβολικὸν δῶρον ἀγάπης τῶν πολιτῶν τῆς Δράμας, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπισκέψεώς σας εἰς τὴν Δράμαν.

ΠΡΟΠΟΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΔΡΑΜΑΣ
κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΥΜΟΙΡΙΔΗ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Θ.Π. ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ
στὸ Ἐπίσημο Δεῖπνο τοῦ Σαββάτου
(1-11-2008)

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Μετὰ χαρᾶς πηγαζούσης ἐκ μέσης καρδίας, ἡ ταπεινότης μου, ἐκτελοῦσα ἀπόφασιν τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Δράμας καὶ δι' αὐτοῦ ἅπας ὁ λαός, ὁ φιλογενής, φιλόχριστος καὶ εὐσεβέστατος τῆς εὐλογημένης αὐτῆς γῆς, παρακάθεται ὑπὸ τὸ φιλόστοργον βλέμμα τοῦ Παναγάρχου Κυρίου εἰς γεῦμα ἀγάπης ἀνεκφράστου.

Συνακολούθως θεωρεῖ ὑψίστην τιμὴν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ κορυφὴ τῆς Ἀγίας καὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡμῶν γεύεται τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον μεθ' ἡμῶν.

Πανθομολογουμένως, στιγμαί, ὡς ἡ τοιαύτη, ἐνισχύουσι καὶ κρατύνουσι τοὺς δεσμοὺς τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος μετὰ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνδυναμώνουσιν αὐτὸ, ὥστε νὰ ἀντεπεξέλθῃ ἐπιτυχῶς ἔναντι τῶν κλυδωνισμῶν, οὓς ἐπιφέρει τὸ σαρωτικὸν κύμα τῆς ἀπαξιώσεως τῶν θεσμῶν καὶ τῶν ἀξιῶν.

Διῆλθε πολλάκις διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ὁ πιστότατος λαὸς τοῦ Κυρίου. Διῆλθε συμπληγάδας τραχείας καὶ ἀνηλεεῖς, πάντοτε ὁμῶς ἐστάθη ὀρθὸς καὶ ἀλώβητος, χάρις εἰς τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ πίστιν, τὴν ὁποῖαν ἐνίσχυεν, ἐνίσχυει καὶ θὰ ἐνισχύῃ ἡ ἄγρυπνος στοργὴ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, τῆς διερχομένης ἐπὶ αἰῶνας δι' ἀτραπῶν πυρακτωμένων καὶ ὀλεθρίων.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Εὐχὴ καὶ παράκλησις τῆς ταπεινότητός μου, τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου καὶ ἅπαντος τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Δράμας εἶναι ἡ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ συχνὴ ἐπίσκεψις τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς τόπον ὃν καθηγίασαν μαρτυρικαὶ μορφαὶ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὡς ἡ τοιαύτη τοῦ Ἐθνοῖερομάρτυρος Χρυσοστόμου καὶ τοῦ ἀοιδίμου Ἀγαθαγγέλου τοῦ Μάγνητος, ἀμφοτέρων ἀναστημάτων ὑψηλῶν τῆς Ἑλληνίδος Ἀνατολῆς, τῆς ζωογόνου καὶ σθεναρᾶς, ἥτις διεδραμάτισεν ἐπὶ χιλιετηρίδας ρόλον κορυφαῖον εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνύψωσιν τῶν λαῶν τῆς Δύσεως καὶ τῆς ἐν τῷ σκότει ζώσης Ἀνατολῆς.

Παναγιώτατε,

Ἔστε βέβαιος ὅτι ἡ ἐνταῦθα παρουσία Σας τονώνει τὴν πίστιν ἡμῶν εἰς τὸν ζωοδότην Κύριον καὶ ὀπλίζει τὴν ψυχὴν μας μὲ δυνάμεις ἀστειρεύτους, ἱκανὰς ὅπως λειτουργήσωσιν ὡς πρόφραγμα εἰς παντοίας ἐπελάσεις, αἱ ὁποῖαι καθίστανται ὁσημέραι πυκνότεραι.

Μὲ τὸν λιτὸν τοῦτον λόγον, ὅμως λόγον πηγαίας ἀγάπης καὶ βαθυτάτου σεβασμοῦ, εὐχομαι προσωπικῶς καὶ ἐκ μέρους τοῦ μαρτυρικοῦ λαοῦ τῆς Δράμας εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὑγείαν καὶ ἀκατάβλητον δύναμιν, ὥστε αὕτη νὰ συνεχίζῃ νὰ ἐπιτελῇ τὸ ψυχωφελές, ἐθνωφελές καὶ χρηστωφελές ἔργον Αὐτῆς, ἔργον τὸ ὁποῖον κινεῖ οὐ μόνον τὸν θαυμασμὸν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης.

Ἐρρωσθε, Παναγιώτατε Δέσποτα καὶ Πάτερ!

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ
κ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ ΤΖΙΜΑ
ΣΤΗΝ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΙ ΤΟΥ ΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΡΑΜΑΣ
(Κυριακή 2-11-2008)

Παναγιώτατε,

Ἡ ἐπιβράβευση τοῦ ἔργου καὶ τῆς προσφορᾶς μου ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρό-
πολη Δράμας ἀντανακλᾷ στὸ πρόσωπο ὅλων τῶν πολιτῶν τοῦ νομοῦ μας,
ποὺ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια μὲ στηρίζουν καὶ μὲ τιμοῦν μὲ τὴν ψῆφο τους.
Ἄντανακλᾷ στὴν οἰκογένειά μου, ποὺ μοῦ συμπαραστέκεται ἐνεργά.

Εἶναι παράλληλα καὶ μιὰ στιγμή αὐτοκριτικῆς καὶ ἀντιμετώπισης τῶν
εὐθυνῶν ποὺ ἐπωμίζομαι, ἀποδεχόμενος αὐτὴ τὴν τιμὴ. Διότι, ὅπως λέει ὁ
σοφὸς λαὸς μας, «τὰ στερνὰ τιμοῦν τὰ πρῶτα». Καὶ τὸ χρέος μου ἀπέναντι
σὲ ὅλους ἐσᾶς, ποὺ μὲ περιβάλλετε μὲ ἀγάπη καὶ ἐκτίμηση, εἶναι τεράστιο.
Θὰ προσπαθῆσω νὰ φανῶ ἀντάξιός τῆς ἐμπιστοσύνης σας καὶ νὰ δικαιώσω
τὶς προσδοκίες σας.

Ἀπὸ ὅλες τὶς θέσεις μὲ τὶς ὁποῖες μὲ τίμησε ὁ λαὸς τῆς Δράμας καὶ ἰδι-
αίτερα ὡς Δήμαρχος τῆς πόλης μας καὶ ὡς Ὑπουργὸς Μακεδονίας-Θράκης,
εἶχα τὴ χαρὰ νὰ συνεργαστῶ ἄριστα καὶ σὲ κλίμα ἀμοιβαίας ἀγάπης καὶ
ἐκτίμησης, ἀρχικὰ μὲ τὸ Μακαριστὸ Μητροπολίτη Διονύσιο καὶ στὴ συνέχεια
μὲ τὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δράμας κ.κ. Παῦλο.

Σεβόμενοι τοὺς διακριτοὺς ρόλους Κράτους καὶ Ἐκκλησίας, θὰ συνεχί-
σουμε νὰ δίνουμε ἀπὸ κοινοῦ ἀγῶνες γιὰ τὸ λαὸ τῆς Δράμας, ἐνωμένοι γιὰ
τὸ κοινὸ καλὸ.

Ἐμεῖς οἱ πολιτικοὶ ἔχουμε ἱερὰ ὑποχρέωση νὰ διακονοῦμε τοὺς πολίτες.
Ἡ πολιτικὴ δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἓνας χῶρος προσωπικῆς μας καταξίωσης,
ἀλλὰ ἓνα πεδίο προσφορᾶς καὶ ἀλτρουϊσμοῦ. Δὲν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν πολι-
τικὴν γιὰ νὰ γίνουμε κάποιοι. Ἀλλὰ γιὰ νὰ κάνουμε πράξη τὰ ὄνειρα καὶ τὶς
ἐπιδιώξεις τῶν πολιτῶν. Καλούμαστε νὰ νομοθετοῦμε γιὰ τοὺς πολλούς,
κυρίως γιὰ τοὺς ἀδύναμους, τοὺς ἀνίσχυρους, ποὺ ἐναποθέτουν τὶς ἐλπίδες
τους ἐπάνω μας. Οἱ καλοὶ νόμοι καὶ ἡ καλὴ διοίκηση προϋποθέτουν πολιτι-
κοὺς μὲ πνευματικὸ περιεχόμενον καὶ ἠθικὰ ἐρείσματα. Στόχος πάντοτε πρέ-
πει νὰ εἶναι ἡ πολὺπλευρὴ διαπαιδαγώγηση τῶν πολιτῶν. Δὲν ἀρκεῖ ἡ ὕλικὴ
εὐημερία. Αὐτὴ εἶναι ἀνεπαρκὴς ἀπὸ μόνῃ τῆς νὰ ἀντιμετωπίσει τὰ ὑπαρ-
ξιακὰ καὶ μεταφυσικὰ ζητήματα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ κατάρρευση τοῦ παγκοσμιοποιημένου προτύπου ζωῆς ἀναδεικνύει μὲ

τὴ μεγαλύτερη σαφήνεια τὴν ἀναγκαιότητα ὑπαρξῆς πνευματικοῦ πλούτου
στὸν πολιτικὸ στὴ σύγχρονη ἐποχὴ μας. Ὅταν κυβερνᾶς ἢ διοικεῖς ἓναν
ὀρθόδοξο λαὸ, ὀφείλεις νὰ πολιτεύεσαι ὀρθόδοξα.

Ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως τῶν μαρτύρων τῆς ἐκκλησίας μας εἶναι ὁδηγὸς
γιὰ μιὰ καθαρὴ, διάφανη καὶ μὲ ἰσοπολιτεία διακονία τῶν πολιτῶν. Ζοῦμε
σὲ μιὰ τραγικὴ ἐποχὴ, ὅπου σχεδὸν ὅλα ὑπακούουν σὲ νόμους συναλλαγῆς
καὶ εὐτέλειας. Ἐὰν ἡ ἐκκλησία εἶναι κοινωνία ἀγίων, ἡ πολιτικὴ πρέπει νὰ
εἶναι κοινωνία διακόνων. Ὑψιστὸ ἔργο μας εἶναι ἡ προσφορά. Ἔχουμε ὑπο-
χρέωση νὰ ἀνακαλύπτουμε τὴν ἀθέατη πλευρὰ τῆς ζωῆς τῶν συμπολιτῶν
μας. Ἡ δύναμη τῆς ἐξουσίας μας νὰ γίνεται δύναμη ἐπίλυσης τῶν προβλη-
μάτων καὶ ὄχι δύναμη κατάρχησης ἐξουσίας.

Εἶμαι ἰδιαίτερα συγκινημένος ποὺ λαμβάνω τὸ Ἀνώτατο Μετάλλιο τοῦ
Ἁγίου Χρυσοστόμου ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Παναγιώτατου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρ-
χη Κωνσταντινουπόλεως κ.κ. Βαρθολομαίου. Διπλὴ ἡ τιμὴ καὶ μεγάλη ἡ
εὐλογία.

Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ, ἀπὸ βάθους καρδιᾶς, γιὰ τὴν ὑψιστὴ τιμὴ νὰ μὲ
ἀναγορεύσετε Μεγάλῳ Εὐεργέτῃ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας, καὶ σᾶς
ὑπόσχομαι νὰ συνεχίσω, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, νὰ ἐργάζομαι ἀδιάλειπτα
γιὰ τὸν τόπο μου, τοὺς συμπολίτες μας καὶ γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Μαργαρίτης Τζίμας
Ὑπουργὸς Μακεδονίας-Θράκης

**ΟΜΙΛΙΑ ΑΡΧΙΜ. ΔΟΣΙΘΕΟΥ
ΕΙΣ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑΣ
(2-11-2008)**

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΟΠΩΣ ΤΟΝ ΕΓΝΩΡΙΣΑ

Παναγιώτατε, Πάτερ, αὐθέντα καὶ δέσποτα,

Βράττομαι τὴν γλῶτταν καὶ τοῖς γούνασι λύομαι. Καὶ τοῦτο διότι καλοῦμαι ἵνα πλέξω εὐφημιῶν στέφανον καὶ δὴ ἀδέξιον χειρόπλοκον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαεπταετίας ἀπὸ τῆς ἀναρρόήσεως τῆς ὑμετέρας προσκυνητῆς Παναγιότητος ἐπὶ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον τῆς τοῦ Κωνσταντίνου Νέας Ῥώμης.

Θὰ ἡδυνάμην ἵνα εἶπω πολλὰ τὰ εὐφημα διότι ἡ ἡλικία μου δύναται ἵνα ἐπαινῇ, ἵνα ἐκθειάζῃ ἀναστήματα ὡς ἡ Ὑμετέρα θειοτάτη Παναγιότης. Οὐδεὶς θὰ ἐσκέπτετο ὅτι ἐκφωνῶ λόγον πτωχοπροδρομικὸν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἵνα ἐξαργυρώσω τοὺς ἐπαίνους δι' ὑπερπύρων ἢ ἀξιωμαίων.

Πιστεύω ὅμως, Σεβασμιώτατοι, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅτι ἄλλος ἔπρεπε ἵνα τὸν Παναγιώτατον ἐξυμνήσῃ ἐπαξίως. Ἐπαληθεύεται κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν τὸ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «τὴν κεφαλὴν ἀφέντες ἐπὶ τοὺς πόδας ἐσπεύσατε». Ὅμως καίτοι ποῦς εἰμι καὶ δὴ ὑποσκάζων, ὀφείλω ἵνα μὴ ἀπογοητεύσω τὴν σεβαστὴν ὁμήγυριν. Σχοινοβατῶ λοιπόν, ὥστε «μῆτε τῷ ἐνδεεῖ λυπεῖν, μῆτε ἀηδὴς εἶναι διὰ τὸν κόρον», ἵνα καὶ αὐθις τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου μνησθῶ.

Θὰ ἐξασκήσω τὴν ὑπομονὴν σας ὁμιλῶν οὐχὶ δι' ὅσα ἐπετελέσθησαν καθ' ὅλην τὴν δεκαεπταετίαν – καὶ ἐπετελέσθησαν πολλὰ καὶ θαυμαστά – ἀλλὰ δι' ὅσα ἡ ἐμὴ οὐτιδανότης διέγνω καὶ ἐπέγνω κατὰ τὰς ἐκατὸν προσκυνηματικὰς ἐπισκέψεις εἰς τὴν Βασιλεύουσαν τῶν πόλεων.

Πάντως γινώσκω καλῶς ὅτι ὠκεανὸς εἰς κοτύλην οὐ χωρεῖ. Ἐπομένως εἰς ἐλάχιστα θὰ ἀναφερθῶ.

Ἀφήνω ὅμως τὸν καθαρεύοντα λόγον, ὅστις τόσον ἀρέσει εἰς τὸν Παναγιώτατον καὶ ὁμιλῶ μὲ τὴν γλῶσσα τῆς καρδιᾶς.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἄργησα νὰ πάω στὴν Πόλι. Μόλις τὸ 1985 πρωτοπῆγα. Αὐτὸ ὠφείλετο εἰς τὸ ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ἐπέτρεπα στὸν ἑαυτό μου νὰ μοῦ πῇ μὲ βλέμμα βλοσυρὸ ὁ Τοῦρκος τελωνιακὸς «βγάλε τὰ ρᾶσα γιὰ νὰ περάσῃς τὰ σύνορα». Αὐτὸ δὲν μοῦ τὸ ἐπέτρεπε οὔτε τὸ μοναχικὸ μου σχῆμα, ἀλλ' οὔτε καὶ οἱ δημοκρατικὲς μου πεποιθήσεις.

Ὅμως ἀπὸ νεαρὸς ἡσχολούμην μὲ τὴν Πόλι. Πρὶν τὴν ἐπισκεφθῶ ἐγνώριζα σχεδὸν τὰ πάντα γι' αὐτήν. Ὅταν ὅμως ἀνέγνωσα τὰ ὅσα γράφει ὁ Παπαδιαμάντης στὸν «Καλόγερο» στὰ 1900, ὅτι δηλαδὴ «Εἶναι καιρὸς πλέον ἢ Μ.τ.Χ. Ἐκκλησία νὰ ἄρῃ τὸ αὐτοκέφαλον ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας», ἐσχημάτισα τὴν γνώμη ὅτι τὸ αὐτοκέφαλον δὲν πρέπει νὰ σημαίνει καὶ ἀκέφαλον. Κάπου πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ κεφαλὴ. Κάπου πρέπει νὰ κρύβεται ἡ μάνα μου καὶ ὁ πατέρας μου. Δὲν μπορεῖ νὰ εἶμαι ὀρφανός. Δὲν ἄργησα νὰ τοὺς βρῶ. Μάνα μου εἶναι ἡ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία «ἡ μήτηρ τῶν οἰκείων τέκνων», ὅπως ἔλεγεν ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, καὶ πατέρας μου ὁ Πατριάρχης. Ἔτσι ἄνοιξαν τὰ μάτια μου, καθάρισαν ἀπὸ τὴν λήμῃ, ἀπὸ τὶς τσίμπλες.

Πολλοὶ μὲ ἐρωτοῦν: «Πῶς γνώρισες τὸν Πατριάρχη;». Ἀπαντῶ: «Δὲν τὸν γνώρισα ἐγώ, ἐκεῖνος μὲ γνώρισε». Πήγαίνα στὴν Πόλι καὶ παρατηροῦσα ἀπὸ μακρυά. Σὰν τὸ γατὶ ποὺ φοβισμένο παρακολουθεῖ τὰ πάντα, ἀλλὰ κάτω ἀπ' τὸ κρεβάτι. Ποῦ νὰ πλησιάσω τὸν Πατριάρχη! Μὲ κατελάμβανε δέος. Εἶναι ἡ ἐκ πατρὸς καταγωγὴ μου ἀπ' τὰ χωριὰ ποὺ ἡ μνήμη Γρηγορίου τοῦ Ε' διατηρεῖται ζωντανή. Μὲ ἀκολουθοῦσε ἡ Κλειστὴ Πύλη ἀκόμη καὶ στὰ ὄνειρά μου, τὸ σχοινὶ τοῦ Πατριάρχῃ, τὸ «τί μᾶς θωρεῖς ἀκίνητος» τοῦ Βαλαωρίτη.

Ὅποτε σὲ κάποια πατριαρχικὴ χοροστασία, στὸ ἀντίδωρο μοῦ λέγει: «Ἐλᾶτε ἐπάνω νὰ πιοῦμε καφέ...». Καλὸ αὐτό, ἀλλὰ πῶς πᾶνε ἐπάνω; Ἦταν καὶ εὐκολο; Δύσκολο. Ἀνήκω στὶς γενιὲς ἐκείνων ποὺ ὅταν λάβαιναν ἐπιστολὴ τοῦ Πατριάρχου τὴν ἀνεγίνωσκαν ὀρθοί, ἄπτοντες καὶ κηρομανουάλιον. Δὲν εἶμαι φίλος τοῦ Πατριάρχου. Αὐτὸ γιὰ μένα εἶναι ἀδιανόητο. Δὲν τὰ ἰσοπεδῶνω. Ἄλλο σπουργίτης, ἄλλο ἀετός. Ἀπλῶς συγκαταβαίνων ὁ Παναγιώτατος μὲ τιμᾷ, ὅπως καὶ ἄλλους, μὲ τὴν ἀγάπη του.

Ἀλλὰ τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν κεντῶ, τοῦ λόγου βιασαμένου, ὅπως θὰ ἔλεγε καὶ ὁ πάντοτε ἐκφεύγων τοῦ θέματος καὶ μακρηγορῶν Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

Ἐπεσκέφθην τὴν Πόλιν κατὰ πρῶτον τὸ 1985. «Ὅσμὴ θανάτου εἰς θάνατον». Ἐκκλησίες ἐτοιμόρροπες. Αὐλὲς χορταριασμένες, παγκάρια ἀραχνιασμένα. Στασίδια σαπισμένα ἀπὸ τὴν ὑγρασία. Στέγες νὰ σταλάζουν. Ἐγκατάλειψις. Ἡ ἐλπίδα λένε ὅτι πεθαίνει τελευταία. Ἐκεῖ εἶχε νὰ πεθάνει. Ἡ ὁμογένεια εἶχε δραπετεύσει. Εἶχε ρίξει μαύρη πέτρα πίσω της. Τὸ τέλος πλησίαζε. Ὅμως ὄχι. Ἦδη ἀπὸ Φιλαδελφείας καὶ ἀπὸ Χαλκηδόνος ὁ Παναγιώτατος εἶχε συλλάβει τὸ σχέδιο, Θεοῦ βοηθεία, πῶς θὰ ἀνίστα τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν.

Όλοι οί ναοὶ ἀνεκαινίσθησαν. Καὶ δὲν εἶναι λίγοι. Περίπου ἑκατὸ ἑνοριακοὶ ἢ κοιμητηριακοί, χώρια τὰ ἐνεήντα ἀγιάσματα, σὲ ἀρχιεπισκοπὴ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὶς τρεῖς ὁμορες μητροπόλεις. Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ τὶς ἔχω ἐπισκεφθεῖ σχεδὸν ὅλες καὶ ἐθαύμασα τὰ ἔργα ποὺ ἔγιναν. Καὶ δὲν πρόκειται γιὰ ἐκκλησιάκια. Μιλᾶμε γιὰ Ἁγία Τριάδα Ταξίμ, γιὰ Ἅγιο Κωνσταντῖνο καὶ Ἑλένη Μπέιογλου, διὰ Παναγία Ἐλπίδα καὶ Ἅγ. Κυριακὴ Ὑψωμαθείων. Ἐκκλησίες ποὺ θὰ τὶς ζήλευαν πολλές πρωτεύουσες νομῶν καὶ κρατῶν. Οὐκ ἔδωσεν ὁ Πατριάρχης ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, οὐ τοῖς βλεφάροις νυσταγμόν, οὐδὲ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις αὐτοῦ, ἕως οὗ εἶδε τοὺς τόπους τοῦ Κυρίου καὶ τὰ σκηνώματα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ (Ψαλμ. ρλα') ἀνακαινισθέντα. Δὲν θὰ ὑπερβάλω ἐὰν ἀποκαλέσω τὸν Πατριάρχην μας νέον κτίτορα τῶν ναῶν τῆς Πόλεως. Ἐνδιαφέρεται γιὰ ὅλα, ἀκόμη καὶ γιὰ ἓνα στραβὸ χαλί.

Εἶναι καὶ οἱ ἐναπομείναντες. Οἱ λίγοι ὁμογενεῖς. Προσπαθεῖ νὰ τοὺς κρατήσῃ ἐκεῖ. Ὅδᾶξ. Μὲ τὰ δόντια. Καὶ κυρίως τοὺς νέους. Καὶ δὲν εἶναι κόσμος ἀγγελικὰ πλασμένος. Ὑπάρχουν ἀντιδράσεις. Συναλλαγὴς μὲ τοὺς κρατοῦντας. Ὅσα γράφουν οἱ ἐφημερίδες καὶ ὅσα δὲν γράφουν. Μιὰ ἱστορία ποὺ ξεκινάει ἀπ' τὸ 1745, ἀπὸ τοὺς χρόνους τοῦ Πατριάρχου Παΐσιου τοῦ δευτέρου, καὶ ποὺ μέχρι σήμερα κατατρῶει σὰν σαράκι τὰ σωθικὰ τῆς Ῥωμηοσύνης. Καὶ ἔχει νὰ παλαίψῃ καὶ μὲ τοὺς Πολῖτες τοῦ ἐξωτερικοῦ ποὺ συνεχῶς ἐπαναλαμβάνουν «ἀκόμα ἐκεῖ εἴσθε»; Μὲ ἐκείνους ποὺ διαμαρτύρονται γιὰτὶ ἀνακαινίζει τίς Ἐκκλησίες, γιὰτὶ παρατείνει τὴν προθεσμία θανάτου τῆς ὁμογένειας.

Ἔχει νὰ πολεμήσῃ μὲ τοὺς κρατοῦντας ποὺ μὲ πείσμα ἀρνοῦνται τὴν οἰκουμενικότητα τοῦ Πατριάρχου. Ἀρνοῦνται ἀκόμη ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον πρέπει νὰ ἔχῃ νομικὴν ὑπόστασι. Εἶναι τὰ 24 κατειλημμένα ἱδρύματα ἀπὸ τὴν Γενικὴ Διεύθυνσι Βακουφίων (mazbut). Εἶναι ἡ ἐκκρεμοῦσα εἰσέτι ὑπόθεσις τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ τὰ τόσα ἄλλα.

Ἄλλ' εἶναι καὶ ἡ ἐπηρμένη ὀφρὺς τινῶν ἐκ τῶν Ἑλλαδικῶν. Καλὰ οἱ ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐδῶ; Εἶναι γνωστὴ θεωρία: Ἐκεῖνοι, δηλαδὴ τὸ Πατριαρχεῖο, ἔχουν τίς περγαμηνές, τὴν ἱστορία. Ἐμεῖς οἱ ἐδῶ εἴμαστε τὸ δυναμικὸ παρόν. Μία ἀπὸ τίς ἀπόψεις τοῦ Ἀθηνοκεντρικοῦ κράτους, ποὺ ἔχει ἐπηρεάσει καὶ πολλοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κύκλους. «Κινδύνους ἐκ γένους».

Εὐχόμεθα ἡ παροῦσα εἰρήνη, «ἡ φίλη εἰρήνη, τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα» κατὰ τὸν Ἅγιον Γρηγόριον, ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἐπ' ἐσχάτων νὰ μὴ εἶναι moratorium, ἀναχωχὴ, ἀλλ' εἰρήνη διαρκής, ἄλλως θὰ εἶναι εἰρήνη ἀνταλκίδειος.

Όλοι παρακολουθοῦμε καὶ θαυμάζουμε τὴν παρῶρησία τοῦ Πατριάρχου πρὸς τοὺς κρατοῦντας. Πιστεύει ὅτι ὁ λαλῶν παρῶρησία εἰρηνοποιεῖ καὶ ὅτι ὁ δίκαιος ὡς λέων πέποιθε. Λέγει: «Καὶ τόσα χρόνια ποὺ δὲν μιλούσαμε, τί καταλάβαμε;». Καὶ ὅταν ἀκούω τινὰς τῶν ἐδῶ κακεγκάκων ταράσσομαι, ἀλλὰ δὲν μπορῶ, ἢ μᾶλλον δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται, νὰ μιλήσω. Ὁ νοῶν νοεῖτω.

Πολλοὶ νομίζουν ὅτι ἡ Πατριαρχία εἶναι πασαλίκι. Δὲν εἶναι· εἶναι φακιρικὸ κρεββάτι γεμᾶτο καρφιά.

Ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸ καθημερινὸν καὶ μὴ λυόμενον πρόβλημα τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ.

Λειψανδρία, ἀδυναμία ἐπιλογῆς, ἐργασιῶν φόρτος, ξενύχτια ἕως τὶς πρῶτες πρωῒνές ὥρες, ἐπιδρομὲς νεοελλήνων, αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα εἶναι ἡ Πατριαρχία. Ἡ ἐποχὴ ποὺ ὁ Πατριάρχης καθόταν ἀλὰ Τούρκα στὸ μιντέρι καὶ διέτασσε χτυπῶντας τὰ χέρια, παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτί. Ἡ Πατριαρχία σήμερα εἶναι σκλαβιά. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἔχουμε ἀλλαξοπατριαρχίες.

Χώρια ἡ καχυποψία τῶν κρατούντων ποῦ, ἀπ' τὰ χρόνια τῆς ἀτυχοῦς ἐκλογῆς Μελετίου τοῦ Μεταξάκη, θεωροῦν τὸ Πατριαρχεῖο ἐπέκτασι τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἢ καὶ κάτι τὸ χειρότερο.

Τώρα ὁ Πατριάρχης παρακολουθεῖται ἀνὰ πᾶν βῆμα. Θὰ ἀναφερθῶ σὲ ἓνα περιστατικὸ καὶ «ἐξ ὄνουχος τὸν λέοντα».

Τὸν Δεκέμβριο τοῦ 2007 ὁ Πατριάρχης μεταβαίνει γιὰ μιά του πνευματικὴ ὑποχρέωσι στὸ Νεοχώρι τῆς Χηλῆς πρὸς τὴν Μαύρη θάλασσα. Εἴμεθα δύο αὐτοκίνητα. Εἴχαμε σταματήσει σ' ἓνα χωματόδρομο. Ἦτο περὶ λύχνων ἀφάς. Μᾶς πλησιάζει ἓνα στρατιωτικὸ τζίπ. Ζανταρμά. Στρατοχωροφυλακή. Ἡ μαύρη χεὶρ τοῦ βαθέος κράτους. Ἀνάκρισις. Ποιοὶ εἴσθε, τί θέλετε ἐδῶ καὶ ἄλλα τέτοια. Ὁ Παναγιώτατος διαμαρτύρεται, εἶμαι στὴν πατρίδα μου, δὲν περνῶ σύνορα, οὔτε τελωνεῖο. Πρὸς τί ἡ ἀνάκρισις; Καὶ ὅμως ἡ ἀνάκρισις ἔγινε καὶ κρατήθηκαν ὀνόματα καὶ ἐκλήθη εἰς ἀπολογίαὶν ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ συνώδευε τὸν Πατριάρχη. Εἶναι ἡ διακριτικὴ μεταχείρισις. Γιὰ νὰ ταπεινώσουν οἱ τάλανες τὸν θεσμό καὶ αὐτὸν ποὺ τὸν ἐκπροσωπεῖ.

Καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ ἡ αἰσιοδοξία γιὰ καλύτερες ἡμέρες δὲν τὸν ἐγκαταλείπει.

Κι ἂν θέλετε νὰ καταλάβετε ποιὸς εἶναι ὁ Πατριάρχης, θὰ πρέπει νὰ βρεθῇτε μαζί του στὰ «ἄτερ πρωτοκόλλου». Ἐκεῖ ὅπου ὁ λόγος εἶναι «ἄλατι ἡρτυμένος», ἐκεῖ ὅπου ὁ ἴδιος ἐγείρεται καὶ κερνᾷ τοὺς κεκλημένους, ἐκεῖ ὅπου συντρώγει μὲ ἀνθρώπους τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης του. Ἐκεῖ ὅπου ἡ μόνη λύπη εἶναι γιὰτὶ πέρασε ἡ ὥρα τόσο γρήγορα.

Ὁ Πατριάρχης μας εἶναι νησιώτης, Ἰμβριος. Γι' αὐτὸ φέρει ἐν ἑαυτῷ ὡς

θησαυρὸν ἀπόθετον τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. Ἐμμένει τῇ ἅπαξ τοῖς ἁγίοις παραδοθείσῃ πίστει. «Αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξε», διετράνωσε στεντορία τῇ φωνῇ κατὰ τὴν ἐπίσκεψι τοῦ πάπα στὸ Φανάρι. Ἄς κράζουν οἱ κόρακες. Ἐκ γὰρ στόματος κοράκων κρά.

Γνωρίζω ὡς αὐτόπτης τὶς γονυκλισίες του. Ὑποπτεύομαι μὲ βεβαιότητα τοὺς ἀλαλήτους στεναγμούς του.

Κάποτε βρεθήκαμε στὴν Ἰμβρο. Ἦταν ἀπόβροχο. Τὰ μονοπάτια ἦσαν γεμάτα λάσπες. Ἡ ἡμέρα ἔκλινε. Ὁ ἥλιος ἔδυε. Θέλησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ξωκκλήσια τοῦ χωριοῦ του. Ἐκεῖ ποὺ μικρὸ παιδὶ ξελειουργοῦσε τὸν παπᾶ. Μπροστὰ ὁ Πατριάρχης ὡς δορκὰς ἀλλομένη. Πίσω ἐμεῖς ἀσθμαίνοντες. Λάσπες, ξερόκλαδα, πέτρες, συρματοπλέγματα. Τίποτε δὲν τὸν ἐμπόδισε. Τὰ γυρίσαμε ὅλα. Καὶ στὸ κάθε ἓνα ἔψαλλε τὸ ἀπολυτίκιο, διηγεῖτο παλῆς παιδικές, εὐτυχισμένες ἀναμνήσεις. Ὅταν τελειώσαμε εἶχε πιὰ πέσει ἡ βαθεῖα νύχτα. Καὶ ἀπορούσαμε. Πῶς θυμόταν μονοπάτια πρὸ πολλοῦ ξεχασμένα, πῶς εὔρισκε τὸν δρόμο ἀνάμεσα σὲ ἐλῆες καὶ πουρνάρια; Ἀλλὰ τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ σὲ κάθε ἐκκλησάκι τῆς Καππαδοκίας, μέσα στὰ ἀσκητήρια τοῦ Γκέρεμε (Κοράμων) καὶ τοῦ Ἀβανος, τοῦ Προκοπίου καὶ τῆς Μαλακοπῆς, φάλλει τὰ ἀπολυτίκια τῶν ναῶν ἢ τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, ἂν ὁ ναὸς εἶναι ἀπροσδιόριστος.

Καὶ μιὰ ποὺ βρισκόμαστε στὴν Καππαδοκία ἄς θυμηθῶ καὶ κάτι ἄλλο. Στὴν ὑπαίθριο λειτουργία στὸ Προκόπιον ὁ Παναγιώτατος μᾶς μάλωσε. Ἐμένα καὶ ἓνα διάχο. Στὸ τραπέζι ὁ διάχος, ποὺ καθόταν δίπλα μου, ἦταν μουτρωμένος. Δὲν ἔτρωγε. Γιατὶ δὲν τρῶς, τὸν ἐρωτῶ. Γιατὶ μᾶς μαλώνει ὁ Πατριάρχης. Καὶ τοῦ ἀπαντῶ. Ἄν δὲν μαλώσῃ ἐμᾶς, ποιὸν θὰ μαλώσῃ; Τὸν Ἐτσεβὶτ ἢ τὴν Τσιλέρ; Ἐμεῖς εἴμαστε ἡ ἀπόσβεσις τῶν κραδασμῶν (τὸ ἀμορτισερ ἐλληνιστί!) τοῦ Πατριάρχου. Καὶ μακάρι νὰ μᾶς μαλώνῃ καὶ γιὰ νὰ μαζευώμαστε καὶ γιὰ νὰ ξεσπάῃ ἀπὸ τὶς τόσες πιέσεις.

Θὰ ἀναφερθῶ καὶ σὲ δύο ἄλλες ἀρετές. Τὴν νηστεία καὶ τὶς ἀγαθοεργίες.

Κάποτε, στὴν Μανίλα τῶν Φιλιππίνων, ὁ ὑπουργὸς παιδείας κάλεσε τὸν Πατριάρχη καὶ τὴν συνοδεία του σὲ γεῦμα. Ἦταν Παρασκευή. Ποιὸς θὰ τὸ παρατηροῦσε; Ὅμως ὁ Πατριάρχης παρήγγειλε. Ἐμεῖς νηστεύουμε σήμερα. Καὶ τὸ τραπέζι ἦταν νηστήσιμο.

Γιὰ τὶς ἀγαθοεργίες ποὺ φθάνουν μέχρι καὶ τὴν Ἑλλάδα δὲν θὰ μακρηγορήσω. Προσκρούω στὸ «μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου». Ἀλλ' ἐμεῖς τὸ γνωρίζουμε. Γνωρίζουμε ὅτι καὶ ἡ δεξιὰ του δὲν προλαβαίνει νὰ γνωρίζῃ τὰ πόσα φεύγουν ἀπὸ τὰ χέρια του.

Δὲν διεκδικῶ Νόμπελ Λογοτεχνίας. Ἀπλῶς ἔχω καταγράψει σὲ δύο βιβλία

καὶ σὲ σκόρπια ἄρθρα κάποιες ἐμπειρίες. Ἔχουν φωτίσει πολλές ψυχές. Ἐκατοντάδες οἱ ἐπιστολές καὶ τὰ τηλεφωνήματα. Κατάλαβαν ποιὸς εἶναι ὁ Πατριάρχης.

Λίγα παραθέτω στὴν ἀγάπη σας ἀπὸ ἓνα τελευταῖο γράμμα (16 Σεπτεμβρίου): «Σᾶς εὐχαριστῶ ποὺ μοῦ ἀνοίξατε τὰ μάτια γιὰ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖο, τὴν ἀγία μας Πόλι καὶ τὰ ἁγιάσματά της. Εἶχα ἄγνοια καὶ εἰκόνα θολή καὶ συγκεχυμένη. Δὲν ἤξερα τὴν πραγματικότητα γιὰ τὸν Πατριάρχη μας, γιὰ τοὺς ἱερεῖς μας, ποὺ ὑπηρετοῦν ἐκεῖ, γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας, ποὺ ὑπηρετοῦν τίς ἐκκλησίες, γιὰ τὸν ἐναπομείναντα λαό, ποὺ δὲν ξέρουν ἂν θὰ ξημερώσῃ ἡ ἐπομένη ἡμέρα γι' αὐτούς. Δὲν εἶχα διαβάσει, οὔτε ἀκούσει τέτοια λόγια ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ. Ἀλλαξαν πολλὰ μέσα μου. Τὸ χρωστῶ σὲ σᾶς. Σᾶς εὐχαριστῶ, σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά».

Προχθές, στὸ Πατριαρχικὸ Μετόχιον τῆς Ἀνθούσης μὲ πλησίασε ἓνας κύριος. Μοῦ συστήθηκε. Πολύτεκνος μὲ δέκα τρία παιδιὰ. Μοῦ λέγει: «Εἶμαι θῦμα σας». «Γιατί;» ἐρωτῶ. «Διότι χάρις στὰ βιβλία σας ἔμαθα τί ἐστὶ Κωνσταντινούπολις, τί ἐστὶ Πατριάρχης. Ἐπισκέφθηκα τὴν Πόλι καὶ σκλαβώθηκα. Σᾶς εὐγνωμονῶ».

Πρὶν δύο - τρία χρόνια ὁ Παναγιώτατος παρέθεσε ἓνα δεῖπνο - iftar, στὴν νηστεία τοῦ ῥαμαζανιοῦ στὰ παιδιὰ τῶν φαναριῶν στὸ Μακροχώρι. Καὶ ἡ ἐμὴ ἐλαχιστότης ἐκεῖ. Ἡ ἀτμόσφαιρα ζεστή, τὰ φαγητὰ ἐκλεκτά. Ἐνα αὐτοκίνητο διανομῆς (delivery ἐλληνιστί) γεμάτο. Κάποτε ἀργὰ τελειώσαμε. Μπαίνει ὁ Πατριάρχης στὸ αὐτοκίνητο. Ἐνα χέρι κάποιου παιδιοῦ τοῦ προσφέρει μιὰ τόση δὰ μαργαριτούλα. Μόλις τὴν εἶχε κόψει ἀπ' τὸ κράσπεδο τοῦ πεζοδρομίου ὅπου κατὰ λάθος εἶχε φυτρώσει. Ἐνα δῶρο εὐγνωμοσύνης. Ἀνώτερο ἀπὸ κάθε πολύτιμο δῶρο, ποὺ ἔχει καὶ δυσκόλως ὑποκρυπτόμενες σκοπιμότητες... Πιστεύω ὅτι ἦταν τὸ καλύτερο δῶρο τῆς ζωῆς του.

Παναγιώτατε δέσποτα,

Κάποτε ἀπὸ τὸν ναὸ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος Ἀθηνῶν, ὁ προκάτοχός σας ἀοίδιμος Πατριάρχης Δημήτριος, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ πυκνὸ Ἐκκλησίασμα εἶπε: «Σᾶς ἀγαπῶμεν περιπαθῶς».

Ὅφειλουμε μίαν ἀπάντησι. Ἔστω ἀργά, ἔστω τώρα, ἔστω ἀπ' αὐτὸ τὸ βῆμα:

Κι ἐμεῖς, Παναγιώτατε, οἱ σωφρονοῦντες Ῥωμηοὶ τῆς Ἑλλάδος, σᾶς ἀγαπᾶμε περιπαθῶς.

6. ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΡΑΜΑΣ Κ. ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΡΑΜΑΣ
κ.κ. ΠΑΥΛΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΗΤΗΣ ΕΛΕΥΣΕΙ
ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΔΡΑΜΑΣ
(1-11-2008)

Παναγιώτατε,

Χαράς εὐαγγέλια σήμερον διὰ τὴν Ἱερὰν ταύτην Μονὴν τῆς Θείας τοῦ Κυρίου Ἀναλήψεως.

Σήμερον σκιρτώσα καὶ ἀγαλλομένη τῷ πνεύματι ἡ σεμνοπρεπὴς χορεία τῶν μοναζουσῶν, τῶν ἐκλεξαμένων τὴν ἀγαθὴν εὐαγγελικὴν μερίδα, τὴν μερίδα Μαρίας, ὑποδέχεται ἐν ἀνεκλαλήτῳ χαρᾷ καὶ μετ' εὐλαβείας ἀναλόγου τοῦ πρεσβύτου Συμεὼν τὴν Ὑμετέραν Σεπτὴν τῆς Ἐκκλησίας Κορυφὴν, τὸν προσκυνητὸν ἡμῶν αὐθέντην καὶ Δεσπότην, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, τὸν Πατριάρχην τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους καὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ἡ Ἱερὰ αὕτη Μονή, ταπεινὴ κατὰ πάντα, οὐκ ἔχει ἐπιδείξει τίτλους ἱστορικοῦς, κτίρια καὶ ναοὺς ἀξιόους θαυμασμοῦ διὰ τὸ ἀρχιτεκτονικὸν αὐτῶν κάλλος. Ἐπιδεικνύει ὅμως καὶ ἐπέδειξε εὐσέβειαν, ἀκραιφνὴ προσήλωσιν ταῖς μοναστικαῖς ἀρχαῖς καὶ παραδόσεσι, συνέπειαν μοναχικοῦ ὕφους καὶ ἡθους, ἔρωτα προσευχῆς καὶ πτωχείαν πνευματικὴν κατὰ Θεὸν τῶν ἐν αὐτῇ ἐνασκουμένων.

Ταῦτα ὀφείλονται εἰς τὸ φρόνημα τῶν μοναζουσῶν, τῶν ἐφιεμένων τυχεῖν τῆς σωτηρίας, καὶ εἰς τὴν μακαριστὴν Καθηγουμένην γερόντισσαν Ἀκυλίναν, ἥτις ὀρθῶς ἐβάδισεν ἐπὶ τῆς γνησίας μοναστικῆς παραδόσεως, ἐμφυτεύσασα τοῖς πνευματικοῖς αὐτῆς τέκνοις τὰ ἐμπρέποντα ταῖς μοναχαῖς. Δι' ὃ καὶ μετὰ τὴν μακαρίαν αὐτῆς κοίμησιν λειτουργεῖ ἀπροσκόπτως ἡ Μονὴ ὑπὸ τὴν νέαν Καθηγουμένην Πορφυρίαν μοναχήν, πορευομένην τοῖς ἵχνεσι τῆς πρώτης, μετὰ συνέσεως καὶ διακρίσεως οὐ τῆς τυχούσης.

Ἡ Ἀδελφότης σήμερον ἀπορεῖ καὶ ἐξίσταται, διαλογιζομένη ἐν ἑαυτῇ:

Τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον σήμερον;
Πόθεν εἰς ἡμᾶς τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Σεπτὴ τῆς Ἐκκλησίας Κορυφὴ ἐνταῦθα;
Τί παραγέγονας πρὸς ἡμᾶς, Τίμιε Πάτερ;

Ἀδελφοί,

Ἦλθε, λοιπὸν, ὁ Παναγιώτατος ὡς εὐλαβὴς προσκυνητὴς τοῦ ἀπερίττου ναυδρίου τῆς Ἀναλήψεως καὶ τῶν ταπεινῶν αὐτοῦ κελλίων, τὸ μοναδικὸν τῇ Ἀδελφότητι κληροδοτηθὲν οἰκοδόμημα, τὸ ἀνεγερθὲν κόποις καὶ μόχθοις καὶ δακρύοις καὶ ἰδρώσιν τοῦ ὁσίου Γεωργίου τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ ἐξ Ἀργυρουπόλεως τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Δεῦτε, λοιπὸν, ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ εὐδοκήσαντι οὕτω διὰ ταύτην τὴν ἱερὰν μάνδραν. Ἐφεξῆς ἔχει προστάτην θερμότητα τὸν ἐν ὁσίοις καὶ ὁμολογηταῖς συναριθμηθέντα Γεώργιον τὸν πνευματοφόρον.

Ὡς πλοῦτος ἀναφαίρετος αὐτῆς ἡ ἱερὰ λάρναξ τῶν χαριτοβρύτων αὐτοῦ ἱερῶν λειψάνων, ἐξ ἧς λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος οἱ μετὰ πίστεως προσερχόμενοι.

Ἀμισθον ἱατρεῖον κατέστη ἡ Μονὴ αὕτη καὶ πλουσία ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀντιδοξάζουσα τὸν διὰ τῶν ἀσκητικῶν παλαισμάτων δοξάσαντα τὴν Παναγίαν Τριάδα.

Τῷ ὄντι θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Κληρὸς καὶ λαὸς εὐγνωμόνως ἀτενίζομεν τὸ γλυκὺ τὴν ὄψιν καὶ θέαν Πρόσωπον Ὑμῶν, Παναγιώτατε, καὶ εὐλαβῶς καταφιλοῦμεν τὰς σεπτὰς Ὑμῶν χεῖρας.

Κομίζετε δῶρον οὐράνιον, ὑψηλόν, ἀγιοπνευματικόν, μοναδικὸν τῇ ἱερᾷ ἡμῶν Μονῇ, τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει Δράμας καὶ τῇ Ἀγίᾳ Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Εὐμενῶς ἠκούσατε τὴν φωνὴν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἐκφρασθεῖσαν διὰ τοῦ Ἐπισκόπου αὐτῆς, καὶ ἱεροκανονικῶς προέβητε εἰς τὴν ἐν ταῖς ἀγιολογικαῖς Δέλτοις τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀναγραφῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐνταῦθα πῆξαντος τὴν ἀσκητικὴν αὐτοῦ καλύβην ὁσίου Γεωργίου τοῦ ὁμολογητοῦ. Καὶ ἰδοὺ σήμερον ἐν μέσῳ ἡμῶν ἱστάμενος προεξάρχετε τῆς πανηγύρεως, ἐπισφραγίζοντες διὰ τῆς ὑψηλῆς Ὑμῶν παρουσίας τὴν ἱστορίαν τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας.

«Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον».

Δόξαν καὶ αἶνον τοίνυν ἀναπέμπομεν καὶ ἡμεῖς τῇ Τρισηλῇ Θεότητι.

Δουλικὴν προσκύνησιν τῇ πανυμνήτῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁλοκάρδιον υἱικὴν εὐχαριστίαν τῇ Ὑμετέρᾳ Σεπτῇ Παναγιότητι, τῇ εἰς

αἴσιον καὶ κατὰ Θεὸν πέρας προσενεγκούση τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ἀποδοχῇ τῆς ἡμετέρας ἱκετηρίου προσκλήσεως ὅπως προσέλθῃτε καὶ προεξάρχῃτε τῶν ἑορτῶν.

Ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς εὐλογητῆς Ὑμετέρας παρουσίας εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ἀναλήψεως, δέξασθε τὰ παρόντα ἐγκόλπια καὶ τὸν σταυρὸν τοῦτον, ὡς εὐλογίαν, ὅσας δὲ φέρετε ταῦτα ἐπὶ τοῦ τιμίου Ὑμῶν στήθους, μιμνήσκεσθε ἡμῶν, ὅτι αἱ ἡμέτεραι προσευχαὶ ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότῃτος περιβάλλουσιν Ὑμᾶς ὡς αἱ ἄλυστοι αὐτῶν.

Ζῆθι, Παναγιώτατε, ἐπὶ ἔτη πολλὰ ὑγιαίνων καὶ ὀρθοτομῶν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, αἱ δὲ εὐχαὶ καὶ πρεσβεῖαι τοῦ ὁσίου Γεωργίου ἔστωσαν μεθ' Ὑμῶν ἑσαεὶ καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. ΑΜΗΝ.

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΡΑΜΑΣ
κ.κ. ΠΑΥΛΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΗΤΗΣ ΕΛΕΥΣΕΙ
ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΕΙΚΟΣΙΦΟΙΝΙΣΣΗΣ ΠΑΓΓΑΙΟΥ
(1-11-2008)**

Τὸ ὡς εὖ παρέστητε, Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, οὐ δύναται ἀποδοῦναι τὴν πραγματικότητα κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην ὥραν τῆς Ὑμετέρας εἰσόδου εἰς τὰ Θεομητορικὰ σκηνώματα, ἐνθα εὔρηται ἀπ' αἰώνων ἀποτεθῆσαυρισμένη ἡ ἀχειρότευκτος, μᾶλλον δὲ Θεότευκτος, ἱερὰ εἰκὼν τῆς Θεομήτορος.

Καὶ τοῦτο, διότι σήμερον οὐκ ὑπεδέχθημεν ξένον, ἔστω καὶ ἐπίσημον.

Σήμερον ἡ ἱερὰ αὕτη μάνδρα πανευλαβῶς καὶ ἐν ἀνεκκλήτῳ χαρᾷ ὑποδέχεται τὸν κατ' ἐξοχὴν Καθηγούμενον αὐτῆς.

Ἀπόλαυε τὸν πιστόν Σοι ἐπὶ αἰῶνας θρόνον, Τίμιε Πάτερ.

Κόσμησον τοῦτον διὰ τῆς εὐθυτενοῦς παραστάσεώς Σου.

Δέχου τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους δι' ὅσα ἡ εὐαγὴς αὕτη Μονὴ τῇ εὐλογίᾳ τῆς μητρὸς ἡμῶν Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας προσέφερεν εἰς καιροὺς δυσχειμέρους. Οἱ θερμοὶ αὐτῆς κόλποι ἀείποτε ὑπῆρξαν φιλόξενοι, ἡ δὲ μητρικὴ τῆς ἀγκάλῃ φιλοστόργως περιέβαλε καὶ περιέθαλψε τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, χορηγήσασα αὐτῇ ἀείποτε τὸ ζώπυρον τῆς εὐσεβείας καὶ πίστεως, καὶ τῶν γραμμάτων τὴν μορφωτικὴν δύναμιν.

Ὅμβροι καὶ νιφετοὶ ἔλουσιν τὸ ἀγνὸν μέτωπόν της, δεινὴ τῶν στοιχείων πάλῃ πολλάκις κατὰ τὸν μακρὸν καὶ πολυπαθῆ αὐτῆς βίον ἠπείλησε καταστροφὴν, ἀντίξοοι περιστάσεις πλειστάκις ἐπῆλθον αὐτῇ, ἀλλ' ἡ πανσθενὴς τοῦ Δημιουργοῦ χεὶρ, τῇ μεσιτείᾳ καὶ παρακλήσει τῆς Θεομήτορος, περιέσωσεν αὐτὴν ἀείποτε καὶ ὡς κόρην διεφύλαξεν ὀφθαλμοῦ.

Ἀνέκαθεν ἡ ἱερὰ αὕτη Μονὴ ἀπέλαυε τῆς στοργῆς καὶ τῆς ἰδιαιτέρας μερίμνης τῆς Μητρὸς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας.

Τὸ σῶμα αὐτῆς ἐκοσμήθη διὰ δύο μεγάλων πτερύγων, αὐτῶν τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς ἀξίας καὶ τιμῆς, καὶ δι' αὐτῶν ἀνεπετάσθη εἰς τὰ ὕψη, σελαγίζουσα εἰς τὸ στερέωμα τῶν Βαλκανίων.

Ἡ Μονὴ ἐφείλκυσε σὺν τῷ χρόνῳ εἰς ἑαυτὴν τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀφοσίω-

σιν οὐ μόνον τῶν περιοίκων, ἀλλὰ καὶ τῶν μακρὰν οἰκούντων ὀρθοδόξων τῆς Μακεδονίας λαῶν, ἀποβᾶσα ἅμα δι' ὅλων τῶν αἰώνων καὶ τὸ διηνεκὲς μέλημα ἁοιδίμων Οἰκουμενικῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχῶν, ἀφ' ὧν ἐξηρτᾶτο ὡς Πατριαρχικὸν Σταυροπήγιον. Τῶν Πατριαρχῶν τούτων ὁ μὲν Συμεὼν Α' ὁ Τραπεζούντιος (1474) ἐκύρωσε τὰ παλαιὰ δίκαια τῆς Μονῆς, μετ' αὐτὸν δὲ Μάξιμος ὁ Γ' (1477). Ἔτι δ' ἐμερίμνησαν ὡσαύτως περὶ αὐτῆς οἱ ἁοιδίμοι προκάτοχοί Σου Ἱερεμίας ὁ Α' (1525), Μητροφάνης ὁ Γ' (1570), Ἱερεμίας ὁ Β' (1573), Κύριλλος ὁ Λούκαρις, Γαβριήλ ὁ Γ', Παρθένιος ὁ Δ', Καλλίνικος ὁ Β', Νεόφυτος ὁ Ε', Ἀθανάσιος ὁ Ε' καὶ Σαμουήλ ὁ Χατζερῆς. Ἰδιαιτέρως δέ, ὁ ἐκ τῆς πλησιοχώρου τῆς Μονῆς κώμης Πρώτης καταγόμενος ἁοιδίμος Πατριάρχης Νεόφυτος ὁ Η' ζωηρὸν καὶ ἀκμαιότατον ἐπεδείξατο διαφέρον. Ἐν αὐτῇ διῆλθε τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Ἐν αὐτῇ ἐμόνασαν κατὰ σάρκα συγγενεῖς αὐτοῦ, ἐν οἷς ὁ πρὸς πατρὸς πάππος αὐτοῦ μεγάλοςχημος ἱερομόναχος Ἀντώνιος, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος αὐτοῦ ἱεροδιάκονος Δαμασκηνὸς καὶ ὁ ἀναδεξάμενος αὐτὸν ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας προηγούμενος Δωρόθεος.

Ἰδιαιτάτης ὁμως μερίμνης καὶ προστασίας ἔτυχεν ἡ Μονὴ αὕτη παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Διονυσίου τοῦ Α', τοῦ δις πατριαρχεύσαντος καὶ πνευματικοῦ τέκνου χρηματίσαντος τοῦ ἁγίου Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Πατριαρχεύσας τὸ πρῶτον ἐπὶ ἐξαιτίαν, μετὰ τὴν παραίτησιν ἐλθὼν εἰς τὴν Μονὴν τῆς Εἰκοσιφοινίσσης ἐμόνασεν ἐν αὐτῇ, ἣν πολλαχῶς ὠφέλησεν, οὐ μόνον κοσμήσας καὶ ἀνακαινίσας αὐτὴν καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ δίκαια αὐτῆς διὰ νέων πατριαρχικῶν κατωχύρωσε γραμμάτων.

Κληθεῖς δὲ τὸ δεύτερον εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῷ 1488 ἐφρόντισεν, ἵνα ἀσφαλίση καὶ διὰ σιγιλλίου τὰ παλαιγενῆ τῆς Μονῆς δίκαια. Διαμείνας δὲ μέχρι τοῦ 1491 ἐπὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου καὶ καταλιπὼν αὐτὸν πάλιν, ἔδραμεν αὐθις πρὸς τὸ προσφιλὲς αὐτῷ ἀναχωρητήριον, τὴν Εἰκοσιφοίνισσαν, ἧς ἐπλούτισε καὶ τὴν βιβλιοθήκην σὺν ἄλλοις τε καὶ διὰ κωδίκων, ἀποταμιευόντων ἀνέκδοτα πονήματα τοῦ γέροντος αὐτοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ. Ὑπέργηρος δὲ ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ γενόμενος ὁ πρῶην Πατριάρχης Διονύσιος καὶ ἐπὶ ἀκτημοσύνη, νηστεία, προσευχῇ, ταπεινότητι, ἐλεημοσύνη καὶ ἄλλαις ἀρεταῖς διακριθεὶς, εἰργάσθη ὁσίως καὶ θεαρέστως ὑπὲρ τῆς Μονῆς μέχρις ἐσχάτης πνοῆς καὶ ἀποδημήσας πρὸς Κύριον, δικαίου ἡξιώθη ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στεφάνου, τῆς καθαγιασέως δηλονότι τῆς μνήμης αὐτοῦ καὶ κατατάξεως μετὰ τῶν ἁγίων, λαβὼν ἀξιοχρέως τὸν τίτλον τοῦ Β' κτίτορος τῆς Μονῆς.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης, συνεχίζουσα τὴν μακραίωνα παράδοσιν τῶν ἁοιδίμων προκάτοχων Αὐτῆς, ζωηρὸν ἐπιδεικνύει διαφέρον διὰ τὴν Εἰκοσιφοίνισσαν καὶ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν αὐτῆς, ὡς δὲ καὶ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν συληθέντων κειμηλίων αὐτῆς, δυστυχῶς παρὰ ὁμοδόξων καὶ ὁμοπίστων. Εὐχεσθε, Παναγιώτατε, ὅπως ἀνατείλῃ ἡ χαρμόσυνος ἡμέρα τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ αὐτῶν, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπιτρέψατέ μοι, Πάτερ καὶ Δέσποτα, ὅπως ἐκφράσω τὴν χαρὰν μου διὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ταπεινῆς ἀρχιερατικῆς μου διακονίας εἰς τὴν μαρτυρικὴν Μητρόπολιν Δράμας ἀποκατάστασιν τῆς διασαλευθείσης κανονικῆς τάξεως καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς μνημονεύσεως τοῦ σεπτοῦ Ὑμῶν Πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν ἀπάσαις ταῖς τελουμέναις ἐν τῇ Μονῇ ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἱεουργίαις. Θεωρῶ τοῦτο ὡς ἰδιαιτέραν εὐλογίαν τῇ τε Μονῇ καὶ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Δράμας.

Ὅφειλω, ὁμως, Παναγιώτατε, ἵνα ἀποδώσω τὸ ὀφειλόμενον σέβας καὶ μνημονεύσω τὸν Γ' κτίτορα τῆς Μονῆς καὶ ἄμεσον προκάτοχόν μου μακαριστὸν Μητροπολίτην κυρὸν Διονύσιον, ὅστις ἐκ βάθρων ἀνήγειρεν αὐτὴν μετὰ τὴν ὀλοσχερῇ καταστροφῇ αὐτῆς κατὰ τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον. Ὁ μακαριστὸς Ἱεράρχης ἐμερίμνησε καὶ διὰ τὴν στελέχωσιν αὐτῆς δι' Ἀδελφότητος ὑπὸ τὴν πεπνυμένην Καθηγουμένην γερόντισσαν Ἀλεξίαν.

Ἡ ἱερὰ Μονὴ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἀκολουθοῦσα τὴν παράδοσιν, προσφέρει ψυχικὴν ἀνάπαυσιν καὶ σωματικὴν ἄνεσιν εἰς τοὺς πολυπληθεῖς εὐλαβεῖς προσκυνητάς, ὥστε οὐδεὶς ἐξ αὐτῆς ἀπέρχεται κατησχυμένος, ἀλλ' ἀναλόγως τῆς πίστεως αὐτοῦ λαμβάνει τὸ δῶρημα ἐκ τῆς Κυρίας τοῦ τόπου, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Παναγιώτατε,

Θερμῶς εὐχαριστοῦμεν Ὑμᾶς ἐπὶ τῇ εὐλογητῇ ἐλεύσει Ὑμῶν εἰς τὰ Θεομητορικὰ σκηνώματα. Διαβεβαιοῦμεν Ὑμᾶς ὅτι τόσον ἐγώ, ὅσον καὶ ἡ Ἀδελφότης ἐσόμεθα φύλακες τῶν δικαίων τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐπὶ τῆς παλαιφάτου ταύτης Μονῆς. Εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν Ὑμετέρας παρουσίας δέξασθε, παρακαλῶ, τὴν ἱερὰν εἰκόνα τοῦ προκατόχου Ὑμῶν Ἀγίου Διονυσίου καὶ τεμάχιον ἐκ τῶν ἁγίων Αὐτοῦ λειψάνων, μετὰ τῆς διαπύρου εὐχῆς, ὅπως ὁ Πανάγιος Τριαδικὸς Θεὸς ἡμῶν διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Εἰκοσιφοινίσσης καὶ τῶν ὁσίων κτιτόρων Γερμανοῦ καὶ Διονυσίου χαρίζηται τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ὑγείαν κατ' ἄμφω πρὸς ἀπρόσκοπτον συνέχειαν τῆς εὐκλεοῦς Πατριαρχίας Ὑμῶν, πρὸς δόξαν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους. ΑΜΗΝ.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΡΑΜΑΣ
κ.κ. ΠΑΥΛΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΗΤΗΣ ΕΛΕΥΣΕΙ
ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΕΙΣ ΔΡΑΜΑΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΝΑΟΝ
ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
(2-11-2008)

Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Σήμερον ἡ κατὰ Δράμαν ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐνδεδυμένη λαμπρὰν στολὴν καὶ κρατοῦσα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ τοὺς κλάδους τῶν δένδρων ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ἀναφωνεῖ: Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Σήμερον ὁ τῶν Ἀρχιθυτῶν τῆς οἰκουμένης Πρῶτος καὶ Ὑπέρτερος ἵσταται ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, μετὰ τῆς τιμίας Αὐτοῦ συνοδείας.

Σήμερον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον τὴν ἱερὰν κορυφὴν τοῦ Δεσπότη τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, τὴν βαστάζουσαν καὶ φέρουσιν τὰ στίγματα τῆς ὁμολογίας, τοῦ μαρτυρίου, τῆς μνήμης, τῆς χαρᾶς, τῆς λύπης, τῆς ἐλπίδος, τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ἀναστάσεως.

Σήμερον ἀτενίζομεν ἐκείνον, ὃν ἡ Τρισήλιος Θεότης ἔθηκεν ἐν τῷ αἰγλήεντι στερεώματι τῆς Ὁρθοδοξίας φωτοβόλον καὶ θερμογόνον ἥλιον, ἵνα διὰ μὲν τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ φωτίζῃ καὶ ὁδηγῇ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας πάντας τοὺς θέλοντας σωθῆναι, καὶ διὰ τῆς θερμότητος Αὐτοῦ θερμαίνῃ τὰς καρδίας τῶν ἐν Χριστῷ πειθηνίων τέκνων Του.

Ἄλλ' ὅμως καὶ Σὺ, ὦ Θεία Κορυφή, προσῆλθες ἐν οἰκείοις τόποις, ἐν τῇ ἐνδοχώρα τῆς κανονικῆς δεσποτείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου. Εὐρίσκεις ἐνταῦθα τοὺς ἀπογόνους τῶν γηγενῶν Μακεδόνων. Οἱ πατέρες αὐτῶν διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος καὶ κακώσεων καὶ θλίψεων πολλῶν, ὑστεροῦμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, παρέμειναν πιστοὶ εἰς τὴν εὐσεβῆ πηγὴν τοῦ ἡμετέρου Γένους, τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν. Ὡς πρὸς τε τὴν ὁμολογίαν καὶ τὰ παθήματα ὁμοιάζουσι τοὺς ἁγίους Τεσσαράκοντα μάρτυρας. Οἱ μὲν ἐρρί-

φθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, οἱ δὲ εἰς τὴν λίμνην τῶν στερησεων καὶ τοῦ αἵματος. Κατέναντι τῶν πρώτων ὡς δέλεαρ ἐλκυστικώτατον ἐτέθη τὸ ζωογόνον λουτρόν, εἰς δὲ τοὺς δευτέρους αἱ ζωογόνοι παροχαὶ τῆς ἐπιλύσεως τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν. Οἱ μὲν πρῶτοι προετίμησαν, πλὴν ἑνός, τὸν ἐπώδυνον θάνατον, φέροντες τὸν ὀνειδισμόν τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, οἱ δὲ δεύτεροι, πλὴν ἐλαχίστων, τὸν αὐτὸν θάνατον, φέροντες ὡς καύχημα τὸν ὀνειδισμόν τοῦ ὀνόματος «Γραικομάνος–Πατριαρχικός».

Πρώτη τῶν πρώτων ἡ ἀκριτικὴ αὕτη Μητρόπολις εἰς θυσίας καὶ αἵματα καὶ πιστότητα, ἀλλὰ καὶ δύνამις πολυποίκιλος καὶ ἰσχύος ἀπόθεμα, ἀποτελεῖ ἐν ταύτῳ καὶ ἀδάμαντα μοναδικῶς κοσμοῦντα τὸν στέφανον τῆς Ὑμετέρας πανσεβάστου ἡμῖν Κορυφῆς. Εἰς τὸν τόπον αὐτὸν εὐρίσκετε καὶ τοὺς ἀπογόνους ἐκείνων, οὓς ἡ μελανίστιος Ἀργὴ διεπόρθμευσεν ἐνταῦθα, κατὰ τὸν ἐπάρατον ἐκπατρισμόν ἐκ τῶν ἐστιῶν αὐτῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ.

Διὸ εὐλόγος τυγχάνει ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησις ἡμῶν τῶν προσφύγων διὰ τὴν ἐνταῦθα Ὑμετέραν παρουσίαν. Ἐν τῷ προσώπῳ Ὑμῶν ἡμεῖς οἱ ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, Θράκης τε καὶ Καππαδοκίας καὶ Πόντου ὁρμώμενοι συνδέομεν τὸ χθές μετὰ τοῦ αὐρίου. Εἴσθε ὁ φύλαξ τῶν μνημείων, τῶν ναῶν, τῶν μονῶν, ὁ φρυκτωρὸς ἐπὶ τῶν ἀδαμαντίνων ἐπάλξεων τῶν, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, σβεσθεισῶν λυχνίων τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐκκλησιῶν. Ἀποτελεῖτε σύμβολον ζωῆς. Συμβολίζετε, Παναγιώτατε, τὴν ἰκανότητα τῆς ζωῆς τοῦ ὑπερβαίνειν χαλασμούς καὶ καταποντισμούς, ἰκανοὺς καθιστᾶτε ἡμᾶς εἰς τό ἐξάγειν ἐκ τῶν χειρίστων δεδομένων τὸ ἄριστον δυνατόν.

Τῶν δὲ κλάδων τούτων τῆς Ὑμετέρας δικαιοδοσίας πιστῶν παραμενόντων, ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, ἐσαεὶ μεριμνῶσα, ἔπεμπεν ἡμῖν ἐμπειροτέχνους οἰακοστροφούς εἰς τὴν κληρουχίαν αὐτῆς, ἐπιδεικνύουσα οὕτω τὴν στοργὴν αὐτῆς. Μεταξὺ τῶν πολλῶν τὴν ὥραν ταύτην μνημονεύομεν τὸν ἀοίδιμον Ὑμῶν προκάτοχον Γερμανὸν Δ' τὸν ἀπὸ Δράμας καὶ Δέρκων Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, τὸν ἰδρυτὴν τῆς κατὰ Χάλκην γεραρᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Γονυκλινῶς καταθέτομεν τὴν εὐγνωμοσύνην, δι' ὅσα ἡ φιλόστοργος Μήτηρ ἡμῶν καὶ τροφός, ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, κατὰ καιροὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἔπραξε. Διαβεβαιοῦμεν τὸν ἀνυπόκριτον σεβασμὸν καὶ τὴν υἱικὴν πρὸς αὐτὴν ἀφοσίωσιν. Τοὺς δεσμοὺς τούτους οὔτε τόμοι, οὔτε πράξεις, οὔτε νόμοι, οὔτε συγκυρίαι δύνανται ἀλλοιωῶσαι, διότι δεσμοὶ εἰσιν αἵματος, ἄρα ἀκατάλυτοι καὶ ἀνεξάλειπτοι.

Παναγιώτατε.

Ἐστιάτωρ τῆς παρουσίας ἡμέρας τυγχάνει ὁ ἐν ὁσίοις ἄρτι συγκαταριθ-

μηθείς ὁσιος Γεώργιος ὁ ὁμολογητής. Ἐκ τῆς πρωτευούσης τῆς Χαλδίας, τῆς περιφήμου Ἀργυρουπόλεως καταγόμενος γῆς, ἥτις ἀνέκαθεν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐν αὐτῇ σπορέως τοῦ Θείου λόγου ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐφάνη εὐφορος καὶ καρποφόρος καὶ ἐπληρέθη ἐπὶ ἀμωμήτῳ εὐσεβείᾳ, μετεφυτεύθη ἐν Γεωργία καὶ ἐκεῖθεν διεπορθμεύθη μετὰ τῶν προσφύγων ἐνταῦθα.

Πνευματικῶς ὁ ὁσιος ἦνθησεν ἐντὸς τοῦ νοητοῦ παραδείσου ὡς ρόδον ἐρυθρὸν καὶ εὖοσμον, διότι ὁ Νυμφίος Χριστὸς ζῇ καὶ εὐρίσκεται καὶ ὑπάρχει ἡνωμένος μετὰ τῆς Νύμφης αὐτοῦ Ἐκκλησίας, ὡς ἔχει ὑποσχεθῆ· «Ἴδου ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος». Ἐὰν, λοιπὸν, ὁ Νυμφαγωγὸς αὐτῆς, «τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μένη μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα», τίς δύναται ἀμφιβάλλειν ὅτι ἐσαεῖ, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, θέλουσι τίκτεσθαι πνευματικῶς νέοι Ἀντώνιοι, Θεοδόσιοι, Εὐθύμιοι, Ἀθανάσιοι; «Ὅταν γὰρ ὁ τῆς εὐσεβείας ἔρως τὴν ψυχὴν προκατάσχη, ἅπαν αὐτῇ πολέμων καταγέλαστον εἶδος», διακηρύττει ὁ φωστὴρ τῆς Καισαρείας Μέγας Βασίλειος.

Κατὰ τὸν ἐπὶ γῆς βίον αὐτοῦ ἠξιώθη προσφέρειν ἀξίως τὴν ἀναίμακτον ἱερουργίαν «κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλῆσει ἁγία». Ὡς ἀντίδωρον τῆς ὑψηλῆς ταύτης τιμῆς ἀντιπροσέφερεν ὅλην τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ εἰς τὸν Δεσπότην Χριστόν. Καταφλεγόμενος ὑπὸ τῆς Θείας ἀγάπης, ἀνεφώνει τὸ Παύλειον: «Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ λιμός ἢ διωγμός ἢ γυμνότης ἢ μάχαιρα;». Χαρακτηριστικὴ ἦτο καὶ ἡ εὐλάβεια αὐτοῦ πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ἐξόδου τῆς ἀγίας αὐτοῦ ψυχῆς ἐκ τοῦ ματαίου τούτου κόσμου, τὴν ἱερὰν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος ἐνατένιζον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, τὰ δὲ χεῖλη ἐψιθύριζον «Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε».

Εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ νεοφανοῦς Ὁσίου πᾶσα σαρκίνη γλῶσσα ὁμολογεῖ τὴν ἦτταν αὐτῆς. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ ἐγκωμιαζόμενος ἀπολαμβάνει τὰ ὑπερκόσμια βραβεῖα. Εὐρίσκεται ἐκεῖ, ὅπου ὁ λόγος ἀργεῖ, μὴ δυνάμενος λεπτομερῶς περιγράφαι τὴν ὑπερκόσμιον δόξαν. Κοινωνὸς τυγχάνει τῆς καθαρᾶς ἡδονῆς τῶν ἀσυλλήπτων ὑπὸ τοῦ χοῦκοῦ νοὸς ἀγαθῶν, ὅπου ὁ θεωθεὶς νοὺς ἐφορμᾷ εἰς τὰ αἰώνια καὶ ὑπὲρ φύσιν. Ἀπολαμβάνει τὰ βραβεῖα τῆς νίκης καὶ τὰς ὑπερλάμπρους τιμὰς καὶ τὰ ἔπαθλα. Ἀπολαμβάνει τὴν ἀνάλογον ἀναψυχὴν καὶ ἀνάπαυσιν ἐκ τῶν ἀσκητικῶν καμάτων καὶ τὴν χαρὰν τοῦ πνευματικοῦ τοκετοῦ. Ἀληθῶς, δυνάμεθα ἀποκαλεῖν τοῦτον Ἀγγελον, διότι ἀπεστράφη τὸ χοῦκὸν αὐτοῦ σκεῦος, νικήσας κατὰ κράτος τὸν ἀντίδικον, δεικνύων ὅτι «Ἄγγελοι καὶ Ὅσιοι μόνοις τοῖς ὀνόμασι διαφέρουσι».

Καὶ φωστῆρα δυνάμεθα ἀποκαλέσαι τοῦτον, διότι ἐντὸς τοῦ ἐρεβώδους σκότους τῆς ἀθεΐας, τῆς ψυχρότητος τῶν διωγμῶν τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος καὶ τῆς αἰχμαλωσίας, διὰ τῶν ἀκτίνων τῆς καθαρᾶς αὐτοῦ ὁμολογίας, ἔλαμψεν ἐν ταῖς διανοίαις τῶν διωκομένων ὀρθοδόξων τὸ τῆς Θεογνωσίας φῶς, θερμαίνων τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ ἀγάπην. Ἡ ἐν θλίψεσι καὶ ἀφανείᾳ βιοτὴ τοῦ ὁσίου πατρὸς σήμερον διασαλπίζεται ἐν τοῖς πέρασιν. Οὕτως ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τοὺς δοξάζοντας Αὐτὸν δοξάζει, καὶ τοὺς δουλεύοντας αὐτῷ μέχρι τέλους οὐ μόνον εἰς τὴν βασιλείαν ἄγει τῶν οὐρανῶν, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα κρυπτομένους καὶ σπουδάζοντας ἀναχωρεῖν φανεροὺς καὶ διαβοήτους διὰ τε τὴν ἀρετὴν αὐτῶν καὶ τὴν τῶν ἄλλων ὠφέλειαν πανταχοῦ ποιεῖ.

Ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καυχᾶται καὶ ἀνακαινίζεται διὰ τῶν νεοφανῶν ἀγίων αὐτῆς. Καθὼς οὗτοι εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ, οὕτω καὶ ἡ πνευματικῶς γεννήσασα αὐτοὺς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τυγχάνει Ἁγία καὶ εὐάρεστος τῷ Θεῷ καὶ ταμιούχος τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἐπομένως καὶ τὰ δόγματα ἀσφαλῆ καὶ ὀρθόδοξά εἰσι· οἷοι οἱ υἱοί, τοιαύτη καὶ ἡ μήτηρ· οἷος ὁ καρπός, τοιοῦτον καὶ τὸ δένδρον· καὶ οἷα τὰ αἰτιατά, τοιαῦτα καὶ τὰ αἴτια.

Κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἐπιτρέψατέ μοι, ὅπως ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστήσω ἅπαντας τοὺς κοπιάσαντας ἐπὶ τῇ ἀρτίᾳ διοργανώσεϊ τῶν ἐορτῶν τοῦ Ὁσίου· ἰδιαιτέρως δὲ τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον, ὅστις διὰ τῆς σεμνῆς αὐτοῦ παρουσίας ἐλάμπρυνε τὸν ἐορτασμὸν καὶ ἐπλήρωσε χαρᾶς τὰς καρδίας ἡμῶν· τοὺς σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιον, Ἡλείας καὶ Ὠλένης κ. Γερμανὸν, μέλη τῆς ἐπὶ τῶν δογματικῶν καὶ νομοκανονικῶν ζητημάτων ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον θετικὴν εἰσήγησιν αὐτῶν· τοὺς σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας τοὺς προσελθόντας σήμερον ἐν τῇ ἐριβώλῳ Δράμᾳ καὶ κυκλώσαντας τὸ ἱερὸν Θυσιαστήριον, καταδεικνύοντας τρόπῳ πανηγυρικῷ περίξ τοῦ παναχράντου Κυριακοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, γενομένους κοινωνοὺς τῆς χαρᾶς τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας· τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἀγιωνύμου Ὅρους Ἀθῶ καὶ τοὺς πανοσιολογιωτάτους καθηγουμένους τοὺς σπεύσαντας πλησίον ἡμῶν κατὰ τὴν εὐφρόσυνον ταύτην ἡμέραν, κομίζοντας τὴν εὐλογίαν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐφόρου καὶ προστατίδος τοῦ ἱεροῦ τόπου, τοῦ καυχήματος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας· τοὺς εὐσεβεῖς ἄρχοντας τῆς πόλεως καὶ τοῦ νομοῦ,

τάς στρατιωτικὰς καὶ ἀστυνομικὰς ἀρχάς· ἰδιαιτέρως δὲ τοὺς ἐντιμοτάτους Κωνσταντῖνον Εὐμοιρίδην, Νομάρχην Δράμας, καὶ Θωμᾶν Μαργαρίτην, Δήμαρχον Δράμας, καὶ τὰ μέλη τοῦ Νομαρχιακοῦ καὶ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Δι' Ὑμᾶς, Παναγιώτατε, τὸν κοσμήσαντα τὴν παροῦσαν εὐφρόσυνον ἡμέραν μετὰ τῶν μελῶν τῆς τιμίας Ὑμῶν Συνοδείας τί πρῶτον καὶ τί ὕστερον εἵπωμεν; Ὅτι ἐτονώσατε, ἐστηρίξατε καὶ ἐνισχύσατε τὴν εὐσέβειαν τοῦ λαοῦ, ἣτις συχνάκις δοκιμάζεται; Ὅτι ἀνεκαινίσσατε τὴν προσήλωσιν κλήρου καὶ λαοῦ πρὸς τὰ πάτρια καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ Γένους; Ὅτι ἔσχομεν τὴν δυνατότητα τοῦ λαμβάνειν τὴν εὐλογίαν τοῦ Πατριάρχου τοῦ Γένους καὶ μιμνήσκεσθαι ὁποίας παρακαταθήκης ἐσμὲν κληρονόμοι; Ἡμεῖς, Παναγιώτατε, οἱ σχόντες τὴν εὐλογίαν, ἵνα ἔχωμεν Ὑμᾶς σήμερον ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ἡμέραν καθ' ἣν ἀνήλθετε πρὸ δέκα καὶ ἐπτὰ ἐτῶν εἰς τὸν θρόνον τῶν Ἀγίων Χρυσοστόμου, Γρηγορίου, Φωτίου καὶ πλειάδος ἁγίων καὶ ἐπιφανῶν Πατριαρχῶν, τῶν κοσμησάντων τὸν Πάνσεπτον Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις αὐτόχρομα τυγχάνει καὶ Γολγοθᾶς προσωπικὸς τοῦ πρώτου τοῦ Γένους, ἐν δυνάμεθα υἱοπρεπῶς καὶ πατροποθήτως ὑπὸ σcheinεῖσθαι Ὑμῖν:

Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἡ καρδίᾳ ἡμῶν ἐστραμμένοι ἔσονται πρὸς τὰς αὐλὰς τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, τὴν μήτραν τοῦ Γένους καὶ τὸν ὁμφαλὸν τῆς πατρῴας εὐσεβείας·

πρὸς τὴν ὑπεράνω ἐθνῶν καὶ φυλῶν οὐρανοδρόμον Ὑμετέραν πορείαν·

πρὸς τοὺς δακρύοντας πρὸ τῆς ἱερᾶς τῆς Παμμακαρίστου εἰκόνος ὀφθαλμούς Ὑμῶν·

πρὸς τὰς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν κλίσεις τῶν Ὑμετέρων γονάτων·

πρὸς τὴν ἀδαμάντινον Ὑμετέραν ὀρθοδοξίαν·

πρὸς τὴν εὐγένειαν τῶν τρόπων Ὑμῶν·

πρὸς τὴν γενναιότητα τῶν λόγων Ὑμῶν·

πρὸς τὴν ἀκλόνητον καὶ σταθερὰν ἐμπιστοσύνην Ὑμῶν εἰς τὸν Θεὸν, ἐξ ἧς ἀντλεῖτε δύναμιν ἔτι περαιτέρω καὶ «ὅταν ἐγκαταλειπόμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων τῆς πίστεως καὶ βαλλόμενος ἀδίκως καὶ συνεχῶς ὑπὸ τῆς προκαταλήψεως, τῆς παραπληροφόρησης καὶ τοῦ φανατισμοῦ», θαυμασίως ἐκ τῶν δυσχερεστέρων ἐξάγετε τὰ ἄριστα.

Καὶ πρὸς τὴν πολυτάλαντον, χαρισματικὴν καὶ ἀπαστράπτουσαν προσωπικότητα Ὑμῶν, ἣν ὁ ἱερὸς κλῆρος καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς τῆς μαρτυρικῆς Μητροπόλεως Δράμας καὶ ὁ ἐν ἐπισκόποις ἔσχατος ποιμενάρχης αὐτῆς, ὡς πολυτιμότεον ἐγκόλπιον καὶ γλυκυτάτην ἀνάμνησιν θέλει κρατεῖν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

Παναγιώτατε,

Εἰς εὐλογίαν καὶ ἀνάμνησιν τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Δράμας εὐλογητῆς ἐλεύσεως Ὑμῶν, δέξασθε, παρακαλῶ, τὸ ἱερὸν τοῦτο Εὐαγγέλιον διὰ τὸν Πάνσεπτον Πατριαρχικὸν ἐν Φαναρίῳ ἱερὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, καὶ δι' Ὑμᾶς, ὡς προσωπικὴν εὐλογίαν, τὴν ἱερὰν εἰκόνα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ ἀπότμημα ἐκ τῶν χαριτοβρύτων ἱερῶν αὐτοῦ λειψάνων, μετὰ τῆς διαπύρου εὐχῆς ἡμῶν, ὅπως ὁ ὁσιος μετὰ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντες οἱ ἅγιοι προπορεύωνται τῶν διαβημάτων Ὑμῶν σκέποντες καὶ φρουροῦντες Ὑμᾶς. ΑΜΗΝ.

7. ΟΜΙΛΙΑΙ – ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟΝ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Τ.Ε.Δ.Κ. ΔΡΑΜΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΣΙΤΑΓΡΩΝ
(31 Ὀκτωβρίου 2008)

Ἰερώτατε Μητροπολίτα Δράμας καὶ ἀγαπητὲ Ἀδελφὲ καὶ Συλλειτουργεῖ κύριε Παῦλε,

Ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργέ, Κύριοι Βουλευταί, κ. Νομάρχα,

Ἰερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Ἐντιμότατε κ. Θεόδωρε Ἀθανασιάδῃ, Δήμαρχε Σιταγρῶν καὶ Πρόεδρε τῆς Τοπικῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Δράμας,

Κύριοι Δήμαρχοι, ὅλοι μετὰ τῶν ἀγαπητῶν οἰκογενειῶν σας,

Ἀγαπητοὶ συνδαιτυμόνες,

Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ συγκίνησιν εὐρισκόμεθα ἐν μέσῳ σας, κομίσται τῆς εὐλογίας καὶ τῆς ἀγάπης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς σεπτῆς πνευματικῆς Μητρὸς καὶ Τροφοῦ τοῦ Γένους, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ πρώτου ἐπισήμου ἐορτασμοῦ τῆς μνήμης τοῦ εἰς τὴν περιοχὴν σας εὐαρεστήσαντος τῷ Κυρίῳ Ὁσίου Γεωργίου τοῦ Καρσλίδῃ, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τῆς ἀναγνώρισεως τῆς ἀγιότητός του.

Ἀπὸ τῆς ἐν Φαναρίῳ ἱστορικῆς ἡμῶν σκοπιᾶς πάντοτε παρακολουθοῦμεν μετὰ πολλῆς στοργῆς καὶ ἀδιαπτώτου ἐνδιαφέροντος τὴν κατὰ Θεὸν πορείαν καὶ τὴν κοινωνικὴν πρόοδόν σας, προσευχόμενοι ἐκτενῶς ὑπὲρ ὑμῶν. Γνωρίζομεν ὅτι οὐδέποτε ἐπαύσατε νὰ εἰσθε γνήσια καὶ ἀφωσιωμένα τέκνα τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου καὶ δὲν λησμονοῦμεν ὅτι ἡ ἀφοσίωσις αὐτὴ εἰς τὴν πανσέβαστον Μητέρα Ἐκκλησίαν,

εἰς ἐξαιρετικῶς δυσκόλους ἱστορικὰς στιγμὰς, ἐστοίχισεν εἰς τοὺς πατέρας σας πλεῖστα, ἀκόμη καὶ ἱκανὸν μαρτυρικὸν αἷμα. Τοῦτο εἶναι ἡ σφραγὶς γνησιότητος καὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης των, τὰ ὁποῖα καὶ ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην σᾶς ἐκληροδότησαν. Ἄλλωστε, εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς «ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς Αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ Αὐτοῦ πάσχειν» (Φιλ. 1: 29). Καὶ ὅπωςδήποτε, ὅ,τι ὑπὲρ τῆς ἀφοσιώσεώς του εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πάσχει κανεὶς, εἶναι ὡσὰν νὰ τὸ ὑφίσταται ὑπὲρ τοῦ ἰδίου τοῦ Χριστοῦ. Τιμῶμεν, λοιπὸν, τὰς θυσίας τῶν Δραμινῶν διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν κανονικὴν τῆς ἐνότητά, ὡς καὶ τὴν στερρὰν ἐμμονὴν των εἰς τὰς τιμίας καὶ ἱερὰς Παραδόσεις τοῦ Γένους.

Ὁ νεοφανὴς Ὅσιος Γεώργιος, ἀγαπητοί, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ Πόντου καὶ ἄλλων προαιωνίων χριστιανικῶν ἐστιῶν ἐκπατρισθέντες εἰς χαλεποὺς καιροὺς ὁμογενεῖς, εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν εὐρῆκαν τόπον ἀγαθὸν καὶ φιλόξεον, διὰ νὰ ριζώσουν καὶ νὰ ἀρχίσουν μίαν νέαν ζωὴν. Τὸ πνευματικὸν κλίμα τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἀνέπαυσε τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ. Εὐρῆκεν ἐδῶ καλὸν φύραμα, τὸ ἐζύμωσε μὲ τὰς προσευχὰς του, μὲ τὰ ὁσιακὰ δάκρυά του, μὲ τὴν ποντιακὴν παράδοσιν εὐσεβείας καὶ φόβου Θεοῦ, μὲ τὸν ἀγαθὸν λόγον του καί, προπάντων, μὲ τὸ ἅγιον προσωπικὸν παράδειγμά του, καὶ ἡτοίμασεν ἄρτον Χριστοῦ γλυκύτατον, ὁ ὁποῖος εὐφραίνει ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν. Ἦδη μὲ τὴν ἀγιοκατάταξίν του, τὸ εὐαγγελικὸν φῶς, ποὺ ἐκ νεότητός του ἐξέπεμπεν ὁ ἀσκητικώτατος Γεώργιος, τηλαυγίζει μακρύτερον, φωτίζει τὴν κατὰ Θεὸν πορείαν τῶν Χριστιανῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἀλλά, ταυτοχρόνως, καταστολίζει καὶ τὸν Νομὸν τῆς Δράμας μὲ λαμπηδόνas καὶ μαρμαρυγὰς θείας δόξης. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ ἀνέκαθεν εὐσεβὴς Δραμινὸς λαὸς θὰ φανῇ ἄξιος τῆς μεγάλῃς εὐλογίας, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς τοῦ ἐπεφύλαξε, καὶ θὰ συνεχίσῃ πορευόμενος, ὅπως καὶ οἱ πατέρες του, ἐπάνω εἰς τὰ ἔχνη τοῦ Ἀγίου του, καὶ κατὰ τὰς θεοπνεύστους συμβουλὰς του, καλῶς διαποιμαινόμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερωτάτου ἀδελφοῦ Μητροπολίτου κ. Παύλου, τοῦ ὁποῖου ὁ ἐκκλησιαστικὸς ζῆλος εἶναι ἀπὸ μακροῦ μεμαρτυρημένος καὶ γνωστὸς καὶ εἰς τὰς ἀλλὰς τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Θέλομεν, κύριε Δήμαρχε καὶ Πρόεδρε τῆς Τοπικῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν θερμῶς διὰ τὸ παρατεθὲν πρὸς τιμὴν τῆς ἡμῶν Μετριότητος δεῖπνον τοῦτο, διὰ τὴν θερμότητα τῆς δοχῆς καὶ διὰ τοὺς καλοὺς λόγους σας. Ἐπίσης διὰ τὸ ὠραῖον ἐγκόλπιον, τὸ ὁποῖον φέροντες ἐπὶ τοῦ στήθους θὰ αἰσθανώμεθα ἐντονώτερον τὰ εὐγενῆ αἰσθήματά σας καὶ θὰ κινούμεθα εἰς πυκνότεραν προσευχὴν ὑπὲρ πάντων τῶν συγκροτούντων τὴν «Τοπικὴν Ἐνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» Ὁργανισμῶν Τοπι-

κῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Δράμας, τῆς ὁποίας ἐπαξίως προεδρεύετε, καὶ ὑπὲρ τῶν προσφιλῶν πολιτῶν των. Εἴθε νὰ εὐρίσκεσθε πάντοτε ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Παναγίας τῆς Εἰκοσιφοινίσσης καὶ νὰ σᾶς ἀκολουθοῦν αἱ εὐχαὶ τοῦ Ὁσίου Γεωργίου εἰς ὅσα ἀγαθὰ ὑπὲρ τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ τόπου σας, σεῖς καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ συνάδελφοί σας τοπικοὶ ἄρχοντες, πράττετε.

Μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ σᾶς καταπονήσωμεν διὰ περισσοτέρων, εὐχόμεθα καὶ προσευχόμεθα ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερεύσεώς σας, κύριε Δήμαρχε, ὡς καὶ πάντων τῶν μελῶν τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν σας Ἐνώσεως.

Ο Μ Ι Λ Ι Α
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. κ. Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Υ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΔΡΑΜΑΣ
(1 Νοεμβρίου 2008)

Ἱερῶτατε Μητροπολίτα Δράμας καὶ ἀγαπητὲ Ἀδελφὲ καὶ Συλλειτουργγὲ κύριε Παῦλε,

Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργὲ,

Ἱερῶτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη σὺν πάσῃ τῇ Ἱερᾷ τῆς Μονῆς Ἀδελφότητι,

Δόξα τῷ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ ἐνδοξαζομένῳ Θεῷ!

Μὲ αἰσθήματα βαθείας συγκινήσεως καὶ πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως εὐρισκόμεθα ἐν μέσῳ ὑμῶν εἰς τὸ ἱερὸν Σεμνεῖον σας, εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ τοῦ ἐν δόξῃ Ἀναληφθέντος Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἦλθομεν ἀπὸ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγίαν καὶ μαρτυρικὴν Καθέδραν τῆς Ὁρθοδοξίας, κομίζοντες τὴν εὐλογίαν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργὴν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τόσον τῆς τριακοστῆς δευτέρας ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως αὐτῆς ὡς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς, ὅσον, τὸ καὶ κυριώτερον, καὶ τοῦ πρώτου ἐορτασμοῦ τῆς μνήμης, ὡς ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένου πλέον, Πατριαρχικῆ καὶ Συνοδικῆ ἀποφάσει καὶ Πράξει, Ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ κτίτορος τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ πρώτου κτιριακοῦ πυρῆνος αὐτῆς Ὁσίου Γεωργίου τοῦ Καρσλίδου, τοῦ ἐξ Ἀργυρουπόλεως τοῦ Πόντου.

Ὁ τόπος οὗτος ἡγιάσθη πλουσίως ἀπὸ τὰ χαριτόβρυτα ἱερὰ λείψανα τοῦ Ἀγίου βεβαίως, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς μακαρίας τελευτῆς του, ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἀσκητικοὺς ἀγῶνας, τὰς θεοπειθεῖς προσευχάς, τὰς ἀτελευτήτους νηστείας καὶ ἀγρυπνίας, τὴν ἐκτενεστάτην ἀγάπην πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους, τὰς ὑπὲρ δύναμιν ἐλεημοσύνας, τὰς χριστομιμήτους ὑπομονάς, τὴν θεοτερπῆ ἀνεξικακίαν, τὴν ὑψοποιὸν ταπείνωσιν καὶ τὴν πεπαρρησιασμένην χριστιανικὴν ὁμολογίαν τοῦ ἀξιοθέου Γεωργίου, ὁ ὁποῖος ἐκ νεότητος αὐτοῦ «τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι» αὐτοῦ ἐβάσταζεν (πρβλ. Γαλ. 6: 17). Ὅντως ὁ μακάριος ἱερεὺς καὶ ἀσκητὴς τὸν σύντομον ἐπὶ γῆς βίον του διῆλθεν ἐν παντὶ συνιστῶν ἑαυτὸν ὡς Θεοῦ διάκονον, κατὰ

τὸ ἀποστολικόν, «ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, ..., διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνος καὶ ἀληθής, ὡς ἀγνοούμενος καὶ ἐπιγινωσκόμενος, ..., ὡς πτωχὸς πολλοὺς δὲ πλουτίζων, ὡς μηδὲν ἔχων καὶ πάντα κατέχων» (πρβλ. Β΄ Κορ. 6: 4-10). Πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ βίου του παραπέμπουν εἰς ἀρχαῖα Συναξάρια καὶ Γεροντικά, ἐνθυμίζοντα μεγάλους παλαιοὺς Ὁσίους καὶ Ὁμολογητάς. Ἔδωκε τὰ πάντα εἰς τὸν Θεόν, ἔζη μόνον διὰ τὸν Θεόν, ὅλη του ἡ ζωὴ ἦτο μία ἀτελείωτος θεία Εὐχαριστία, καὶ Ἐκεῖνος ἐδέχθη τὴν ὅλην πολιτείαν του ὡς μύρον ἐκκενωθὲν καὶ εὐῶδες θυμίαμα ἐνώπιόν Του, δεκτὸν ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν. Διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἐδόξασε διὰ πλείστων σημείων, καὶ ζῶντα καὶ μετὰ τὴν ἀγίαν κοίμησίν του. Μάρτυρες τῶν θαυμασίων τῆς Χάριτος, τῶν ἐπιτελουμένων διὰ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τούτου τοῦ Νέου, δὲν ὑπάρχουν μόνον εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μακεδονίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἀπώτατα σημεία τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι καὶ εὐχαριστοῦν τὸν Θεόν, διότι εἰς τὰς χαλεπὰς ἡμέρας ἡμῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ὑπελείφθη, καὶ ἡ ἀγάπη ἐψύγη, ὁ οὐρανόφρων δοῦλος Του Γεώργιος, μὲ αἱματηρὰν φιλοτιμίαν, διέσωσε πλήρως τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τοῦ αἰωνίου προορισμοῦ αὐτοῦ, κήρυξ γενόμενος πειστικώτατος τῆς θείας ἀγάπης καὶ τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας.

Ταῦτα πάντα συνιστοῦν μίαν μοναδικὴν εὐεργεσίαν καὶ ἀνεξάντλητον εὐλογίαν διὰ τὴν Ἀδελφότητα καὶ τὸν πέριξ λαόν, ἀλλὰ καὶ μίαν ἱερὰν παρακαταθήκην καὶ σπουδαίαν πνευματικὴν κληρονομίαν, τὴν ὁποίαν, ὡς καλῶς ἐδιδάχθητε ὑπὸ τῆς μακαριστῆς Γεροντίσσης καὶ πρώτης Καθηγουμένης Ἀκυλίνης καὶ τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου σας κυροῦ Διονυσίου, προσώπων ἰδιαίτερος νηφόντων καὶ γρηγορούντων πνευματικῶς, ἔχετε ὑποχρέωσιν ὅχι μόνον νὰ διακρατήσετε εὐλαβῶς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπαυξήσετε μετὰ θυσιαστικῆς σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας. Ὁ Ἅγιος ἄφησεν ὑπογραμμὸν ἐνθέου βίου καὶ ὑπόδειγμα ἀκριβοῦς μιμήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ συσταυρώσεως μετ' Αὐτοῦ. Ἐφρόντισεν ἐπίσης, διὰ τῶν πρὸς Κύριον πρεσβειῶν του, καὶ διὰ τὴν διαδοχὴν Ἡγουμένης καὶ Ποιμενάρχου διὰ προσώπων ἐχόντων «νοῦν Χριστοῦ» καὶ πολλὴν ἀγάπην διὰ τὴν Ἀδελφότητα, ἥτοι τῆς Γεροντίσσης Πορφυρίας καὶ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Παύλου. Εἴμεθα δὲ ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι πάντοτε κινεῖται μυστικῶς ἀνάμεσά σας, ἐμπνέων, ὑπομιμνήσκων, στηρίζων, παρηγορῶν, βοηθῶν, προστατεύων ἐξ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ κινδύνων, θερμαίνων τὴν προσευχήν, τὸν ἔνθεον ζῆλον καὶ τὴν

φιλαδελφίαν, χαίρων ἐπὶ τῇ προκοπῇ σας καὶ ζητῶν ἀδιαλείπτως ἀπὸ τὸν Κύριον τὰ πρὸς σωτηρίαν σας. Πολλοὶ θὰ σᾶς ἐζήλευον πράγματι διὰ τὸν τοιοῦτον οὐράνιον καὶ ἀνεξάντλητον θησαυρόν σας. Δότε δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ καὶ λέγετε πάντοτε: «Ὁ Θεὸς Γεωργίου, βοήθει ἡμῖν!». Ἔχετε -ἔχομεν ὅλοι μας- ἀκόμη μακρὰν ὁδὸν μέχρι τὸ ἅγιον τέρμα, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται δεξιὰ τοῦ Θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ, ὅπου πρῶτος ἀνῆλθεν ἐνδόξως διὰ τῆς Ἀναλήψεως Αὐτοῦ ὁ Θεάνθρωπος, ἐγκαθιδρύσας ἐκεῖ τὴν ἀναπλασθεῖσαν ἀνθρωπίνην φύσιν, ψυχῇ καὶ σώματι, καὶ ὅπου εὐρίσκεται ἡ θέσις πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν καλῶς ἀθλησάντων καὶ ἀξιουμένων στεφάνου ἀφθίτου καὶ θείας δόξης.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμότατα διὰ τὴν ωραίαν ὑποδοχὴν, τοὺς καλοὺς λόγους σας καὶ πάσας τὰς πρὸς ἡμᾶς, τὴν τιμίαν ἡμῶν Συνοδείαν καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐκδηλώσεις εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως. Ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα ὅσα εὐφημα, ὅσα θυμῆρη, ὅσα σωτήρια εἰς μίαν ἐκάστην ἐκ τῆς Ἀδελφότητος, ἀπὸ τῆς Ὀσιωτάτης Καθηγουμένης μέχρι καὶ τῆς τελευταίας δοκίμου, καὶ, βεβαίως, εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἐφημέριον τῆς Μονῆς, ἀπονέμοντες ὑμῖν ὀλόθυμον τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν καὶ Πατρικὴν εὐχήν. Νὰ εἴσθε ὡς ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, σέμνωμα τοῦ Ἱερωτάτου Ποιμενάρχου σας καὶ χαρὰ τοῦ πιστοῦ λαοῦ τῆς περιοχῆς. Μὴ λησμονῆτε δὲ νὰ ποιῆτε μνησίαν εἰς τὰς προσευχὰς σας τῆς πάντοτε ἐσταυρωμένης Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Κυρηναίου της Πατριάρχου, τῶν περὶ αὐτὸν Ἁγίων Ἀρχιερέων καὶ πάντων τῶν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην πιστῶν τέκνων αὐτῆς.

Εὐχαριστοῦμεν, τέλος, τὸν Ἱερώτατον οἰκεῖον Μητροπολίτην κ. Παῦλον διὰ τὸ ωραῖον σύνολον τῶν προσφερθέντων ἡμῖν ἐγκολπίων, τὰ ὁποῖα θὰ κατατεθοῦν εἰς τὸ Πατριαρχικὸν Σκευοφυλάκιον καὶ θὰ ὑπενθυμίζουν τὸν πλοῦτον τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων τῆς καρδίας ὅλων σας φερόμενα ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ στήθους.

Ἐρρωσθε ἐν Κυρίῳ, τέκνα ἀγαπητά, «ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος», διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ Ὁσίου Γέροντος καὶ Ὁμολογητοῦ Γεωργίου τοῦ Καρσλίδου, «πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου» (Ρωμ. 15: 13). Ἀμήν!

Ο Μ Ι Λ Ι Α
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Υ
ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΕΙΚΟΣΙΦΟΙΝΙΣΣΗΣ
(1 Νοεμβρίου 2008)

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Δράμας κ. Παῦλε,
 Ἱερώτατοι Ἀδελφοί,
 Ὅσιωτάτη Ἡγουμένη Ἀλεξία καὶ πᾶσα ἡ ἱερὰ Ἀδελφότης τῆς Μονῆς,
 Θεοσεβεῖς συμπροσκυνηταί,

Αἶνον καὶ δοξολογίαν πολλὴν ἀναπέμπομεν εἰς τὸν ἐν Τριάδι Ἅγιον προσκυνητὸν Θεόν, ὁ Ὅποιος μᾶς ἠξίωσε νὰ ἔλθωμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἱερὰν καὶ περίσεμνον Μονὴν τῆς Εἰκοσιφοινίσσης, τὸ σεβάσμιον τοῦτο χαλκεῖον τῆς εὐαγγελικῆς ἀρετῆς, τὸ κόσμημα τοῦ Παγγαίου καὶ τῆς Μακεδονίας.

Ἦλθομεν κομίζοντες τὴν εὐλογία καὶ τὴν ἀγάπην τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρικῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ παλαίφατον καὶ ἱστορικὸν Πατριαρχικὸν τοῦτο Σταυροπήγιον, τὸ ὁποῖον οἱ ἀοίδιμοι Προκάτοχοι ἡμῶν Συμεὼν ὁ Τραπεζούντιος καὶ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Γ' διὰ Σιγιλλίων διησφάλισαν καὶ περιεθρίγκωσαν, ὁ δ' ἐπίσης προκατόχος ἡμῶν Ἅγιος Διονύσιος ὁ Α' μεγάλως ἐλάμπρυνε καὶ ἐδόξασε, διὰ τῆς κτιριακῆς ἐπεκτάσεως καὶ ἀνασυγκροτήσεώς του, ἀναδειχθεὶς νέος αὐτοῦ Κτίτωρ, μετὰ τὸν πρῶτον ἐκείνον καὶ παλαιὸν Κτίτορα Ἅγιον Γερμανόν, ἀλλὰ καί, κυρίως, διὰ τῆς ὀσιακῆς ἐν αὐτῷ βιοτῆς καὶ ἀγίας κοιμήσεώς του. Ἡ ἐνταῦθα παρουσία τοῦ Ἀγίου Διονυσίου, τοῦ ὁποίου τὸ χαριτόβρυτον ἱερὸν λείψانون ἀποτελεῖ μέγα τῆς εὐσεβείας θησαύρισμα, αἰσθητοποιεῖ καθημερινῶς τὸν ἀκατάλυτον πνευματικὸν σύνδεσμον τῆς Μονῆς μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ παρακινεῖ ἀναμφιβόλως τὴν φιλόχριστον τῆς Μονῆς Ἀδελφότητα εἰς πυκνὰς προσευχὰς ὑπὲρ τῆς αἰείποτε ἐν δοκιμασίᾳ καὶ σταυρῷ εὐρίσκομένης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Κυρηναίου τῆς Πατριαρχου, καὶ τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον πιστῶν τέκνων αὐτῆς.

Ἰδιαιτέρως μᾶς συγκινεῖ ἡ ἐν τῇ Μονῇ διαβίωσις ἐπὶ τι διάστημα, ὡς ἐξορίστου, τοῦ προκατόχου ἡμῶν Ἱερομάρτυρος Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'. Αἱ εὐχαὶ του, προστιθέμεναι εἰς ἐκείνας τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Α', καθὼς καὶ εἰς τὰς τοῦ προσφάτως ἀναγνωρισθέντος ὡς Ἀγίου ἀξιοθέου

Γέροντος Γεωργίου τοῦ Καρσλίδου, τοῦ ὁποίου τὴν ἱερὰν μνήμην ἤλθομεν διὰ νὰ καθιερώσωμεν ἐπισήμως, εἴθε νὰ συνοδεύουν τόσο ἐσᾶς καὶ τὴν ἐν Δράμᾳ καὶ Μακεδονίᾳ τοπικὴν Ἐκκλησίαν, ὅσον καὶ ἡμᾶς ἐν Φαναρίῳ καὶ τὴν ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην πρωτεύθυνον καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαν.

Γνωρίζοντες, ἀγαπητοί, καλῶς τὴν ἱστορίαν τῆς Μονῆς, ἀποτίομεν τὸν ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς εἰς πάντας ὅσοι ἐνταῦθα εὐηρέστησαν τῷ Κυρίῳ ἀπὸ τῆς συστάσεως ἤδη τοῦ πρώτου πυρῆνος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ μακαρίου Σώζοντος Ἐπισκόπου Φιλίππων, ἥτοι εἰς τὸν Ἅγιον Γερμανὸν καὶ τοὺς συγκτίτορας Νεόφυτον καὶ Νικόλαον τοὺς ἄρχοντας, οἱ ὁποῖοι μετέλλαξαν τὴν τήβεννον μὲ τὸ μοναχικὸν τριβώνιον, εἰς τὴν εὐσεβεστάτην ἀρχόντισσαν Μάρω, μητρὶν τοῦ σουλτάνου Μωάμεθ τοῦ Β' καὶ μεγάλην εὐεργέτιδα τῆς Μονῆς, καὶ εἰς εἴ τινα ἕτερον. Ὅμοίως εἰς τοὺς ἀοιδίμους Νίκον Τσάραν καὶ Ἑμμανουὴλ Παππᾶν, οἱ ὁποῖοι ἔγραψαν ἐνταῦθα λαμπρὰν σελίδα εἰς τὴν ἐθνικὴν τοῦ Γένους βίβλον. Ἐξ ἀντιθέτου, καταθέτομεν τὴν πολλὴν καὶ βαθεῖαν λύπην καὶ πικρίαν ἡμῶν διὰ τὴν ἀπαραδειγμάτιστον λεηλασίαν, τὴν ἱερόσυλον λαφυραγώγησιν καὶ τελείαν ἀπογύμνωσιν τῆς Μονῆς ἐκ τῶν ἱερῶν αὐτῆς κειμηλίων καὶ τιμαλφῶν τῆς εὐσεβείας ἀντικειμένων, δις μάλιστα γενομένην, παρ' ὁμοδόξων ἐπιδρομῶν ἐκ τοῦ Βορρᾶ καὶ μὴ εἰσέτι θεραπευθεῖσαν διὰ τῆς ὀφειλομένης ἐπιστροφῆς τῶν συληθέντων ἐνταῦθα, ὅπου κατὰ πάντα λόγον δικαίου ἀνήκουν, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας σχετικὰς τῶν ἐκείσε κρατούντων, πομφολυγώδεις, ὡς ἀποδεικνύονται, ὑποσχέσεις. Εἴθε ὁ τὴν ἀδικίαν ἀποστρεφόμενος Θεὸς νὰ φωτίσῃ τοὺς ἀφιλαδέλφως παρακρατοῦντας τὰ ἱερὰ τῆς Μονῆς κειμήλια συντόμως πρὸς ἐπιστροφήν τούτων καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἀδικίας.

Πρὸς τούτοις, ἐπιθυμοῦμεν πατρικῶς καὶ φιλοστόργως ὅλως νὰ εὐχηθῶμεν ὅπως ἡ Ἀδελφότης τῆς Μονῆς συνεχίσῃ πορευομένη φιλοτίμως καὶ μετὰ ζήλου τὴν τραχεῖαν μὲν καὶ ἀνάντην, εἰς τὴν ἄνεσιν ὅμως καὶ χαρὰν τῆς Θείας Βασιλείας ἄγουσαν, ὁδὸν τῆς ἡσυχαστικῆς ἀσκήσεως, στοιχοῦσα ἐπακριβῶς ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν τε Ἀγίων Κτιτόρων καὶ τοῦ Ὁσίου Γεωργίου τοῦ Νέου, ἀμιλλωμένη εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν θείων ἐντολῶν, τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν ἐξακτίνωσιν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης εἰς τοὺς ἐγγὺς καὶ τοὺς μακράν, εἰς ἔπαινον τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς σωτηρίας ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ εἰς τὸν Ναὸν Εἰσοδος καὶ ἡ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων κατοίκησις τῆς Θεόπαιδος Παρθένου Μαριάμ, τὴν ὁποίαν τιμᾶτε εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο καθολικὸν τῆς Μονῆς, ὑπομιμνήσκει εἰς μίαν ἐκάστην ἀδελφὴν τὰς ἱερὰς ὑποσχέσεις τῆς παρθενικῆς ἀφιερώσεως καὶ τῆς εἰς τὸν Νυμφίον Χριστὸν ὁλοκληρωτικῆς ἀφοσιώσεως, ὅπερ εἶναι ἡ πεμπτούσια τοῦ μοναχικοῦ

ιδεώδους. Ἐμπιστευθήτε τὴν χεῖρα σας εἰς τὴν δεξιὰν τῆς Θεοτόκου, καλυφθῆτε ὑπὸ τὴν ἀγίαν σκέπην τῆς ἀγάπης Τῆς, στηριχθῆτε εἰς τὰς πολλὰς Αὐτῆς πρὸς τὸν ἴδιον Υἱὸν καὶ Θεὸν πρεσβείας καὶ χωρήσατε εἰς τὰ πρόσω καὶ ἀκρότατα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, χωρὶς νὰ στρέφετε τὸ πρόσωπον εἰς τὰ ὀπίσω τοῦ κόσμου καὶ τῆς ματαιότητος, φεύγουσαι τὸ πάθημα τῆς γυναικὸς τοῦ Λώτ. Αἱ Πατριαρχικαὶ ἡμῶν καὶ Πατρικαὶ εὐλογίαι καὶ εὐχαὶ σᾶς συνοδεύουν εἰς τοῦτο διάπυροι καὶ ἀδιάλειπτοι. Ἡ φιλόστοργος μέριμνα καὶ προστασία τοῦ κανονικοῦ Ἐπισκόπου καὶ Ποιμενάρχου σας Ἱερωτάτου Μητροπολίτου κ. Παύλου εἶναι δεδομένη. Ἔστω, λοιπόν, ἡ μερὶς πασῶν, ἀπὸ τῆς Ὀσιωτάτης Ἡγουμένης μέχρι καὶ τῆς τελευταίας δοκίμου, μετὰ τῶν Φρονίμων Παρθένων καὶ μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων!

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, τέλος, διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν καὶ τὰς εὐλαβεῖς ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἡμετέραν Μετριότητα καὶ τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν Συνοδείαν. Πάντα ταῦτα τὰ θησαυρίζομεν ἐν ἀγάπῃ εἰς τὰ ἐσώτατα τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ εὐχόμεθα πλουσίαν τὴν ἄνωθεν ἀνταπόδοσιν. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμεν ἐν εὐγνωμοσύνῃ πολλῇ τὴν τε Μονὴν καὶ τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην κ. Παῦλον διὰ τὸ τιμαλφέστατον δῶρημα τοῦ τεμαχίου τοῦ σεπτοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Α', Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ εἰκόνης, τὰ ὅποια θὰ θησαυρισθοῦν εἰς τὸν Πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναόν. Ὁ δις κλείσας τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον Διονύσιος καὶ πάλιν θὰ τὸν λαμπρύνῃ διὰ τοῦ τιμίου λειψάνου καὶ τῆς ἱερᾶς εἰκόνης του, εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων ἐσαεὶ τὰ τέκνα, τὰ ὅποια ἀξίως τοῦ εἶχεν ἐμπιστευθῇ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύριος.

Λοιπόν, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, «χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν» (Β' Κορ. 13: 11).

**ΠΡΟΠΟΣΙΣ
ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΑΥΤΟΥ ΓΕΥΜΑ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΔΡΑΜΑΣ
(1 Νοεμβρίου 2008)**

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Δράμας κ. Παῦλε,
Ἱερώτατοι Ἀδελφοί,
Εὐλαβέστατοι Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι,
λοιποὶ ἀγαπητοὶ συνδαιτυμόνες,

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ Ὅποιος συνήγαγεν ἡμᾶς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ εὐλογημένη ἡ ὥρα τῆς ὑπαντήσεως ἀλλήλων, εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐορτασμῶν τῆς ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως τῆς ἀγιότητος τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Καρσλίδου, ἐνὸς ταπεινοῦ ἱερομονάχου, ὁ ὅποιος ἐλάμπρυνε μεγάλως τὴν ἱερωσύνην του εἰς τὸν τόπον σας, ἀνάμεσά σας, ἐτίμησε τὸ ράσον του ὅσον ὀλίγοι, ἐδόξασεν ἔργῳ καὶ λόγῳ τὸν Θεὸν καὶ ἐξακτίνωσε πλουσίως τὴν ἀγάπην Του εἰς τὸν χριστῶνυμον λαόν, μάλιστα εἰς ἡμέρας ἐξόχως χαλεπὰς διὰ τὸ Γένος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ σημερινὴ ἐποχὴ, ἀγαπητοί, χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ψύξιν τῆς ἀγάπης τῶν πολλῶν, τὸν ἀτομοκεντρισμὸν, τὴν μοναξιάν, τὴν κοινωνικὴν ἀδικίαν, τὴν ὑποτίμησιν τοῦ προσώπου τοῦ ἄλλου. Ἀπότοκα πάντα ταῦτα τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ τὸ ἅγιον θέλημά Του. Οἱ πιστοὶ μας, εἰς τὰ εὐρύτερα στρώματα, δὲν ἐκφεύγουν ἀπὸ αὐτὴν τὴν νοσηρὰν κατάστασιν. Καὶ ἐνταῦθα εὐρισκόμεθα ὑπέχοντες πολλὴν εὐθύνην ἡμεῖς οἱ ποιμένες τοῦ λαοῦ. Ὁ πιστὸς προσφωνεῖ τὸν ἱερέα: «Πάτερ μου» ἢ «Παπᾶ μου!», τὸ ὅποιον μεταφράζεται: «Πατερούλη μου!». Ἡ προσφώνησις αὐτὴ ἐκφράζει τὴν δίψαν του διὰ στοργήν, ἐνδιαφέρον, κατανόησιν, ἀγάπην, παρηγορίαν, συναντίληψιν, βοήθειαν, καθοδήγησιν καὶ στηριγμόν. Δὲν εἶναι εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὁ Ἱερεὺς ὁ «κύριος ἐφημέριος», ὁ ὑπεύθυνος διὰ τὰς «θρησκευτικὰς ἀνάγκας» τῶν ἐνοριτῶν, ὅπως εἶς τινὰς χριστιανικὰς Ὁμολογίας, δηλ. ὁ εἰς ἀπόστασιν εὐρισκόμενος «ἄτσαλάκωτος» θρησκευτικὸς λειτουργὸς τῆς Ἐνορίας, ἀλλὰ εἶναι ὁ φιλόστοργος Πατέρας, ὁ φίλος, ὁ ἀδελφός, ὁ διδάσκαλος, ὁ σιτοδότης ὑπὸ διπλῇ ἔννοιᾳ, ὁ ὧμος ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἀκουμβήσῃ καὶ νὰ κλαύσῃ ὁ δοκιμαζόμενος πιστός, ὁ καρδιακὸς σύμβουλος, ὁ συγκακουχούμενος καὶ συμπάσχων μέχρις αἵματος μετὰ τῶν τέκνων του.

Εἶναι ὁ ποιμένας ποὺ ἀκούει τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ: «Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαὸν μου» (Ἠσ. 40: 1) καὶ ἔχει ἐνστερνισθῇ πλήρως τὸ διὰ τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ ἐκφραζόμενον θέλημα τοῦ Κυρίου: «Τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψω καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω καὶ τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσω καὶ τὸ ἰσχυρόν φυλάξω καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος» (Ἰεζ. 34: 16). Εἶναι αὐτὸς ὁ ὁποῖος ὅταν ἐφόρεσε τὸ ἐπιτραχήλιον καὶ ἐδέχθη τὴν φοβερὰν καὶ ἁγίαν παρακαταθήκην, ἐσυνειδητοποίησεν ὅτι ἡ ἐφεξῆς ζωὴ του δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἓνας διαρκῆς Σταυρὸς καὶ μία ἀτελεύτητος θυσία μέχρις αἵματος διὰ τὸν Θεὸν καὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τοῦ λοιποῦ εἶναι ἰδικά του τέκνα. Τοιοῦτος ἀκριβῶς ἐφάνη εἰς τὸν πολυτάραχον εἰκοστὸν αἰῶνα ὁ ἐξ Ἀργυρουπόλεως τοῦ Πόντου ἀοίδιμος Ἱερομόναχος Γεώργιος Καρσλίδης. Οἱ παλαιότεροι τὸν ἐνθυμοῦνται ἀκόμη. Οἱ νεώτεροι ἔχουν ἀκούσει περὶ αὐτοῦ πολλά. Ὅλοι δύνανται νὰ πληροφορηθοῦν περισσότερα ὅχι μόνον ἀπὸ τὰ κυκλοφοροῦντα περὶ αὐτοῦ βιβλία, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ κατὰ καιροὺς δι' αὐτοῦ ἐπιτελούμενα ὑπὸ τῆς θείας Χάριτος ποικίλα θαύματα. Ὑπῆρξεν ὁ «Παπᾶς»! Ὁ Πατήρ! Ὁ καλὸς ποιμὴν, ὁ γνήσιος μιμητὴς τοῦ Καλοῦ Ποιμένου Χριστοῦ! Ὁ παρηγορητὴς, ὁ θεραπευτὴς, ὁ ἐμπνευστής, ὁ διδάσκαλος, ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποῖου ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς πολιτείας ἐφάνερωναν οὐρανόν! Καί ἤδη εἰς τὸν οὐρανὸν αὐλιζόμενος σκεπάζει ἐκείθεν τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν ἐκτενῆ καὶ πολὺδωρον ἀγάπην του. Αὐτὸν τιμῶμεν ὡς ἀληθῆ Ἅγιον, ἄξιον τοῦ Ἐνὸς Ἀγίου, Ἐνὸς Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός! Καὶ αὐτὸν ἔχομεν πάντες ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ὑπέροχον ὑπόδειγμα ἱερατικῆς διακονίας καὶ μαρτυρίας εἰς τὰς δυσκόλους ἡμέρας μας. Ἰδιαιτέρως σεῖς, οἱ ἐγγύτερόν του εὐρεθέντες καὶ εὐρισκόμενοι.

Μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς δαφιλεύομεν εἰς ὅλους τὴν Πατριαρχικὴν καὶ πατρικὴν ἡμῶν εὐλογία, εὐχόμενοι ἀπὸ καρδίας πλουσίαν τὴν χάριν, τὸ ἔλεος καὶ τὸν φωτισμὸν τοῦ Θεοῦ εἰς ἔτη πολλά, καρποφόρα καὶ σωτήρια. Μὴ λησμονῆτε νὰ μνημονεύετε εἰς τὰς προσευχὰς σας τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς δοκιμασίας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μητρὸς Ἐκκλησίας. Εὐχεσθε ὑπὲρ τοῦ Κυρηναίου της καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον τέκνων της.

Εὐχαριστοῦμεν, Ἱερώτατε Μητροπολίτα Δράμας καὶ λίαν ἀγαπητὲ ἀδελφὲ κ. Παῦλε, διὰ τοὺς εὐλαβεῖς καὶ πλήρεις ἀγάπης λόγους σας. Εὐχαριστοῦμεν καὶ διὰ τὴν δοχὴν καὶ τὸ γεῦμα τοῦτο. Εὐχόμενοι νὰ ἔχετε καθημερινῶς, ὁμοῦ μετὰ τοῦ εὐαγοῦς ἱεροῦ Κλήρου, τῶν φιλοχρίστων Μοναχῶν καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ τῆς θεοσώστου Μητροπόλεώς σας, πλουσίας ἄνωθεν ἀγαθοδωρίας, ὑψοῦμεν τὸ ποτήριον ὑπὲρ ὑγιείας καὶ μακροημερεύσεώς σας. Ἐρρωσθε ἐν Κυρίῳ πάντοτε!

**ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΔΡΑΜΑΝ
(1 Νοεμβρίου 2008)**

Μακαριώτατε,
Ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργὲ Μακεδονίας-Θράκης,
Ἱερώτατοι Ἀδελφοί,
Ἐντιμότατε κύριε Δήμαρχε,
Ἐντιμότατοι ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν,
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

*«Εἰρήνη [ὑμῖν] καὶ ἀγάπη μετὰ Πίστεως ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ»*

(Ἐφεσ. 6:23).

Ἀναλαμβάνετε εἰρηνικὴν ὁδὸν διὰ τοὺς ἐορτασμοὺς τῆς ἀναγνώρισεως τοῦ νέου Ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας Ὁσίου Γεωργίου τῶν Ταξιαρχῶν, ἤλθομεν εἰς τὴν εὐλογημένην πόλιν τῆς Δράμας, κομίζοντες εἰς ὅλους, ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους, κληρὸν καὶ λαόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν στοργὴν καὶ τὰς εὐχὰς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς πνευματικῆς Μητρὸς σας καὶ εὐσεβοῦς πηγῆς τοῦ Γένους.

Ἦλθομεν διὰ νὰ πανηγυρίσωμεν μαζί σας τὴν πρώτην ἐπίσημον ἐορτὴν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἀλλὰ ἤλθομεν καὶ διὰ νὰ ἴδωμεν ἐκ τοῦ πλησίον τὰ προσφιλῆ πρόσωπά σας καὶ τὴν πρόοδόν σας, τόσον τὴν κατὰ Θεόν, ὅσον καὶ τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν, καὶ νὰ χαρῶμεν, διότι πάντοτε σᾶς ἀγαπῶμεν ἐκτενῶς, πάντοτε σᾶς σκεπτόμεθα καὶ προσευχόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν. Ἡ Δράμα καὶ ὁ λαὸς της εἶχον ἀνέκαθεν καὶ ἔχουν ἐξακολουθητικῶς ἰδιαιτέραν θέσιν εἰς τὴν καρδίαν μας. Γνωρίζομεν τὴν ἱστορίαν σας, γνωρίζομεν τὴν θυσιαστικὴν ἀφοσίωσίν σας εἰς τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια τῆς Πίστεως καὶ τοῦ Γένους. Τόσον τὸ γηγενὲς στοιχεῖον, ὅσον καὶ τὸ ἐκ Θράκης καὶ Πόντου καὶ ἄλλων παλαιῶν τοῦ Γένους ἐστιῶν ἐλθὼν καὶ ἐγκατασταθὲν ἐνταῦθα εἰς δυσκόλους τῶν καιρῶν καὶ τῆς ἱστορίας στροφάς, φέρει ἔκτυπον τὴν σφραγίδα τοῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀναστάσεως. Ἐζήσατε, ἀγαπητοί,

πολλὰς τραγωδίας καὶ δράματα. Ὅμως εἰς τέλος, ὅχι ὁ ἀπὸ μηχανῆς Θεός, ἀλλὰ ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἔδιδε σωτήριον τὴν κάθαρσιν καὶ ἐξῆγεν ὑμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν ἀκολουθεῖ πάντοτε ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα τοῦ Πάσχα, τὸν σταυρὸν ἀκολουθεῖ ἡ Ἀνάστασις. Ὁ λαὸς τῆς Δράμας ἐπορεύθη ἀνέκαθεν τὸν ἱστορικὸν του δρόμον μὲ ἐλπίδα ἀσφαλῆ εἰς τὸν Κύριον τῆς Ζωῆς. Εὐχόμεθα καὶ προσευχόμεθα καὶ ἡ ἐφεξῆς πορεία σας νὰ εἶναι φωτισμένη πλουσίως ἀπὸ τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀγάπης, δι' ἐν εὐλογημένον, εἰρηνικόν, δημιουργικόν, καρποφόρον καὶ ἐνδοξον μέλλον.

Κύριε Ὑπουργέ, σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ, διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν καὶ τοὺς ὠραίους λόγους τῆς εὐλαβείας καὶ τῆς ἀγάπης ποὺ μᾶς ἀπηυθύνετε. Ὁ Θεός, διὰ πρεσβειῶν τῆς πολιούχου Ἀγίας Βαρβάρας καὶ τοῦ νέου προστάτου σας Ὁσίου Γεωργίου τοῦ Καρσλίδου, νὰ εὐλογῇ τὸν λαὸν τῆς Δράμας, ὅλον τὸν λαὸν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, καὶ σᾶς καὶ πάσας τὰς Ἀρχάς, κυβερνητικὰς καὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, καθὼς καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς περιοχῆς καὶ τῶν πολιτῶν ὅλων τίμια ἔργα σας. Καλῶς σᾶς ἡύραμεν!

Προτρέπομεν τοὺς μεγαλυτέρους νὰ μεταδίδουν εἰς τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια τοὺς τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα, τὰς παραδόσεις καὶ τὸ γνήσιον φρόνημα ποὺ ἔφεραν ἀπὸ τὰς παλαιὰς πατρίδας των. Αὐτὰ ὅλα πρέπει νὰ ζήσουν καὶ νὰ μεταδίδωνται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Οἱ μνημεῖς πρέπει νὰ μένουν ζωντανές. Ὁ δεσμὸς μὲ τίς ρίζες, μὲ τὸ παρελθόν, μὲ τὰ εὐλογημένα ἐκεῖνα χρώματα ποὺ ἐγέννησαν τοὺς πατέρας σας, πρέπει νὰ διατηρῆται πάντοτε ἀκατάλυτος. Ἐγγύησις διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἱστορικῆς μνήμης εἶναι ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Αὕτῃ ἦταν ἡ μητέρα σας τότε. Αὕτῃ εἶναι ἡ μητέρα σας καὶ σήμερα. Αὕτῃ εἶναι ἡ πνευματικὴ Μητέρα καὶ τροφός, ἡ μήτρα τοῦ Γένους μας. Νὰ εἴσθε ὑπερήφανοι ὅτι εἰς αὐτὴν ἔχετε τὴν ἀνωτάτην ἐκκλησιαστικὴν σας ἀναφοράν, ὅτι ἐδῶ εἰς τὴν Βόρειαν Ἑλλάδα εὐρίσκεισθε ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ τὴν στοργὴν τῆς Πρωτοθρόνου Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, ἡ εἰς τὸ ὅποιον ὀλοκάρδιος ἀφοσίωσις τοῦ ποιμενάρχου σας Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου εἶναι γνωστὴ καὶ ἀναμφισβήτητος. Ἄγιε ἀδελφέ, σᾶς ἐκφράζομεν τὴν Πατριαρχικὴν μας εὐαρέσκειαν καὶ τὴν πολλὴν ἐκτίμησίν μας.

Ο Μ Ι Λ Ι Α
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Υ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ΕΝ ΔΡΑΜΑ.
(1 Νοεμβρίου 2008)

Μακαριώτατε,
Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ,
Ἱερώτατε Μητροπολίτα Δράμας κ. Παῦλε καὶ λοιποὶ Ἱερώτατοι Ἀδελφοί,
Ἐντιμότατοι ἄρχοντες,
Πεφιλημένα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας,

Αἶνον καὶ δοξολογίαν βαθυκάρδιον ἀναπέμπομεν πρὸς τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ Ὅποιος μᾶς συνήγαγεν ἐπὶ τὸ αὐτό εἰς κοινωνίαν πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ ἐλπίδος.

Ὁ Ἐσπερινὸς τοῦ Σαββάτου εἶναι ἡ πρώτη γεῦσις τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως, τὴν ὁποῖαν ἐορτάζομεν καθ' ἐκάστην Κυριακὴν. Καὶ αὐτὴν τὴν χαράν, κατ' εὐδοκίαν τοῦ Ἀναστάντος, ἀξιούμεθα ἀπόψε νὰ τὴν ζήσωμεν μαζί σας. Τοῦτο τὴν αὐξάνει ἀκόμη περισσότερον, διότι ὑπάρχει εἰς τὸ μέσον ἡ ἀγάπη. Ἀγάπη ἀμοιβαία, βαθεῖα, ἐκτενής, ἀνυπόκριτος! Ἐν πλησμονῇ, λοιπόν, ἱερᾶς χαρᾶς σᾶς προσφωνοῦμεν ἐξ ὀνόματος τῆς σεβασμίας κοινῆς πάντων ἡμῶν Μητρὸς καὶ Τροφοῦ, τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης Ἐκκλησίας. Εἰρήνῃ ὑμῖν, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ! Τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν, τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἔδωκεν εἰς τοὺς ἁγίους Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους Του ὡς πρῶτον δῶρον μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἁγίαν Ἀνάστασίν Του, αὐτὴν εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας εἰς ὅλους! Εἰρήνην ἐσωτερικὴν, παυσίλυπον, χαροποιόν, ὑπερβατικὴν τοῦ φόβου τοῦ θανάτου, ἐνωτικὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ τῆς εἰρήνης καὶ Πατρὸς πάσης παρακλήσεως!

Οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, ἀγαπητοί, εἶναι τὰ πραγματικὰ τέκνα τῆς εἰρήνης, πλησίον τῶν ὁποίων οἱ πιστοὶ γαληνιοῦν καὶ ἀναπαύονται. Οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπίσης οἱ ἀληθεῖς μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως, οἱ ὑπερβάντες ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι τὸν θάνατον, καὶ γενόμενοι κοινωνοὶ θείας καὶ αἰωνίου ζωῆς. Οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ διαρκὴς ἐπιβεβαίωσις τῆς ἀληθείας τῆς Πίστεώς μας, ἡ συνεχὴς φανέρωσις τῆς παρουσίας τοῦ ἀναστάντος καὶ αἰωνίως ζώντος Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον μας, ἡ παράτασις τῆς πορείας Του μέσα

εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν, ἡ ἐπιβεβαίωσις τῆς ἐλπίδος εἰς Αὐτόν.

Τοιοῦτος ἀνεδείχθη κατὰ τὸν παρελθόντα εἰκοστὸν αἰῶνα εἰς τὴν εὐλογημένην περιοχὴν σας ὁ ἐξ Ἀργυρουπόλεως ἀοίδιμος ἱερομόναχος Γεώργιος, ὁ τὴν ἐπωνυμίαν Καρσλίδης, γέννημα τῆς παροιμιώδους Ποντιακῆς εὐσεβείας, θρέμμα τῆς ἐσταυρωμένης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, αὐξήμα τῆς μεγάλης Μικρασιατικῆς ἀσκητικῆς παραδόσεως, ἄνθος τῆς ὁμολογίας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Γεωργίαν καὶ τὴν Ρωσσίαν εἰς ἡμέρας μαχητικῆς ἀθεΐας καὶ σκληροῦ διωγμοῦ κατὰ τῆς εὐσεβείας, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα, εἰς καιροὺς χαλεποὺς τόσον ἐκ κινδύνων καὶ ἐπιθέσεων ἐξωτερικῶν, ὅσον καὶ ἐκ ταραχῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἀδελφοκτόνων, καί, ἀκόμη, καρπὸς εὐκλεῆς τῆς ἀνοθεύτου καὶ γνησίας πνευματικότητος τῆς ἀγίας Ὁρθοδοξίας! Οἱ γεροντότεροι ἀπὸ σᾶς τὸν ἔζησαν καὶ τὸν ἐνθυμοῦνται, ἀφοῦ μόλις τεσσαράκοντα ἐννέα ἔτη ἔχουν παρέλθει ἀπὸ τὴν ὁσιακὴν ἐν Κυρίῳ κοίμησίν του. Ἦτο ἀσκητὴς τῶν μέτρων τῶν ἀρχαίων ἐκείνων μεγάλων ἀσκητῶν ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὸ Γεροντικὸν καὶ εἰς τὰ Συναξάρια. Ἄσαρκος, ἄκρος νηστευτής, παρθενικώτατος, ἀκτήμων, πάμπτωχος, περιφρονητὴς τοῦ χρήματος, ἐλεήμων ἐκ τοῦ ὑστερήματος καὶ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ ἰδρώτος του, ἐργατικός, πύρινος εἰς τὴν προσευχήν, τὰ ἄνω ἀποκλειστικῶς ὡς γνήσιος οὐρανοπολίτης φρονῶν, ἀποστρεφόμενος τὴν ματαιὰν δόξαν καὶ τὸν ἔπαινον τῶν ἀνθρώπων, πλήρης πραότητος καὶ εἰρήνης Χριστοῦ! Ἄλλ' ἦτο συγχρόνως καὶ ἱερεὺς ἐννομώτατος «ἱεουργῶν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ» (πρβλ. Ρωμ. 15: 16), πλήρης θείου ζήλου καὶ χάριτος, τοῦ ὁποῖου ἡ θεία λειτουργία μετέβαλλε καὶ αἰσθητῶς τὴν γῆν εἰς οὐρανόν, καθὼς ὕψωνε μετὰ πολλῆς παρρησίας τὰς ὁσίας χεῖρας του ὑπὲρ τῶν πιστῶν. Ἦτο πνευματικὸς ἄριστος, συμπάσχων εἰλικρινῶς μὲ τὸν ἁμαρτωλόν, θυσιαστικὸς τὴν ἀγάπην, διακριτικός, ἀγωνιῶν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν λογικῶν προβάτων τοῦ Χριστοῦ, ἀόργητος, ἀνεξίκακος, ἀμνησίκακος, συγχωρητικός, ἄξιος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας! Ἦτο ὅλος μία «θυσία ζῶσα εὐάρεστος τῷ Θεῷ» (Ρωμ. 12: 1) καὶ ἠδύνατο νὰ λέγῃ μαζί μὲ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον: «Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός» (Γαλ. 2: 20). Ὅλη ἡ πολιτεία του ἦτο μία πάμφωτος φανέρωσις τῆς ἀληθείας, τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ!

Αὐτὸν τὸν ἐπίγειον ἄγγελον, τοῦ ὁποῖου τὴν ἀγιότητα καὶ τὰ θαύματα ἡ τοπικὴ σας Ἐκκλησία μεγαλοφώνως μαρτυρεῖ, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως χρεωστικῶς κατέταξε προσφάτως καὶ ἐπισήμως εἰς τὰς δέλτους τῶν γνωστῶν Ἀγίων τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰδοὺ ἀπόψε, ἐν ἀτμοσφαίρᾳ καὶ φωτὶ ἀναστάσεως πανηγυρίζοντες, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην του, ἀγομένην

κατ' ἀκρίβειαν μεθαύριον τετάρτην Νοεμβρίου, ἡμέραν τῆς ἐν Κυρίῳ κοιμήσεώς του. Δοξάζομεν, λοιπόν, τὸν θαυμαστὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ Κύριον, ὁ Ὅποιος ἐδῶρσε τὸν Ὅσιον Γεώργιον εἰς ἡμᾶς καὶ ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν, εἰς ἡμέρας πνευματικῆς καχεξίας καὶ ἰσχνότητος, ὑπενθυμίζων εἰς πάντας καὶ περιτράνως ἀποδεικνύων τὴν δυνατότητα τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ σήμερον, παρὰ τὸ γενικώτερον ἄρνητικὸν κλίμα τῆς ἐποχῆς. Χαρῆτε, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἀγαπητά, τὴν κοινὴν χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας, θριαμβευοῦσης καὶ στρατευομένης! Τὴν κοινὴν χαρὰν οὐρανοῦ καὶ γῆς!

Ἐπικαλούμενοι τὰς ὑπὲρ πάντων πρὸς τὸν Ἀναστάντα πρεσβείας τοῦ Ὁσίου Γεωργίου τοῦ Νέου, ἐπαινοῦμεν τὸν φιλάγιον καὶ ἀφωσιωμένον εἰς τοὺς ἐπισκοπικούς του ὄρκους Ἱερώτατον Μητροπολίτην σας καὶ ἡμέτερον πολυφίλητον ἀδελφὸν ἐν Χριστῷ κύριον Παῦλον διὰ τὴν ἐν πάσῃ λεπτομερεῖᾳ ἐτοιμασίαν καὶ ἐπιμελῆ διοργάνωσιν τοῦ ἐορτασμοῦ καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εὐλάβειαν καὶ ἀφοσίωσίν του, καὶ τὸν εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν πρὸς τὴν Μετριοτήτα ἡμῶν καὶ τὴν τιμίαν Πατριαρχικὴν συνοδείαν πολυτρόπως ἐκδηλουμένην εὐλαβῇ ἀγάπην του. Πρὸς τούτοις, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν Ἐντιμότατον Νομάρχην Δράμας κ. Κωνσταντῖνον Εὐμοιρίδην διὰ τὴν εὐλαβῇ προσφώνησιν αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ὠραίαν ποιμαντορικὴν ράβδον, τὴν ὁποίαν εὐγενῶς μᾶς προσέφερε. Νὰ εἰσθε βέβαιος, κύριε Νομάρχα, ὅτι στηριζόμενοι ἐπ' αὐτῆς θὰ συνεχίσωμεν νὰ ποιμαίνωμεν ὅση ἡμῖν δύναμις τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ μνημονεύωμεν τῆς ἀγάπης σας, προσευχόμενοι ἀπὸ καρδίας ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς καλῆς υἱείας, ὑπὲρ τῶν συνεργατῶν σας καὶ ὑπὲρ ὅλων ἀδιακρίτως τῶν πολιτῶν οἱ ὁποῖοι περιλαμβάνονται εἰς τὸν χῶρον τῆς εὐθύνης σας.

Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ εἴπωμεν τὰ πρέποντα αὐριον, εἰς τὴν πανηγυρικὴν Πατριαρχικὴν καὶ πολυαρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν, αἵρομεν χεῖρας καὶ εὐλογοῦμεν ὀλοθύμως ἓνα ἕκαστον ἀπὸ σᾶς καὶ ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς θεοσώστου Μητροπόλεως Δράμας. «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε» (Φιλ. 4: 4), ἀδελφοὶ καὶ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας προσφιλέστατα.

Π Ρ Ο Π Ο Σ Ι Σ
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. κ. Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Υ
ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟΝ
ΤΟΥ ΕΝΤΙΜ. κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΔΡΑΜΑΣ
(1 Νοεμβρίου 2008)

Μακαριώτατε,
Ἱερώτατοι Ἀδελφοί,
Ἐξοχώτατε κ. Κωνσταντίνε Εὐμοιρίδη, Νομάρχα Δράμας,
Λοιποὶ ἐντιμότεροι ἐπίσημοι παρακαθήμενοι,
Ἀγαπητοὶ συνδαιτυμόνες,

Τὸ παρὸν δεῖπνον, τὸ ὁποῖον εὐγενῶς ἡ Νομαρχιακὴ Ἀρχὴ Δράμας παραθέτει πρὸς τιμὴν τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, κατακλείει μίαν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐζήσαμεν πολλὰς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ. Ἄς εἶναι δοξασμένον τὸ πανάγιον Ὅνομά Του εἰς τοὺς αἰῶνας!

Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ ὑπογραμμίσωμεν τὴν πολλὴν συγκίνησιν καὶ χαρὰν τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα εὐρισκόμενοι ἀνάμεσά σας, ἀνάμεσα εἰς ἀδελφοὺς καὶ τέκνα ἰδιαιτέραν θέσιν ἔχοντα πάντοτε εἰς τὴν καρδίαν καὶ εἰς τὰς προσευχὰς ἡμῶν.

Ἡ Δράμα, ἔχουσα τὰς χριστιανικὰς τῆς ρίζας εἰς τοὺς γειτονικοὺς Φιλίππους, δηλαδὴ εἰς αὐτὸν τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, τὸν εὐαγγελιστὴν τῆς Μακεδονίας καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ἦτο καὶ εἶναι προσφιλὴς ἐπαρχία τοῦ μαρτυρικοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, ἐμπεπιστευμένη ἐπιτροπικῶς, διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους, εἰς τὴν Ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀποτελεῖ οὕτω, μαζί μὲ τὰς λοιπὰς Μητροπόλεις τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν, μίαν χρυσὴν γέφυραν συνδέουσαν τὰς δύο Ἐκκλησίας. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, αἰσθανόμεθα οἰκειότερον εὐρισκόμενοι εἰς τὴν πόλιν σας, ὡς εὐρισκόμενοι εἰς τὰ ἴδια.

Ἡ Δράμα, ἀγαπητοί, ἀνεπτύχθη κατακορύφως τὰς τελευταίας δεκαετίες, τόσο ἀπὸ πλευρᾶς πληθυσμοῦ, ὅσον καὶ ἀπὸ γενικωτέρας. Ὅπως δὴ ποτε, παρὰ τὰς ἐκτάκτους δυσκολίας τῶν καιρῶν, ἔχει περιθώρια καὶ περαιτέρω ἀναπτύξεως: ἐκπαιδευτικῆς, ἐμπορικῆς, ἀγροτικῆς, βιομηχανικῆς, προνοιακῆς, τουριστικῆς, πολιτιστικῆς κ.ο.κ. Ὅμως δὲν πρέπει νὰ διαφεύγῃ οὐδενὸς

τὴν ἀντίληψιν ὅτι κέντρον τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος καθ' ἑαυτόν. Ὅχι οἱ ἄψυχοι λίθοι, οὔτε οἱ ψυχροὶ ἀριθμοὶ τῆς οὕτως ἢ ἄλλως ἀστάτου –ἰδιαιτέρως σήμερον– οἰκονομίας, οὔτε κάτι ἄλλο, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος! Ἡ ἔμφυχος αὕτη εἰκὼν τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰς πολυμόρφους τῆς ἀνάγκας, τὰ προβλήματα, τοὺς πειρασμούς, τὰς προκλήσεις, τὴν ἀγωνίαν, τὰς ἀπογοητεύσεις, τὰ δάκρυα τῆς καθημερινότητος. Ὁ ἀπόλυτος σεβασμὸς πρὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ' ἐπέκτασιν πρὸς τὸ περιβάλλον, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ζῇ καὶ κινεῖται ὁ ἄνθρωπος, ἀποτελεῖ τὴν χρυσὴν βάσιν πάσης ἀναπτυξιακῆς προσπάθειας. Πιστεύομεν ὅτι ὅλοι οἱ ἀρμόδιοι φορεῖς τῆς περιοχῆς, τόσο οἱ τῆς Νομαρχιακῆς καὶ Δημοτικῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ὅσον καὶ οἱ τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου, τοῦ ἀγροτικοῦ, ἐμποροβιομηχανικοῦ, τουριστικοῦ κ.λ.π., καὶ βεβαίως ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις, συμφωνοῦντες κατὰ βάσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχετε ἐνώπιόν σας λαμπρὸν πεδῖον ἀγαστῆς συνεργασίας, τῆς ὁποίας οἱ καρποὶ ἀναμένονται ἐναγωνίως, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς ἐκσπασάσης γενικωτέρας ἀνὰ τὸν κόσμον οἰκονομικῆς (καὶ ὅχι μόνον!) κρίσεως, «le monde va mal», ὅπως ὀδυνηρῶς ὑπεγραμμίσθη ὑπὸ ἐπιφανοῦς ξένου πολιτικοῦ (Γάλλος Πρόεδρος Νικολὰ Σαρκοζί), καὶ νέαι δοκιμασίαι εὐρίσκονται πρὸ τῶν θυρῶν.

Κύριε Νομάρχα,

Ἀφοῦ ἐφροντίσατε κατὰ τὸν προλαβόντα Ἑσπερινὸν νὰ μᾶς χαρίσῃτε τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον ὡς βακτηρίαν στηριγμοῦ εἰς τὴν κοπιώδη καὶ κινδυνώδη Πατριαρχικὴν ἡμῶν πορείαν, ἥδη μᾶς προσεφέρατε φιλοφρόνως ξενίαν ἀβραμιαίαν καὶ τράπεζαν ἀγάπης πολλῆς. Εὐγνωμόνως εὐχαριστοῦμεν καὶ εὐχόμεθα, τόσο ἐσεῖς προσωπικῶς, ἢ καλὴ σας οἰκογένεια καὶ οἱ Ἐντιμότεροι συνεργάται σας, ὅσον καὶ πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ συνδαιτυμόνες καὶ ὁ προσφιλὴς χριστιανικὸς λαὸς τῆς Δράμας, νὰ εὐμοιρήσετε νὰ ἀπολαύσετε «ξενίας Δεσποτικῆς καὶ ἀθανάτου τραπέζης» εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἐν τῷ μεταξύ, σᾶς ἀναμένομεν, κύριε Νομάρχα, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ μόνον καὶ μετὰ πολλῶν, εἰς πρώτην εὐκαιρίαν, ὅχι μόνον διὰ νὰ προσκυνήσετε τὰ ἐκεῖ ἱερὰ καὶ ὅσια τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν εὐκαιρίαν στοιχειώδους ἀνταποδόσεως τῆς φιλοξενίας εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ θεωρῇτε ὅλοι σας πάντοτε ὡς οἶκον τοῦ Πατρός σας, δηλαδὴ σπίτι σας.

Εὐλογοῦντες ὁλοκαρδίως ἅπαντας τοὺς παρόντας, ἐγείρομεν τὸ ποτήριον ὑπὲρ ὑγιείας καὶ μακροημερεύσεως τοῦ ἀμφιτρύωνος Ἐξοχωτάτου κ. Νομάρχου.

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΙΣ ΔΡΑΜΑΝ
(2 Νοεμβρίου 2008)

«Ότε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου
καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος Αὐτοῦ...»

Μὲ τὰ λόγια αὐτά, τὰ ὁποῖα ἀκούσαμε πρὸ ὀλίγου ἀπὸ τὸ Ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς, Ἱερώτατοι Ἀδελφοὶ καὶ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος φανερώνει ὅτι ἦταν ἐκ κοιλίας μητρός του ἐκλελεγμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ τὴν ζωὴν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ κεκλημένος ὑπὸ τῆς χάριτος διὰ τὸ μέγα ἀποστολικὸν ἔργον.

Πράγματι, ὁ Θεὸς ἐκλέγει συχνὰ ἀπὸ κοιλίας μητρός των ὠρισμένας ὠραίας ψυχάς, καὶ ἐμπιστεύεται εἰς αὐτὰς μεγάλα χαρίσματα καὶ ἐκτάκτους δωρεάς, προκειμένου νὰ ἐργασθοῦν καρποφόρως εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, νὰ γίνουν φωστῆρες ἐν τῷ κόσμῳ, ὁδηγοὶ πολλῶν εἰς τὴν χριστιανικὴν ζωὴν καὶ πολιτείαν, ἀλείπται πλήθους ἀγωνιστῶν τῆς εὐσεβείας. Χωρὶς ἀμφιβολίαν, ἓνας ἐξ αὐτῶν εἶναι ὁ προσφάτως ἐπισήμως ὡς Ἅγιος ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας μακάριος Ἱερομόναχος Γεώργιος Καρσλίδης.

Γόνος εὐσεβῶν γονέων ἐκ τοῦ ἁγιοτόκου καὶ ἁγιοτρόφου Πόντου, καὶ μάλιστα τῆς Ἀργυρουπόλεως, τῆς ἑδρας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλδίας, ἔμεινε ἀπὸ βρέφους ὀρφανὸς καὶ ἀπὸ πατέρα καὶ ἀπὸ μητέρα ποὺ ἀπέθαναν τὴν ἰδίαν ἡμέραν. Ὅμως, ἀμέσως ἐφανερώθησαν τὰ σημεῖα τῆς κλήσεως καὶ τῆς χάριτος. Γαλουχημένος ἀπὸ τὴν εὐσεβεστάτην μάμμην του μὲ τὴν παραδειγματικὴν ποντιακὴν εὐσέβειαν, παιδάριον ἀκόμη, ὁ κατὰ τὸ ἅγιον βάπτισμα Ἀθανάσιος, ἐδίδετο εἰς τὴν προσευχὴν καὶ τὴν νηστείαν καὶ ἐσφράγισε τὰ πρῶτα χριστιανικὰ βήματά του, ἐπταετὴς μόλις, μὲ ἓνα προσκύνημα εἰς τὸ μέγα σέβασμα τῆς Παναγίας τοῦ Σουμελά. Ἐκτοτε, ἡ ζωὴ του ἦτο μία ἀνυποχώρητος ὑπακοὴ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐφόρεσε τὸ ράσον εἰς ἡλικίαν μόλις ἑννέα ἐτῶν!

Εἰς ἡλικίαν Δεκαοκτὼ ἐτῶν ὦν ἐπισημοποίησε τὴν ἀφιέρωσίν του διὰ τῆς κουράς εἰς τὸν Μοναχισμόν καὶ ἐβίωσε τὰ ἰδεώδη του εἰς τὸ ἔπακρον. Ἐθεσε τὸν τράχηλον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἱερωσύνης καὶ ἐχειροτονήθη Διά-

κονος. Εἰς τὰς τραγικὰς ἡμέρας τοῦ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας κομμουνιστικοῦ διωγμοῦ ἐν Γεωργίᾳ, ὁ νεαρὸς Ἱεροδιάκονος συλληφθεὶς ὡς «ἐχθρὸς τοῦ λαοῦ» ὑπέστη φυλακίσεις, ταπεινώσεις, εὐτελισμούς, δημοσίας διαπομπεύσεις καὶ ἀνηκούστους βασάνους. Κατεδικάσθη εἰς θάνατον καὶ ἐτυφεκίσθη μαζὶ μὲ πολλοὺς ἄλλους, ἀλλὰ χάριτι θεῖα διεσώθη θαυματουργικῶς. Ἀργότερον ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος καὶ Πνευματικός, ἐνῶ τὸ 1929 ἤλθεν ἐπιτέλους μετὰ ἀπὸ πολλὰς περιπετείας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐδῶ, ἡ Σίψα, ὁ σημερινὸς Ταξιάρχης, ἐδέχθη τὸν Ὁμολογητὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡγιάσθη ἀπὸ τὴν ἀγιότητά του. Πατὴρ γνήσιος, αὐστηρὸς εἰς τὸν ἑαυτόν του μέχρις ἄκρων, ἀλλ' ἐπιεικὴς καὶ μειλίχιος, ἀμνησίκακος καὶ συγχωρητικὸς πρὸς ὅλους τοὺς ἄλλους, συνεκακουχεῖτο καὶ συνέπασχε θυσιαστικῶς μὲ τὸν λαὸν τῆς περιοχῆς. Κατεδικάσθη καὶ πάλιν εἰς θάνατον τὸ 1941 ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ βορρᾶ ὁμοδόξων εἰσβολέων καὶ διεσώθη καὶ πάλιν θαυματουργικῶς, διὰ τὴν συνεχίση νὰ διέρχεται εὐεργετῶν καὶ φανερῶν τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς ὁσιακῆς κοιμήσεώς του πρὸ ἡμίσεος αἰῶνος.

Ποίαν ἀρετὴν δὲν εἶδομεν βιουμένην ὑπὸ τοῦ Γέροντος Γεωργίου; Ποίαν χάριν δὲν εἶδομεν ἀνάγλυφον εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὴν πολιτείαν του; Ποίαν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ δὲν ἐπολλαπλασίασεν ὡς ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν φιλότιμος ἐκείνος δοῦλος τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς; Ὑπῆρξεν ὁ «μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον». Ὁ καλὸς ἐργάτης τῆς πρώτης ὥρας. Ὁ πιστὸς οἰκονόμος τῶν θείων μυστηρίων. Ὁ μὴ ἐπαισχυθεὶς τὸ Ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ βαστάσας ἀγογγύστως καὶ μετὰ χαρᾶς τὸν Σταυρόν Του καὶ τὸν ὀνειδισμόν Του μέχρι τέλους! Ὄντως, ἀγαπητοί, ὁ εἰκοστὸς αἰὼν ἔδωκε πολλοὺς Ἁγίους εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, πρὸς στηριγμὸν τῆς Πίστεως εἰς τὰς δυσκόλους συστροφὰς τῆς ἱστορίας του. Μερικῶν ἐξ αὐτῶν εἶχομεν προσωπικῶς τὴν μεγάλην τιμὴν καὶ εὐλογίαν νὰ ἀναγνωρίσωμεν καὶ ἀνακηρύξωμεν πανηγυρικῶς τὴν ἀγιότητα διὰ Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως. Ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων, νομίζομεν, εἶναι ὁ ἰδικὸς σας Ἅγιος, ὁ Ἅγιος Γεώργιος ὁ Καρσλίδης, ὁ Πόντιος, ὁ Δραμινός, ὁ Ὅσιος, ὁ Ὁμολογητής, ὁ γνήσιος φίλος τοῦ Χριστοῦ! Λέγοντες μετὰ τοῦ Προφητάνακτος: «Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι Σου, ὁ Θεός» (Ψαλμ. 138: 17), σεμνυνόμεθα ἐν Κυρίῳ ὅτι ἐδώκαμεν καὶ δίδομεν τὴν πρέπουσαν τιμὴν καὶ ἀναγνώρισιν εἰς τὸν νεώτερον φίλον Του Γεώργιον. Εἴσθε μακάριοι ποὺ ἔχετε ἐν τῷ προσώπῳ του ἓνα ἀκόμη οὐράνιον προστάτην τῆς Δράμας καὶ τῆς Μακεδονίας. Ἀπομένει νὰ εἴσθε - νὰ εἴμεθα ὅλοι! - συντονισμένοι εἰς τοὺς ρυθμοὺς τῆς εὐσεβείας του. Νὰ ἀναλογιζώμεθα τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰς συμβουλὰς του καὶ νὰ ἀκολουθῶμεν κατὰ δύναμιν τὸ θαυμαστὸν παράδειγμά του. Ὁ Ὅσιος Γεώργιος

εἶναι φάρος τηλαυγῆς τῆς ζωῆς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὁδοδείκτης ἀκριβῆς τῆς ἀσφαλοῦς πορείας πρὸς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ!

Δεχόμενοι διὰ τῶν χειρῶν σας, Ἱερώτατε Μητροπολίτα Δράμας κ. Παῦλε, τὸ προσφερόμενον ἐκ μέρους τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸν πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τὸ τεμάχιον τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ὁμωνύμου τοῦ Μεγαλομάρτυρος νέου Ἁγίου καὶ τὴν σεβασμίαν εἰκόνα του, δεχόμεθα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὅχι μόνον εἰς χάρτην καὶ μελάνην, ἀλλὰ βεβιωμένον πρακτικῶς καὶ μεμαρτυρημένον εἰς τὴν σύγχρονον ἡμῶν ἐποχὴν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου. Τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν ἐφαρμογὴν του! Θαυμάσιος ὁ συμβολισμός, μέγα τὸ δῶρημα. Ἐκφράζομεν ὀλόθυμον τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐαρέσκεϊαν καὶ ἐγκάρδιον τὴν Πατρικὴν καὶ ἀδελφικὴν ἡμῶν εὐχαριστίαν! Δεχθῆτε καὶ σεῖς, παρακαλοῦμεν, «εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν» καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπισκέψεως ἡμῶν τὸ ἱερὸν τοῦτο ἐγκόλπιον μὲ τὴν ἀπεικόνισιν τοῦ προστάτου σας Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ ἐτέρου κορυφαίου Πέτρου καὶ εὐχέσθε μετὰ τοῦ εὐαγοῦς ἱεροῦ Κλήρου σας, τῶν Μοναχῶν καὶ παντὸς τοῦ χριστωνύμου πληρώματος τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας σας, ὑπὲρ τῆς ἐσταυρωμένης Μητρὸς Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον τέκνων τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκφράζομεν ἅπαξ ἔτι τὴν εὐγνώμονα εὐχαριστίαν ἡμῶν πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον, διότι ἦλθεν ἐκ τῆς ἑδρας αὐτοῦ διὰ νὰ συναντηθῶμεν, συνεορτάσωμεν καὶ συνευφρανθῶμεν πνευματικῶς ἐδῶ εἰς τὴν Δράμαν, ὁμοῦ καὶ μετὰ πλειάδος ἀδελφῶν Ἱεραρχῶν, τοὺς ὁποίους ὡσαύτως θερμῶς εὐχαριστοῦμεν. Ἡ συλλειτουργία μας σήμερον ἐνισχύει τοὺς μεταξὺ ἡμῶν δεσμοὺς ἐν Χριστῷ, εἰς δεσμοὺς ἐκ τῆς κοινῆς πνευματικῆς μας καταγωγῆς, καὶ μᾶς ὑπενθυμίζει τὸ ψαλμικὸν «Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν...».

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Διὰ τῶν εὐχῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Εἰκοσιφοίνισσας καὶ Σουμελιώτισσας, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Καρσλίδου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, χαίρετε, ὑγιαίνετε, μακροημερεύετε, εὐοδοῦσθε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, εἰς πᾶσαν ἀρετὴν καὶ πάντα ἔπαινον, πληροῦσθε χάριτος, ἀγιάζεσθε, σῶζεσθε! Ἡ ἀγάπη καὶ εὐλογία τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Πατριάρχου σας σᾶς συνοδεύουν!

ΠΡΟΠΟΣΙΣ
ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΓΕΥΜΑ
ΤΟΥ ΕΞΟΧ. κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ
(2 Νοεμβρίου 2008)

Ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργέ,
Ἱερώτατοι Ἀδελφοί,
Ἐντιμότατοι ἐκπρόσωποι τῶν διαφόρων Ἀρχῶν,
Ἀγαπητοὶ συνδαιτυμόνες,

Μετὰ τὴν οὐράνιον τράπεζαν τῆς Θείας Εὐχαριστίας, εἰς τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου μετέσχομεν, ἔχομεν ἤδη τὴν χαρὰν νὰ παρακαθήμεθα εἰς τὴν τράπεζαν ἀγάπης καὶ τιμῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Ἐξοχώτατος Ὑπουργὸς Μακεδονίας-Θράκης κ. Μαργαρίτης Τζίμας εὐηρεστήθη νὰ παραθέσῃ εἰς πάντας ἡμᾶς.

Ἦτο πραγματικὴ εὐλογία δι' ὅλους μας νὰ συνεορτάσωμεν τὸ πρῶτον ἐπισήμως τὸν νεωστὶ ἀναγνωρισθέντα ὡς Ἅγιον τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιον Γεώργιον τὸν Καρσλίδην. Ἡ παρουσία τῶν Ἀγίων εἶναι μοναδικῆς σπουδαιότητος διὰ τὴν πνευματικὴν πορείαν καὶ τὴν ὅλην ζωὴν τῶν Χριστιανῶν. Οἱ Ἅγιοι μᾶς φέρουν πλησιέστερον τὸν Θεόν, καὶ ἐμεῖς αἰσθανόμεθα κοντὰ τοὺς ἀσφάλειαν, στηριγμόν, παρηγορίαν. Μᾶς βεβαιώνουν διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Θεοῦ δι' ἡμᾶς καὶ μᾶς ἀναπτερώνουν τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας. Εἶναι οἱ πρόχειροι καὶ πρόθυμοι ἀντιλήπτορες, οἱ ὅποιοι καὶ θέλουν καὶ δύνανται νὰ μᾶς βοηθήσουν. Καὶ ἀκριβῶς τέτοιος ἀνεδείχθη εἰς τὸν τόπον σας ὁ Ὅσιος Γεώργιος. Ἐπικαλούμεθα τὸ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον του καὶ τὴν φιλόστοργον βοήθειαν καὶ συμπαράστασιν του ἐπὶ πάντας, ἐπὶ τὴν εὐλογημένην γῆν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀγιότοκον καὶ φιλόχριστον Ἑλλάδα.

Κρατοῦμεν ἀναχωροῦντες ἐκ Δράμας τὰς καλλιτέρας τῶν ἀναμνήσεων καὶ ἐκφράζομεν θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς πάντας ὅσοι, μὲ πρωτοπόρον τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην κ. Παῦλον, ἐκοπίασαν διὰ τὴν διοργάνωσιν τῶν ἐορτασμῶν καὶ ὅπωςδῆποτε συνέβαλον εἰς τὴν λαμπρότητά των. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμεν τὸν ἀγαπητὸν ἀμφιτρύωνα τοῦ παρόντος γεύματος Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν Μακεδονίας-Θράκης κύριον Μαργαρίτην Τζίμαν διὰ

τὴν ὅλην συμμετοχὴν του, διὰ τοὺς εὐλαβεῖς καὶ πλήρεις ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ λόγους του, τόσον χθὲς εἰς τὴν ἐπίσημον ὑποδοχὴν ἡμῶν, ὅσον καὶ σήμερον, καθὼς καὶ διὰ τὸ σημερινὸν γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐπισφραγίζει, ὡς εἴπομεν, τὴν χαρὰν τῆς προλαβούσης Θείας Λειτουργίας. Ἐξαιρέτως ὅλως εὐχαριστοῦμεν καὶ διὰ τὸ προσφερθὲν ὡραῖον ἱερὸν ἐγκόλπιον. Φέροντες αὐτὸ ἐπὶ τοῦ στήθους θὰ ἐνθυμούμεθα, κύριε Ὑπουργέ, τὴν ἀγάπην σας καὶ ὅπως δὴποτε θὰ μνημονεύωμεν ἐν προσευχῇ τοῦ ὀνόματός σας καὶ τῶν προσφιλῶν οἰκείων σας.

Παρακαλοῦμεν, Ἐξοχώτατε, νὰ μεταφέρετε εἰς τὸν κύριον Πρωθυπουργόν, εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἐκπροσώπους ὅλων τῶν κομμάτων ἐν τῇ Ἐθνικῇ Ἀντιπροσωπείᾳ, τὰς θερμότερας τῶν εὐχῶν, τὴν Πατρικὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐγκάρδιον Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν.

Εὐχαριστοῦντες καὶ αὖθις, ὑψοῦμεν τὸ ποτήριον ὑπὲρ ὑγιείας καὶ μακροημερεύσεως τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ καὶ πάντων τῶν παρισταμένων.

**ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΙΔΑ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΑΥΤΟΥ
ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ
(2 Νοεμβρίου 2008)**

Ἱερώτατοι ἅγιοι Ἀδελφοί,
Ἐντιμότατοι ἐπίσημοι ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν,
Φιλόμουςος ὁμήγουρις,

Πολλὴν συγκίνησιν δοκιμάζομεν ἀπόψε μὲ τὴν ὡραίαν καλλιτεχνικὴν ἐκδήλωσιν, τὴν ὁποῖαν διωργανώσατε διὰ νὰ τιμήσετε τὴν δεκάτην ἐβδόμην ἐπέτειον τῆς ἐνθρονίσεώς μας εἰς τὸν ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Βεβαίως τιμώμενον πρόσωπον τῶν ἡμερῶν εἶναι ὁ Ὅσιος Γεώργιος ὁ Καρσλίδης, ὁ νέος Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας. Δι' αὐτὸν ἤλθαμεν εἰς τὴν Δράμαν, δι' αὐτὸν ἔγιναν ὅλαι αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἐκδηλώσεις καὶ ἱεραὶ τελεταί. Ὅμως δὲν διέλαθε τῆς ἀγάπης σας καὶ ἡ προσωπικὴ ἡμῶν ἐπέτειος, καὶ ἠθελήσατε νὰ τὴν τιμήσετε μὲ τὴν ἀποφινὴν ἐκδήλωσιν. Ἀποδεχόμεθα τὴν τιμὴν, ἀλλ' ἀναφέρομεν αὐτὴν εἰς τὸν ἅγιον θεσμόν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ εἰς τὴν ποτνίαν κοινὴν πάντων ἡμῶν Μητέρα, τὴν Ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ὁποία μᾶς ἐνεπιστεύθη τοὺς οἶκας τοῦ σκάφους τῆς εἰς ἡμέρας κατ' ἐξοχὴν δυσκόλους.

Ἡ Πατριαρχικὴ εὐθύνη, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ πρωτευθύνου θρόνου τῆς ἀνὰ τὸν κόσμον Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι ἀσυλλήπτων διαστάσεων! Κάθε ἀνθρώπινος ὦμος εἶναι μικρὸς καὶ ἀσθενὴς διὰ νὰ τὴν βαστάσῃ. Τὴν ἐδέχθημεν ὡς τὸν προσωπικὸν μας σταυρόν, τὸν ὁποῖον ὁ Χριστός, διὰ τῆς τιμίας ψήφου τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων τῆς Ἐνδημούσης Συνόδου τοῦ Θρόνου, ἐπέθηκεν ἐπὶ τοῦ ὤμου μας. Ἐὰν Γρηγόριοι καὶ Χρυσόστομοι καὶ Φώτιοι ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ὑστεροῦντας εἰς δυνάμεις καὶ ἀξίαν διὰ τὴν ἄρσιν τοιοῦτου σταυροῦ, πολὺ περισσότερον ἢ Μετρίότης ἡμῶν. Ὅμως καθ' ὅλην τὴν διαρρεύσαν δεκαεπταετίαν ἡσθάνθημεν πολλάκις τὸν Χριστὸν νὰ κουφίζῃ τὸ βάρος, θέτων τὸν ἰδικόν του πανάγιον ὦμον ὑπὸ τὸν Πατριαρχικὸν ἡμῶν σταυρόν, παρηγορῶν, ἐνισχύων, ἐνδυναμῶν καὶ στηρίζων ἡμᾶς πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως. Πολλάκις ὅταν ἡ ἀγωνία μας ἐκορυφοῦτο καὶ ὁ ἰδρὼς

ἔσταζεν ὥσει θρόμβοι αἵματος, Ἐκεῖνος ἔσπευδε καὶ ἔδιδε λύσεις, διήνοιγεν ὁδούς, ἤλλαζεν ἐπὶ τὰ βελτίω τὸν ροῦν τῶν πραγμάτων. Μυρίας δόξας ἅς ἔχη τὸ πανάγιον Ὄνομά Του! Πιστεύομεν ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον, διὰ πρεσβειῶν τῆς Παμμακαρίστου Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου καὶ πάντων τῶν ἐν Ἁγίοις προκατόχων ἡμῶν, δὲν θὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃ, ἀλλὰ θὰ συνεχίσῃ ἐνισχύων, παραμυθῶν, φωτίζων καὶ κατευθύνων ἡμᾶς εἰς τὸ ἐνεργεῖν τὸ συμφέρον τῇ Ἐκκλησίᾳ. Παρακαλοῦμεν δὲ ὅπως καὶ αἱ ἰδικαὶ σας εὐχαὶ μᾶς συνοδεύουν. Τὰς ἔχομεν πολλὴν ἀνάγκην, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι πλέον δὲν ἔχομεν εἰς τὴν Πόλιν οὔτε κἂν τὴν ἀνθρωπίνην παρηγορίαν ἐκ τῆς παρουσίας ἱκανοῦ ἀριθμοῦ Χριστιανῶν καὶ ὁμογενῶν, λόγῳ τῶν καιρικῶν περιστάσεων, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὰς σωματικὰς δυνάμεις καὶ ἀντοχὰς ποὺ εἴχαμε πρὸ δεκαεπταετίας. Ὅμως πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον τῆς Ζωῆς καὶ Ἀρχιποιμένα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀνατιθέμεθα εἰς Αὐτὸν τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μας.

Ἐχάρημεν τοὺς μουσικοὺς καὶ τὰ συγκροτήματα. Εἶδομεν ἀνάγλυφον εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν τῆς ἔκφρασιν τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν ἀρχοντιὰν τοῦ Γένους. Θὰ κρατήσωμεν τὴν διὰ τῆς ἐκδηλώσεως ἐκφρασθεῖσαν εὐλαβῇ ἀγάπην πρὸς τὸ πρόσωπον ἡμῶν ὡς τιμαλφές κειμήλιον εἰς τὸ ἐσώτερον ταμεῖον τῆς καρδίας μας. Συγχαίρομεν ὁλοψύχως καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμότατα πάντας τοὺς συμμετασχόντας καὶ πάντας ὅσοι καθ' οἷονδὴποτε τρόπον εἰργάσθησαν διὰ τὴν διοργάνωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς ἐσπερίδος, μὲ πρῶτον τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Δράμας κ. Παῦλον, τὸν ὁποῖον ἐπιπροσθέτως εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ὥραίαν προσφώνησίν του. Ἀκόμη, εὐχαριστοῦμεν πολὺ τὸν ὁμιλητὴν τῆς ἐσπέρας Ὁσιολογιώτατον καὶ φίλτατον π. Δοσίθεον Κανέλον, Ἡγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Τατάρνης, διὰ τὴν ἔστω καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐξωτερίκευσιν τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀγαπώσης καρδίας του πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας ἐραστὴς ἀπὸ ἐτῶν τυγχάνει, καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν Μετρίότητα. Ἔχετε ὅλοι ὁλόθυμον τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐαρέσκειαν. Νὰ ζῆτε καὶ νὰ συνεχίσετε κρατοῦντες τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰς ὥραίας παραδόσεις σας, αἱ ὁποῖαι εἶναι βασικὸν στοιχεῖον τῆς ταυτότητος καὶ τῆς αὐτοσυνειδησίας τοῦ Γένους.

Καὶ πάλιν σᾶς εὐχαριστοῦμεν! Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογῇ!

**ΠΡΟΠΟΣΙΣ
ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟΝ ΤΟΥ ΕΝΤΙΜ. κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΔΡΑΜΑΣ
(2 Νοεμβρίου 2008)**

Ἱερώτατοι Ἀδελφοί,
Ἐντιμότατε κύριε Δήμαρχε Δράμας,
Ἀγαπητοὶ συνδαιτυμόνες,

Τὸ δεῖπνον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἡ εὐγένεια καὶ εὐλαβὴς ἀγάπη τοῦ κυρίου Δημάρχου παραθέτει, ἀποτελεῖ καταληκτῆριον ἐκδήλωσιν τῆς ἐπισήμου Πατριαρχικῆς παρουσίας εἰς τὴν Δράμαν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐορτασμῶν τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς Ἁγίου τοῦ Ὁσίου Γεωργίου.

Τὸ τριήμερον ὑπῆρξε πλουσιώτατον εἰς εὐλογίαν Θεοῦ, εἰς πνευματικὴν ἀνάτασιν, εἰς σύσφιγξιν ἱερῶν δεσμῶν, εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ εὐσεβοῦς φρονήματος, εἰς κοινωνίαν ἀγάπης, εἰς κοινὴν πάντων χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν. Ἐζήσαμεν ὅλοι ἐντόνως τὴν παρουσίαν τῆς χάριτος τοῦ τιμωμένου Ἁγίου. Πιστεύομεν ὅτι ὁ «ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνήμαῖς τῶν Ἀγίων» Του Θεός, εὐαρεστηθείς, ἐξέκυψεν ἐξ οὐρανοῦ, ἤκουσε τῆς φωνῆς ἡμῶν, ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τῆς Εὐχαριστίας μας καὶ εἶδεν ἰλέῳ ὄμματι τὴν ἄμπελον τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, εὐκκληματοῦσαν, ἄλλωστε, καὶ κυπρίζουσαν, διὰ τῶν ἐργωδῶν προσπαθειῶν τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου κυρίου Παύλου, συνεχίζοντος ἐπιτυχῶς τὸ ἔργον τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου του κυροῦ Διονυσίου.

Ἡ συνάντησις, γνωριμία καὶ ἐπικοινωνία μὲ τὰς φιλοχρίστους Ἀρχὰς τοῦ τόπου, καθὼς καὶ μὲ τὸ πλῆθος τοῦ θεοσεβοῦς λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ καὶ πίστει πολλῇ βιώνει τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας, στερρῶς ἐχόμενος τῶν ἱερῶν πατρικῶν παραδόσεων καὶ τῶν ὑψηλῶν τοῦ Γένους ιδεωδῶν, ὑπῆρξε δι' ἡμᾶς πηγὴ ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως καὶ χαρᾶς. Ὡς Μήτηρ Ἐκκλησία σεμνυνόμεθα ἐπὶ τεκναγαθίᾳ, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ὅλον πλήρωμα τῆς θεοσώστου Μητροπόλεώς σας, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, ἀνήκει εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐκείνας Ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τὰς ἐμπεπιστευμένας, λόγῳ τῶν καιρικῶν περιστάσεων, ἐπιτροπικῶς εἰς τὴν φιλόστοργον προστασίαν καὶ μέριμναν τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀναχωροῦντες αὐριον ἐκ Δράμας, προκειμένου νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὰς Πάτρας καὶ τὰ λοιπὰ σημεῖα τοῦ προγράμματος τῆς ἐπισκέψεως ἡμῶν, εἴμεθα ἔμφορτοι μὲ πλούσια ἱερὰ βιώματα καὶ λίαν ἀγαθὰς ἀναμνήσεις. Αὐτόνοητον εἶναι ὅτι ἀναχωροῦμεν μόνον σωματικῶς. Πνευματικῶς θὰ εἴμεθα πλησίον σας ἐν ἀγάπῃ καὶ προσευχῇ, αἱ ὁποῖαι καταργοῦν τὰς γεωγραφικὰς ἀποστάσεις. Εἰς τὴν καρδίαν μας πάντοτε θὰ ἔχετε διακεκριμένην θέσιν. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ δώσωμεν συμβουλὰς. Ἐν μόνον θὰ συστήσωμεν: «Περисσεύειν μᾶλλον» εἰς ὅσα ἀγαθὰ, ὅσα χρηστὰ, ὅσα εὖφημα, ὅσα χριστοτερεπῇ, ὅσα ἄξια τοῦ ὀνόματος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους παρελάβετε παρὰ τῶν εὐσεβῶν πατέρων σας καὶ ἤδη πράττετε! Αὐτὸ θὰ εἶναι χαρὰ καὶ στέφανος τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Κύριε Δήμαρχε,

Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὸ ὠραῖον δεῖπνον. Εὐχαριστοῦμεν καὶ διὰ τὸ συμβολικὸν δῶρον σας, τὸ ὁποῖον καὶ τιμητικῶς θὰ ἀξιοποιήσωμεν φέροντες ἐπὶ τοῦ στήθους εἰς ἀνάμνησιν ἀγαθὴν καὶ μνείαν ὑμῶν εἰς τὰς ταπεινὰς προσευχὰς μας. Ἔχετε τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐαρέσκειαν. Ἔχετε, ἀκόμη, μαζί μὲ τοὺς συνεργάτας σας καὶ ὅλους τοὺς δημότας Δράμας ὁλόθυμον τὴν Πατρικὴν ἡμῶν εὐλογίαν καὶ εὐχὴν. Ἡ εἰς δοθησομένην εὐκαιρίαν ἐπίσκεψίς σας εἰς τὴν Πόλιν θὰ ᾔτο ἰδιαιτέρα χαρὰ μας καὶ εὐκαιρία στοιχειώδους ἀνταποδόσεως τῆς φιλοξενίας. Προπίνομεν ὑπὲρ ὑγιείας καὶ μακροημερευσεῶς σας. Εἰς πολλὰ ἔτη!

8. ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Δράμας, ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε Μακεδονίας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Παῦλε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἀποστέλλοντες, περικλείστως ὧδε, Πατριαρχικὰ ἡμῶν εὐχαριστήρια Γράμματα πρὸς συνεργάτας καὶ ἐκλεκτοὺς παράγοντας τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἱερότητος, προτρέπομεθα αὐτὴν ὅπως ἐντείληται ταῖς ὑπηρεσίαις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὴν προώθησιν τούτων εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, εὐχαριστοῦντες καὶ συγχαίροντες καὶ αὖθις τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι ἐπὶ τῇ ἀρίστη ὁργανώσει πασῶν τῶν σχετικῶν λεπτομερειῶν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς δαψιλῶς εὐλογηθείσης ἀπὸ Θεοῦ ἐπισκέψεως ἡμῶν ἐκείνης, περιπτυσσόμεθα αὐτὴν ἐν Κυρίῳ καὶ ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας ὑμᾶς τὴν χάριν καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος Αὐτοῦ.

βῆ Δεκεμβρίου ι'

Ἡ ἀγαπῶσα ἐν Χριστῷ ἀδελφὴ

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Δράμας, ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε Μακεδονίας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος κύριε Παῦλε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἐπεστρέψαμεν θείᾳ συνάρσει καλῶς εἰς τὰ ἴδια, μετὰ τὴν παρ' ὑμῖν πρόσφατον ἐπίσκεψιν ἡμῶν διὰ τὴν ἐπίσημον καθιέρωσιν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μνήμης τοῦ νέου Ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας, Ὁσίου Γεωργίου τοῦ Καρσλίδου. Εἰσέτι φέρομεν ἐν ρισὶ τὴν εὐωδίαν τῆς χάριτος τοῦ Ἀγίου καὶ ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν πολλὴν πρὸς αὐτὸν εὐλάβειαν καὶ τιμὴν τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς Δράμας, ὁ ὁποῖος ἠὺμοίρησε νὰ ἔχῃ τοιοῦτον οὐράνιον προστάτην καὶ πρέσβυν αὐτοῦ τὰ πρὸς τὸν Θεόν. Ἀλλ' εἵμεθα εὐτυχεῖς διότι καὶ τεμάχιον τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ λειψάνου καὶ σεπτὴν εἰκόνα ἐδωροφορήθημεν ὑπὸ τῆς ὑμετέρας φίλης Ἱερότητος, ἅτινα καὶ ἀποκείνται ἤδη εἰς τὸν πανίερον Πατριαρχικὸν ἡμῶν Ναὸν τοῦ συνωνύμου τοῦ Ὁσίου Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, παραμυθία ἰσχυρὰ καὶ ἐνίσχυσις ζωηρὰ καὶ στηριγμὸς μέγας ἡμῶν καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας τῶν τοῦ Χριστοῦ πενήτων ἐν τῷ καθημερινῷ ἡμῶν καὶ πολυπόνῳ ἀγῶνι.

Ἐχάρημεν μεγάλως, Ἱερώτατε, ἰδόντες τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Δράμας, ἐκλεκτὴν ἐν ταῖς θυγατράσι τῆς ποτνίας Μητρὸς Ἐκκλησίας, τοῦ ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Οἰκουμενικοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνου, θάλλουσαν δίκην ἀμπέλου εὐκληματούσης καὶ ἐλαίας κατακάρπου, ὑπὸ τὴν ὀτρηνὰν γηπονίαν καὶ φιλόπονον καλλιέργειαν καὶ φροντίδα τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος καὶ τῶν τιμίων συνεργατῶν ὑμῶν. Συνεκινήθημεν ἀπὸ τὴν στερρότητα τοῦ Δραμινοῦ λαοῦ εἰς τὴν πατρώαν εὐσέβειαν καὶ τὰς τιμαλφεῖς ἱερὰς Παραδόσεις τοῦ Γένους, ἣν ὅπωςδήποτε ἐνισχύει ἀρκούντως καὶ ἡ ἐκ Πόντου καὶ Θράκης καὶ ἄλλων ἀρχαίων τοῦ Γένους ἐστιῶν προσφυγὴ αὐτόθι ἐκλεκτῶν ψυχῶν, μία τῶν ὁποίων καὶ πλέον ἀντιπροσωπευτικὴ ἦτο ὁ ἀσκητικώτατος Ἀργυρουπολίτης νέος Ἅγιος καὶ Ὁμολογητὴς τοῦ Χριστοῦ Ὁσιος Γεώρ-

γιος ὁ Καρσλίδης. Συνεκινήθημεν ἐπίσης μεγάλως ἐκ τῶν ἐπιδειχθέντων τῇ Μετριοτήτι ἡμῶν καὶ τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ παρὰ τοῦ εὐαγοῦς κλήρου καὶ πιστοῦ λαοῦ τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας ὑμῶν αἰσθημάτων βαθυτάτου σεβασμοῦ, εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως καὶ πολλῆς ἀγάπης, ἅτινα προδήλως ὑποκαίει καὶ ἐνισχύει ἡ ἀγάπη καὶ τὸ γνήσιον ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα τοῦ ἀξίου Ποιμενάρχου τῶν. Κρατοῦμεν τὰς πλέον ἀγαθὰς τῶν ἀναμνήσεων εἰς τὸ ἐσώτερον ταμιεῖον τῆς καρδίας ἡμῶν ὡς κειμήλιον τιμαλφέστατον.

Ἐκφράζοντες, ὅθεν, διὰ τῶνδε τῶν ἐπισήμων Γραμμάτων τῇ ὑμετέρᾳ ἀγαπητῇ Ἱερότητι ὀλόθυμον τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐαρέσκειαν καὶ θερμότητην τὴν ἀδελφικὴν ἡμῶν εὐχαριστίαν διὰ πάντα ὅσα ἀγαθὰ ἡ ἀγαπῶσα καὶ εὐθετος αὐτῆς καρδιά ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς τιμίας Πατριαρχικῆς ἡμῶν Συνοδείας εἰργάσατο κατὰ τὴν ἐπίσημον ἡμῶν ἐπίσκεψιν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ αὐτῆς, ἐπιστέλλομεν δι' αὐτῆς πρὸς πάντα τὸν κατ' αὐτὴν εὐαγῇ ἱερὸν κλῆρον καὶ ἀξιονόμαστον μοναχισμόν καὶ χριστώνυμον λαὸν τὴν ἀπὸ κέντρου ψυχῆς πατρικὴν ἡμῶν εὐχὴν καὶ Πατριαρχικὴν εὐλογίαν. Ὁ δὲ ἐπείγόμενος ἵνα σαρκωθῇ δι' ἡμᾶς Θεὸς Λόγος, διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ὁσίου Γεωργίου, εἴθε νὰ χαρίζεται τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι ἔτη ἐν υἡγείᾳ πολλά, ἵνα μετ' ἐπιστήμης ποιμαίνῃ εἰς σωτηρίαν τὴν πιστευθεῖσαν αὐτῇ ἐκλογάδα.

βη' Δεκεμβρίου α'

Ἐκ τῆς ἁγίας ἐν Χριστῷ ἀδελφῆς

Ἐξοχώτατε,

Ἐπανακάμψαντες ἀπροσκόπτως τῇ παντοδυνάμῳ χάριτι τοῦ Τρι-
σαγίου ἡμῶν Θεοῦ εἰς τὴν ἐν Φαναρίῳ ἀγιόδητον ἑπαλξιν τῆς Μητρὸς
Ἐκκλησίας, καὶ ἔμφορτοι γενόμενοι ἐξ ἀγαθῶν ἀναμνήσεων καὶ ἀνεξι-
τήλων γηθοσύνων βιωμάτων, ἅτινα δαφιλῶς ἀπεκομίσαμεν ἐκ τῆς ἐν
Δράμα προσφάτου ἐπισκέψεως ἡμῶν, μιμνησκόμεθα εὐγνωμόνως καὶ
τῆς ὑμετέρας προσφιλεστάτης ἡμῖν Ἐξοχότητος, ἀναπολοῦντες ἐν
εὐχαριστίᾳ πολλῇ ὅσα ὑψηλά, εὐτυχῇ καὶ θεάρεστα ἐβιώσαμεν κατὰ
τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν ταύτην, ἃ ἐν πολλοῖς ὀφείλονται καὶ εἰς τὴν πρω-
τοστατικὴν συμβολὴν τῆς ὑμετέρας θεσμικῆς ιδιότητος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ
ἀμέριστον προσωπικὸν ἐνδιαφέρον τῆς φιλογενοῦς καρδίας σας, διὰ
τὴν εὐκλειαν τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τὴν ἀνάψυξιν καὶ τιμὴν
τῶν πλαισιούντων τὴν μαρτυρικὴν διακονίαν αὐτοῦ.

Εὐχαριστοῦμεν πάλιν καὶ πολλάκις διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιδειχθεῖσαν
φιλόξενον διάθεσιν καὶ ὀργανωτικὴν μέριμναν, προκειμένου νὰ στεφθῇ
μὲ ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν τὸ ταξίδιον ἡμῶν τοῦτο, καὶ ἐπαινοῦμεν ἀπὸ
καρδίας τὴν ὁτρηρὰν καὶ ἀγλαόκαρπον τῷ ὄντι διακονίαν σας, εἰς τὴν
ἑπαλξιν ταύτην, εἰς ἣν ὑπὸ τῆς Ἐντίμου Ἑλληνικῆς Πολιτείας φρου-
κτωρὸς καὶ πρωτεργάτης ἐτάχθητε.

Κατακλείοντες τὸν λόγον εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας εἰς ὑμᾶς προσω-
πικῶς, τοὺς προσφιλεῖς οἰκείους καὶ τοὺς συνεργοὺς ὑμῶν, ὑγιεῖαν
σταθερὰν καὶ ἀμείωτον ἔμπνευσιν καὶ ἀπαρασάλευτον ἀποδοτικότητα
εἰς τὴν ἐργώδη ὑπηρεσίαν ὑμῶν, ἵνα ἐπὶ μήκιστον συνεχίσητε τὴν ἀξιό-
λογον προσφορὰν σας πρὸς κουφισμὸν καὶ ποικίλην διευκόλυνσιν τῶν
πολιτῶν τῆς εὐθύνης σας ἀλλὰ καὶ μείζονα δοξασμὸν τοῦ μαρτυρικοῦ
Γένους ἡμῶν.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος εἴησαν μεθ' ὑμῶν
πάντοτε.

Τῇ Δεκεμβρίου ι'
Τῆς ὑμετέρας ἐριτίμου Ἐξοχότητος
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

Κωνσταντῆς Θεοδοσιάδης

Τῷ Ἐξοχωτάτῳ
κυρίῳ Μαργαρίτῃ Τζίμα,
Υπουργῷ Μακεδονίας-Θράκης,
εἰς Θεσσαλονίκην.

Τῷ Ἐντιμοτάτῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ Ἀθανασιάδῃ, Προέδρῳ Τ.Ε.Δ.Κ.
Νομοῦ Δράμας, Δημάρχῳ Σιταγρῶν, τέκνῳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν
Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Ἐπανακάμψαντες αἰσίως εἰς τὴν ἐν Φαναρίῳ ἱστορικὴν ἡμῶν Καθέ-
δραν, ἐκφράζομεν τὰς λίαν θερμὰς εὐχαριστίας ἡμῶν δι' ὅσα εὐτυχῇ,
ὑψηλὰ καὶ θεάρεστα ἐπράξατε δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς συνοδοὺς ἡμῶν, ἐπευ-
χόμενοι ἐκ καρδίας ὅπως ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνι-
σχύῃ καὶ κρατύνῃ κατ' ἄμφω τὴν ὑμετέραν προσφιλεῖ Ἐντιμότητα πλη-
θύνων τὰ ἔτη αὐτῆς πρὸς συνέχισιν ἐπὶ ὅτι μήκιστον ἔτι τῆς ἐν τῇ εὐθυ-
νηφόρῳ προφυλακῇ τῆς Δημαρχίας καὶ διὰ τὴν θεσμικὴν διατράνωσιν
τῆς Ἐκκλησίας, ἀγλαοκάρπου καὶ τιμίας διακονίας σας.

Ἡ θερμὴ ὑμῶν ἐν Δράμα ὑποδοχή, ἡ γενομένη πρὸς ἡμᾶς ποικίλη
πρόνοια, ὡς καὶ τὰ πολύτιμα δῶρα τῆς ὑμετέρας εὐγενοῦς καρδίας,
διατηροῦνται ἐν νῷ ὡς ἀνεξίτηλοι γλυκεῖαι ἀναμνήσεις καὶ δηλοῦν
ἅπαξ ἔτι τὴν υἱικὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἀνυπόστολον σεβασμὸν ὑμῶν πρὸς
τὴν Μητέρα σας Ἐκκλησίαν, τὴν διάτρητον μὲν ἀπὸ τὰς πληγὰς τῶν
ἐπιβουλεωμένων αὐτῇ, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ ἄτρωτον τῇ Παντοδυνάμῳ
Χάριτι τοῦ Ἀρχιποίμενος Κυρίου καὶ ἀναζωογονουμένην ἐν τῇ ἀγάπῃ
τῶν τέκνων αὐτῆς.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐπικαλούμεθα τὰ κράτιστα ἐφ' ὑμᾶς, τοὺς οἰκείους
καὶ τοὺς συνεργοὺς ὑμῶν, παρὰ τοῦ δωρεοδότου Τρισαγίου ἡμῶν Θεοῦ,
Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴησαν μετὰ πάντων ὑμῶν.

Τῇ Δεκεμβρίου ι'
Κωνσταντῆς Θεοδοσιάδης

Τῷ Ἐντιμοτάτῳ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ Εὐμοιρίδῃ, Νομάρχῃ Δράμας, τέκνῳ τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Μετὰ μεγίστης χαρᾶς ἐπικοινωνοῦμεν καὶ αὖθις μεθ' ὑμῶν διὰ τῶνδε τῶν Πατριαρχικῶν ἡμῶν Γραμμάτων, ἵνα καὶ διὰ χάρτου καὶ μέλανος διαζωγραφίσωμεν ἐναργῶς, ὅση ἐν ἡμῖν δύναμις, τὰ πληροῦντα τὴν πατρικὴν καρδίαν ἡμῶν αἰσθήματα εὐγνώμονος εὐχαριστίας, δι' ὅσας τιμητικὰς ἐνεργείας καὶ λοιπὰς κορυφαίας ἐκδηλώσεις ἐπεφύλαξεν ἡ ὑμετέρα ἀγαπητὴ Ἐντιμότης εἰς ἡμᾶς καὶ τοὺς συνοδοὺς ἡμῶν, κατὰ τὴν διαγενομένην προσφάτως ἐν Δράμᾳ ἀλησμόνητον τῷ ὄντι ἐπίσκεψιν.

Διεπιστώσαμεν ἰδίῳις ὅμμασι τὸ ὑψηλὸν ἦθος καὶ τὴν ἀνυπόστολον καρτερίαν ὑμῶν ἐν τῇ προκεχωρημένῃ ταύτῃ καὶ ἐπιπόνῳ προσφυλακῇ τῆς νομαρχιακῆς αὐτοδιοικήσεως, καὶ συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν συσπείρωσιν πάντων περὶ τὴν Ὁρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν, τὴν ἀγαστὴν συμπόρευσιν μετὰ τοῦ ἀκαμάτου ποιμένου τῆς ἱστορικῆς ταύτης Ἐπαρχίας καὶ διὰ τὴν ἐν γένει ἐργώδη διακονίαν καὶ προσφορὰν σας.

Ἡ ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν προκειμένῳ τοῦ μαρτυρικοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στάσις καὶ συμπεριφορὰ ὑμῶν ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὴν παράθεσιν τοῦ μεγάλου ἐν τοῖς προκατόχοις ἡμῶν Πατριάρχου Ἰωακεῖμ τοῦ Γ' γράφοντος εἰς πολιτειακὸν παράγοντα τῆς ἐποχῆς του, ὅτι «ἡ τῶν ἀρετῶν ἡγεμονεύουσα εὐσέβεια τῶν ἡγεμόνων ἐστὶν ὁ τιμιώτερος διάκοσμος, ἐπιπροστιθεῖσα τῷ τῆς ἐξουσίας περιλάμπρῳ διαδήματι τοὺς μαργαρίτας τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἐξόχου φρονήματος».

Ἐνεκα τούτων, ἐπιθυμοῦμεν καὶ αὖθις νὰ εὐχαριστήσωμεν ὑμᾶς ὀλοθύμως, καταστέφοντες τὸ τίμιον πρόσωπον ὑμῶν, τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς συνεργοὺς σας, ὡς καὶ πάντα ἐξυφανθέντα ἀφ' ὑμῶν μεγάλοπνοον προγραμματισμὸν καὶ ἀγαθὴν πρωτοβουλίαν, μὲ τὴν

πατρικὴν ἡμῶν εὐχὴν καὶ Πατριαρχικὴν εὐλογίαν, ἐπευχόμενοι ἀπὸ καρδίας ὑγιεῖαν σιδηρᾶν καὶ οὐρανόφοιτον ἀγαθοδωρίαν, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ ἀμείωτον παραγωγικὴν ἐμφάνειαν εἰς τὸν διοικητικὸν μηχανισμόν, ὃν ἡ στιβαρὰ ὑμῶν δεξιὰ διακρατεῖ καὶ χειρίζεται.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ τὴν ὑμετέραν Ἐντιμότητα τὴν χάριν, τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ τὰ πλούσια δωρήματα τοῦ Πανοικτίρμονος Τριαδικοῦ ἡμῶν Θεοῦ, σὺν τῇ ὀλοκαρδίῳ ἀγάπῃ τῆς ἡμετέρας Μετριοτήτος, εὐχόμενοι εὐφρόσυνον ἅγιον Δωδεκαήμερον.

Ἰβή Δεκεμβρίου ι'
 Ὁ Παντοκράτωρ Θεὸς εὐχέται

Τῷ Ἐντιμοτάτῳ κυρίῳ Θωμᾷ Μαργαρίτῃ, Δημάρχῳ Δράμας, τέκνῳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Ἐπανακάμψαντες αἰσίως εἰς τὴν ἐν Φαναρίῳ ἱστορικὴν ἡμῶν Καθέδραν, ἐκφράζομεν τὰς λίαν θερμὰς εὐχαριστίας ἡμῶν δι' ὅσα εὐτυχῇ, ὑψηλὰ καὶ θεάρεστα ἐπράξατε δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς συνοδοὺς ἡμῶν, ἐπευχόμενοι ἐκ καρδίας ὅπως ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνισχύῃ καὶ κρατύνῃ κατ' ἄμφω τὴν ὑμετέραν προσφιλῇ Ἐντιμότητᾳ πληθύνων τὰ ἔτη αὐτῆς πρὸς συνέχισιν ἐπὶ ὅτι μήκιστον ἔτι τῆς ἐν τῇ εὐθυνηφόρῳ προφυλακῇ τῆς Δημαρχίας καὶ διὰ τὴν θεσμικὴν διατράνωσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἀγλαοκάρπου καὶ τιμίας διακονίας σας.

Ἡ θερμὴ ὑμῶν ἐν Δράμᾳ ὑποδοχή, ἡ γενομένη πρὸς ἡμᾶς ποικίλη πρόνοια, ὡς καὶ τὰ πολύτιμα δῶρα τῆς ὑμετέρας εὐγενοῦς καρδίας, διατηροῦνται ἐν νῷ ὡς ἀνεξίτηλοι γλυκεῖαι ἀναμνήσεις καὶ δηλοῦν ἅπαξ ἔτι τὴν υἱικὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἀνυπόστολον σεβασμὸν ὑμῶν πρὸς τὴν Μητέρα σας Ἐκκλησίαν, τὴν διάτρητον μὲν ἀπὸ τὰς πληγὰς τῶν ἐπιβουλεuoμένων αὐτῇ, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ ἄτρωτον τῇ Παντοδυνάμῳ Χάριτι τοῦ Ἀρχιποίμενος Κυρίου καὶ ἀναζωογονουμένην ἐν τῇ ἀγάπῃ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐπικαλούμεθα τὰ κράτιστα ἐφ' ὑμᾶς, τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς συνεργοὺς ὑμῶν, παρὰ τοῦ δωρεοδότου Τρισαγίου ἡμῶν Θεοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶησαν μετὰ πάντων ὑμῶν.

βῆ Δεκεμβρίου ι' ς
 ἡμεῖς ὁ δὲ Θεὸς εὐχέμεται

Τῇ Εὐγενεστάτῃ κυρίᾳ Εὐτυχίᾳ Δούσμπη-Σαριπανίδου, Διευθυντρίᾳ τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Δράμας, θυγατρὶ τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῇ, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Ἐπανακάμψαντες αἰσίως εἰς τὴν ἐν Φαναρίῳ ἱστορικὴν ἡμῶν Καθέδραν, ἐκφράζομεν τὰς λίαν θερμὰς εὐχαριστίας ἡμῶν δι' ὅσα εὐτυχῇ, ὑψηλὰ καὶ θεάρεστα ἐπράξατε δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς συνοδοὺς ἡμῶν, ἐπευχόμενοι ἐκ καρδίας ὅπως ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνισχύῃ καὶ κρατύνῃ κατ' ἄμφω τὴν ὑμετέραν προσφιλῇ Εὐγένειαν πληθύνων τὰ ἔτη αὐτῆς πρὸς συνέχισιν ἐπὶ ὅτι μήκιστον ἔτι τῆς ἀγλαοκάρπου καὶ τιμίας διακονίας σας.

Ἡ θερμὴ ὑμῶν ἐν Δράμᾳ ὑποδοχή, ἡ γενομένη πρὸς ἡμᾶς ποικίλη πρόνοια, ὡς καὶ οἱ πρόφρονες λόγοι τῆς ὑμετέρας εὐγενοῦς καρδίας, διατηροῦνται ἐν νῷ ὡς ἀνεξίτηλοι γλυκεῖαι ἀναμνήσεις καὶ δηλοῦν ἅπαξ ἔτι τὴν υἱικὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἀνυπόστολον σεβασμὸν ὑμῶν πρὸς τὴν Μητέρα σας Ἐκκλησίαν, τὴν διάτρητον μὲν ἀπὸ τὰς πληγὰς τῶν ἐπιβουλεuoμένων αὐτῇ, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ ἄτρωτον τῇ Παντοδυνάμῳ Χάριτι τοῦ Ἀρχιποίμενος Κυρίου καὶ ἀναζωογονουμένην ἐν τῇ ἀγάπῃ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐπικαλούμεθα τὰ κράτιστα ἐφ' ὑμᾶς, τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς συνεργοὺς ὑμῶν, παρὰ τοῦ δωρεοδότου Τρισαγίου ἡμῶν Θεοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶησαν μετὰ πάντων ὑμῶν.

βῆ Δεκεμβρίου ι' ς
 ἡμεῖς ὁ δὲ Θεὸς εὐχέμεται

Ο
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ
ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἐν Τρικάλοις τῇ 19ῃ Νοεμβρίου 2008

Πρὸς
Τὸν Σεβασμιώτατον
Μητροπολίτην Δράμας
κ. Παῦλον
Εἰς Δράμαν.

Σεβασμιώτατε καὶ ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Διὰ τῆς παρούσης δράττομαι τῆς εὐκαιρίας, καίτοι προσεπάθησα πολλές φορές τηλεφωνικῶς νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί Σας -σκέφτηκα νὰ μὴν ἐνοχλῶ περισσότερο διὰ τοῦ τηλεφώνου- νὰ Σᾶς ἐκφράσω τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μου καὶ τὰ ὀλοκάρδια συγχαρητήριά μου διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν φιλοξενίαν κατὰ τὰς ἐορτὰς ἐπὶ τῇ Ἀγιοκατατάξει τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, διὰ τὴν λαμπρότητα, τὴν τάξιν καὶ εὐκοσμίαν τῶν διεξαχθεισῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, διὰ τὸ εὐγευστον τῶν γευμάτων καὶ δείπνων, διὰ τὴν προσφορὰν τῶν πολλῶν καὶ ἐκλεκτῶν δώρων, ὡς καὶ δι' ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ τιμῆς πρὸς τὸ ταπεινὸν ἡμῶν πρόσωπον, τέλος διὰ τὴν καλλιέπειαν καὶ τὴν χειμαρρῶδη ἔκφρασιν τῶν κατὰ περίπτωσιν λεχθεισῶν ὁμιλιῶν Σας, εἰς ἃς διεφάνη ἡ ἐγκρατὴς γνώσις τοῦ Ἑλλήνος λόγου.

Εὐχόμεθα, Σεβασμιώτατε, ὅπως εἰς ἔτη πολλὰ Ἀρχιερατεύητε ἐν τῇ περιπύστῳ Ἱερᾷ Μητροπόλει Δράμας καὶ ὅπως ἡ Ἀρχιερατεία καὶ Διακονία Σας λαμπρύνηται ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, πρὸς δόξαν τοῦ Ἀγίου Θεοῦ καὶ σωτηρίαν ψυχῶν, πρεσβείαις πάντοτε τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου.

Αὐτοῦ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν!

ἡμεῖς ἀγαπᾷμεν ἐξέγερσιν ἔκστασι
οἱ ὁλοκαίριον ἡμῶν
ἡμεῖς ἀγαπᾷμεν ἐξέγερσιν ἔκστασι

ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΛΘΩ

ΚΑΡΤΑΙ Τῇ 6ῃ/19ῃ Νοεμβρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. Φ.2/16β/2707

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ
Μητροπολίτῃ Δράμας
Κυρίῳ κῶ Παύλῳ
Εἰς Δράμαν

Τὴν Ὑμετέραν Θεοτίμητον Σεβασμιότητα
εὐλαβῶς ἐν Κυρίῳ προσαγορεύομεν.

Διὰ τοῦ παρόντος ἱεροκοινοσφραγίστου ἡμῶν γράμματος προαγόμεθα ἵνα ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἐπιφυλαχθείσῃ τιμῇ, τῇ περιποιηθείσῃ ἀβραμιαίᾳ δοχῇ καὶ τῇ παρασχεθείσῃ ἐγκαρδίῳ φιλοξενίᾳ, ἐν πολλῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἐπιτροπὴν τὴν ἐκπροσωπήσασαν τὴν Ἱερὰν Κοινότητα, κατὰ τὰς ἐορτὰς ἐπὶ τῇ ἀναγραφῇ ἐν τῷ Ἀγιολογίῳ τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ νέου καὶ ὁμολογητοῦ, τοῦ ἐν Σίψᾳ τῆς Δράμας ὁσιακῶς κοιμηθέντος, τὴν 1ην καὶ 2αν Νοεμβρίου ἐ.ἔ.

Ἡ ὀρισθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Παν/των Γερόντων Νικοδήμου Ἀγιοπαυλίου, Γρηγορίου Ἱερομ. Ξενοφωντινοῦ καὶ τοῦ Ἀρχιγραμματέως Ἱερομ. Κυπριανοῦ ἐνημέρωσε τὸ Ἱερὸν Σῶμα διὰ τὸ αἴσιον πέρας τῆς ἀποστολῆς τῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτελέσθησαν οἱ ἐορτασμοὶ μετ' ἐκκλησιαστικῆς εὐπρεπείας καὶ τάξεως, ὑπὸ τὴν σεμνοπρεπῆ καὶ μεγαλύνουσαν παρουσίαν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου καὶ τὴν παράστασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου, πολλῶν ἀρχιερέων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πλήθους πιστῶν. Ἡ Ἱεροκοινοτικὴ Ἐπιτροπὴ διεκόμεν ἡμῖν τὴν ἐπιδαφιλευθεῖσαν εἰς αὐτὴν εὐλογίαν, πρωτίστως καὶ κυρίως τοῦ μεγάλου Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ τῆς πλειάδος τῶν ὑφ' Ὑμῶν προσκληθέντων ἀγίων ἀρχιερέων καὶ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἡμῶν κ.κ. Βαρθολομαίου.

Ἡ πρωτοβουλία τῆς ἀναδείξεως τοῦ Ὁσίου, ἡ διεκπεραίωσις τῆς ἀνακομιδῆς τῶν χαριτοβρύτων του λειψάνων καὶ τῆς διὰ Συνοδικῆς πράξεως ἀναγραφῆς του ἐν τῷ Ἀγιολογίῳ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, οὐ μὴν δὲ ἡ ἀρτία, ἄψογος καὶ κατὰ πάντα τελεία ὁργάνωσις τῶν ἐορτασμῶν, ὀφείλονται εἰς τὴν πάνυ πολλὰ κοπιάσασαν πρὸς τοῦτο Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, ἥς ἡ ἀντιμισθία μεγάλη παρὰ Θεοῦ, εἰς ἣν πρωτίστως ἐπιδαφιλεύεται ἡ χάρις, ἡ εὐλογία καὶ ἡ σκέπη τοῦ Ὁσίου διὰ βίου παντός, εἰς ἣν ἀνήκει τέλος ὁ ἔπαινος ἐπὶ τούτῳ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπικαλούμενοι τὰς θερμὰς τοῦ Ὁσίου ἱκεσίας πρὸς Κύριον, ἐκζητοῦντες δ' ἅμα τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, εὐχόμεθα ἀπὸ ψυχῆς ὁ Κύριος νὰ ἐνδυναμοῖ Ὑμᾶς καὶ δι' ἐπὶ πλέον παρόμοια ἀγιόφιλα καὶ θεοτερπῆ ἔργα.

Ἐπὶ δὲ τούτοις διατελοῦμεν μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, κατασπαζόμενοι τὴν Ὑμετέραν τιμίαν Δεξιάν

Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ κοινῇ Συνάξει Ἀντιπρόσωποι καὶ Προϊστάμενοι
τῶν εἴκοσιν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους ᾿Αθω.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ἀρ. Πρωτ. 380
Φ. 1/6

Ἐν τῇ τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τῇ 29η.10/11η.11.2008

Πρὸς τὸν
Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Δράμας
Κύριον κόν Παῦλον
Βενιζέλου 168
661 00 Δράμα

Σεβασμιώτατε Δέσποτα,

Ἐπανακάμφαντες εἰς τὸ Ἱερὸν ἡμῶν Μοναστήριον ἐκ τῆς ἀλησμονήτου ἐπισκέψεως ἡμῶν εἰς τὴν θεόσωστον Ἐπαρχίαν καὶ Μητρόπολιν τῆς Ὑμετέρας περιφιλήτου ἡμῖν Σεβασμιότητος, προαγόμεθα ὅπως διὰ τοῦ παρόντος ἱεροσφραγίστου καὶ ἐνυπογράφου Μοναστηριακοῦ ἡμῶν γράμματος ἐκφράσωμεν καὶ αὖθις Ὑμῖν τὰς ἐκ μέσης τῆς καρδίας ἡμῶν πολλὰς εὐχαριστίας ἡμῶν διὰ τὴν δοχὴν, τὴν ἀβραμιαίαν φιλοξενίαν καὶ τὰς πολλὰς ἐκδηλώσεις τιμῆς καὶ ἀνυποκρίτου ἀγάπης Ὑμῶν πρὸς τὴν ἡμετέραν ταπεινότητα. Οὐχ εὐρίσκομεν ἀληθῶς λόγους, ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν χαράν, ἣν ἡσθάνθημεν κατὰ τὰς εὐλογημένας ἐκείνας ἡμέρας τῆς προσφάτως μεθ' Ὑμῶν παραμονῆς καὶ εὐλογημένης ἀναστροφῆς. Βεβαίως οὐκ ἐξένισαν ἡμᾶς αἱ πρὸς τὸ ταπεινὸν ἡμῶν πρόσωπον τοσαῦται ἐνδείξεις καὶ ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης Ὑμῶν, καθ' ὅτι πάντοτε οὕτως διάκεισθε πρὸς ἡμᾶς, γεγονός δὲ τὸ ὅποῖον διὰ παντός καθιστᾷ ἡμᾶς ὑποχρέους καὶ εὐγνώμονας.

Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης διὰ τὰ δῶρα ἃ ἐπεδαφιλεύσατε πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν ταπεινὴν καὶ οἰκειοτάτην Ὑμῖν Μονὴν ἡμῶν ἐν οἷς καὶ ἡ ὡραία ἀρχιερατικὴ μίτρα, μία εἰσέτι ἐναργὴς ἀνάμνησις Ὑμῶν καὶ τῆς ἀγάπης Ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς.

Ἀληθῶς, Σεβασμιώτατε, μακαρίζομεν Ὑμᾶς, διότι ἔλαχεν Ὑμῖν ὁ κληρὸς

τῆς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς καρποφόρου Ποιμαντορίας Ὑμῶν ἐν Δράμα ἀγιοκατατάξεως ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ ὁμοπάτριδος Ὑμῶν ὡς ἐκ τοῦ ἡγιασμένου καὶ ἀγιοτρόφου Πόντου καταγομένου, ἐξ οὗ καὶ τὰς ἀρχὰς κέκτηται ἡ λίαν προσφιλὴς ἡμῖν Μονὴ τῆς μετανοίας ἡμῶν.

Ἐπίσης ἐκφράζομεν πρὸς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν ἣν αἰσθανόμεθα ἐκ τῆς εὐλαβείας, ἣν τρέφετε πρὸς τὴν γλυκυτάτην καὶ ποτνίαν Μητέρα ἡμῶν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Παναγιώτατον Πατριάρχην ἡμῶν, καὶ τὴν εὐλάβειαν Ὑμῶν ταύτην κατεδείξατε καὶ ἐν ἡμέραις δυσχερεῖς, ὅτε ἐκλονίζετο ἡ ἀφωσίωσις πρὸς τὸ Σεπτὸν τῆς Ὁρθοδοξίας Κέντρον ὑπὸ πολλῶν.

Σεβασμιώτατε, βεβαιοῦμεν Ὑμᾶς ὅτι θερμὰς ἀναπέμπομεν δεήσεις καὶ ἱκεσίας ἡμέρας καὶ νυκτὸς τῷ τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχιεπίσκοπῳ, ὅπως ἐνισχύῃ Ὑμᾶς καὶ ἐνδυναμῇ εἰς τὸ δυσχερέστατον ποιμαντικὸν Ὑμῶν ἔργον εἰς μίαν μαρτυρικὴν καὶ ἱστορικὴν Μητρόπολιν καὶ ἐπαρχίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐν Ἑλλάδι καὶ μίαν ἐνδοξὸν Ἑλληνικὴν περιοχὴν ὡς ἡ Μακεδονία, καὶ μάλιστα ἐν ταύταις ταῖς πονηραῖς ἡμέραις, καθ' ἃς ὁ Θεὸς ἔθετο Ὑμᾶς Ἐπίσκοπον ἐν αὐτῇ.

Κατακλείοντες ἐκφράζομεν καὶ πάλιν καὶ πολλάκις τὰς ὀλοθέρμους εὐχαριστίας ἡμῶν, αἰτούμενοι τὰς ἱερὰς καὶ θεοπειθεῖς Ὑμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας εἰς τὸν ἐν Χριστῷ ἀγῶνα ἡμῶν καὶ κατασπαζόμεθα Ὑμᾶς καὶ τὴν χαριτόβρυτον Δεξιὰν Ὑμῶν πατροποθήτως καὶ ἐν διηνεκεί εὐγνωμοσύνη καὶ εὐχαριστίᾳ.

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Διονυσίου

—/ Ημερὴς ἐπιστολῆς αὐτῆς —

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΖΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ·ΑΘΩ

Ἐν Ἀγίῳ Ὄρει, τῇ 29ῇ Ὀκτωβρίου 2008

Ἀριθ. πρωτ. Φ7/352

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ
Μητροπολίτῃ Δράμας
κ.κ. ΠΑΥΛῶ
Εἰς Δράμαν.

Σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἐχοντες τὰς πλέον ἀγαθὰς καὶ βαθυχαράκτους ἀναμνήσεις εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ἐκ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐορτὰς ἐπὶ τῇ ἀγιοκατατάξει τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν Δράμα, εἰς τὴν ἔδραν τῆς Μητροπόλεως Ὑμῶν, ἐπανεκάμψαμεν εἰς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Μονήν, καὶ διὰ τοῦ παρόντος Μοναστηριακοῦ ἡμῶν γράμματος σπεύδομεν ὅπως ἐκφράσωμεν τὰς θερμότητας εὐχαριστίας ἡμῶν καὶ τῶν συνοδῶν ἀδελφῶν διὰ τὴν τιμὴν, ἣν περιποιήσασθε ἡμῖν, τὴν ἀβραμιαίαν φιλοξενίαν εἰς τὴν εὐλαβεστάτην πόλιν καὶ ἐπαρχίαν Ὑμῶν, ὡς καὶ διὰ τὰ πολύτιμα δῶρα ὅπου ἐχαρίσασθε ἡμῖν. Ἐπὶ τούτοις, ὑποβάλλομεν εὐλαβῶς τὰ ὀλοκάρδια συγχαρητήρια διὰ τὴν πάνυ ἀρτίαν καὶ ἄφθογον διοργάνωσιν καὶ ἐπιτέλεσιν τῶν ἐορτίων ἐκδηλώσεων.

Ἡ σεμνὴ καὶ ἡγιασμένη μορφή τοῦ νέου Ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν Δράμα ἔλαμψεν «ὡς λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν», καὶ ἔλαβεν εἰς τὰς συνειδήσεις τοῦ πληρώματος τῆς τοπικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡμῶν τὴν ὡς ὤφειλε θέσιν τοῦ παρρησίαν ἔχοντος παρὰ τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ Ἀγίου, πρεσβεύοντος ἀδιαλείπτως ὑπὲρ φωτισμοῦ καὶ ἐνδυναμώσεως τῆς σεπτῆς Κορυφῆς τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, τοῦ Πατρὸς καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἡμῶν κ.κ. Βαρθολομαίου, τῆς Ὑμετέρας πολυφιλήτου Σεβασμιότητος, ἀλλὰ καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ εὐλαβεστάτου ποιμνίου Ὑμῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὅθεν, ἐκφράζοντες πάλιν καὶ πολλάκις τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν

εὐγνωμοσύνην ἡμῶν, εὐχόμεθα ταπεινῶς ὅπως ταῖς πρεσβείαις τοῦ νεοανακηρυχθέντος Ἀγίου Γεωργίου τοῦ ἐν Δράμα Κύριος ὁ Θεὸς κρατύνῃ καὶ εὐλογῇ δαψιλῶς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, χαρίζων ἔτη πολλά, πεφωτισμένα καὶ ἀγλαόκαρπα.

Ἐξαιτούμενοι τὰς ἀγίας Ὑμῶν εὐχὰς καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν τιμίαν δεξιάν Ὑμῶν, διατελοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης.

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενοφῶντος

Ἁγίου Γεωργίου

καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

9. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΧΡΟΝΙΚΟΥ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ
ΔΡΑΜΑ 31/10-4/11/2008

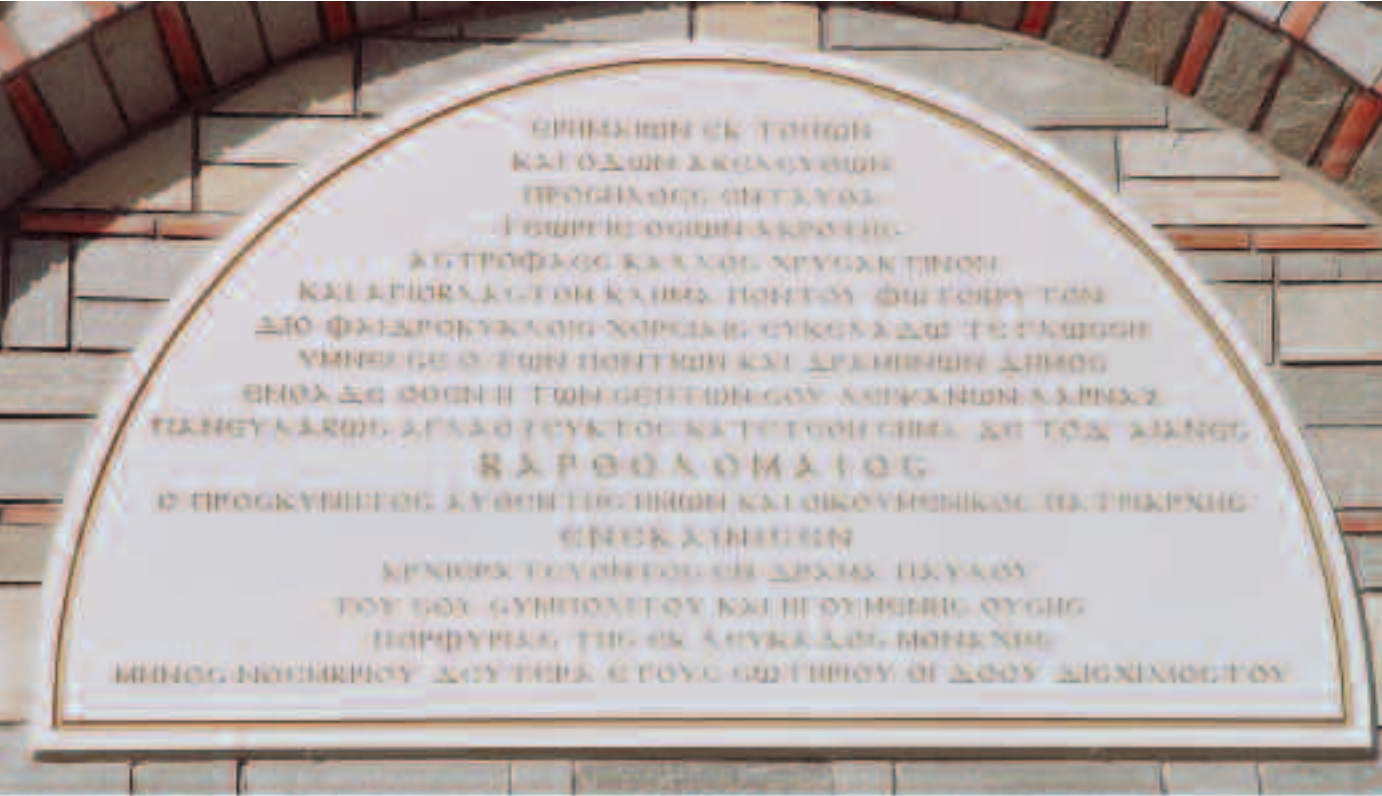

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2008

καθιερώσις κιβωρίου επί του τάφου
του οσίου γεωργίου του ομολογητού

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΕΙΚΟΣΙΦΟΙΝΙΣΣΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2008

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2008

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ 1^ΗΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2008

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2008
ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΑΠΟΚΑΤΑΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΝΑΟΝ
ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΔΡΑΜΑΣ

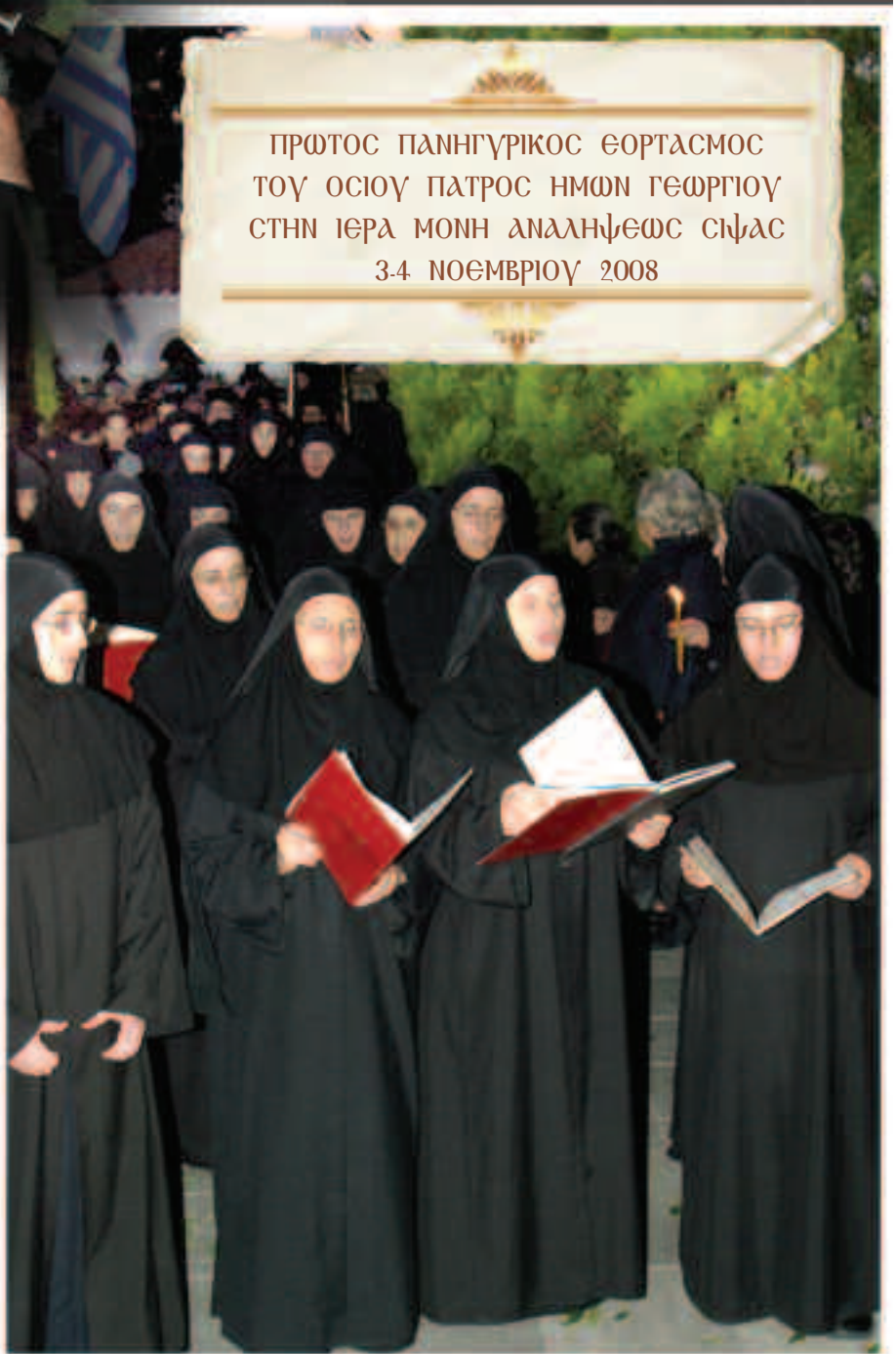
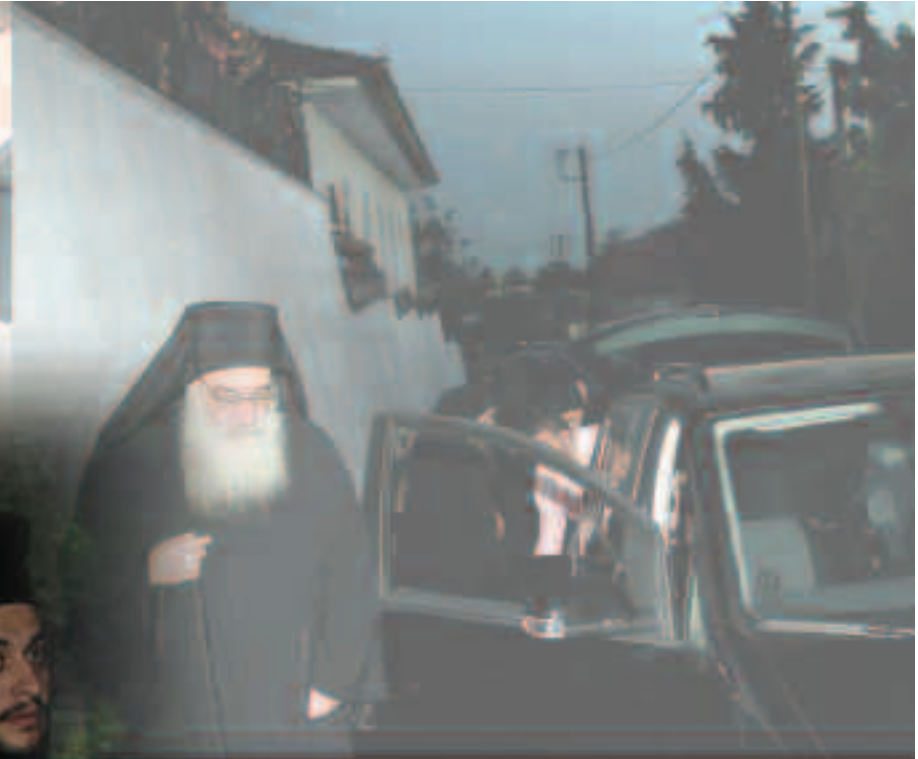
ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΕΙΣ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 2-11-2008

ΠΡΩΤΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΣΗΦΑΣ
3-4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2008

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
«ΕΠΕΣΚΕΨΑΤΟ ΗΜΑΣ»
ΕΤΥΠΩΘΗ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΕΛΙΣΣΑ»
57021 ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 2012
ΔΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΡΑΜΑΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΡΧΙΜ. ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ ΤΣΙΑΝΤΗΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ - ΜΟΝΤΑΖ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΣΒΕΣΤΟΠΟΥΛΟΣ